

Veci T-227/01 až T-229/01, T-265/01, T-266/01 a T-270/01

Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava a i.

proti

Komisii Európskych spoločností

„Štátna pomoc – Daňové výhody, ktoré poskytol územný celok členského štátu – Daňová úľava vo výške 45 % zo sumy investícií – Rozhodnutia vyhlasujúce schémy pomoci za nezlučiteľné so spoločným trhom a nariaďujúce vymáhanie poskytnutej pomoci – Profesionálne združenie – Prípustnosť – Kvalifikovanie ako nová pomoc alebo existujúca pomoc – Zásada ochrany legitímnej dôvery – Zásada právnej istoty – Zásada proporcionality“

Abstrakt rozsudku

1. *Konanie – Vedľajšie účasníctvo – Prípustnosť – Opätovné preskúmanie po vydaní skoršieho uznesenia o pripustení vedľajšieho účastníka*

(Štatút Súdneho dvora, článok 40 druhý odsek)

2. *Konanie – Vedľajšie účasníctvo – Dotknuté osoby – Reprezentatívne združenie, ktorého cieľom je ochrana jeho členov – Prípustnosť vo veciach, v ktorých ide o zásadné otázky, ktoré sa týkajú týchto členov*

(Štatút Súdneho dvora, článok 40 druhý odsek a článok 53 prvý odsek)

3. *Konanie – Návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania – Formálne náležitosti*

(Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článok 116 ods. 4 druhý pododsek)

4. *Žaloba o neplatnosť – Fyzické alebo právnické osoby – Akty, ktoré sa ich priamo a osobne týkajú – Rozhodnutie Komisie konštatujúce nezlučiteľnosť schémy pomoci so spoločným trhom – Žaloba profesionálneho združenia na ochranu a zastupovanie svojich členov*

(článok 230 štvrtý odsek ES)

5. *Pomoc poskytovaná štátmi – Pojem – Poskytnutie oslobodenia od dane určitým podnikom orgánmi verejnej moci – Zahŕnutie*

(článok 87 ods. 1 ES)

6. *Pomoc poskytovaná štátmi – Skúmanie sťažností – Povinnosti Komisie – Odôvodnenie*

(článok 87 ods. 2 ES a článok 253 ES)

7. *Pomoc poskytovaná štátmi – Ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi – Narušenie hospodárskej súťaže – Kritériá posúdenia – Celkové preskúmanie schémy pomoci*

(článok 87 ES)

8. *Pomoc poskytovaná štátmi – Ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi – Narušenie hospodárskej súťaže – Pomoc malého rozsahu – Dočasná pomoc – Neexistencia vplyvu*

(článok 87 ods. 1 ES)

9. *Pomoc poskytovaná štátmi – Pojem – Selektívna povaha opatrenia – Vnútroštátna právna úprava, ktorá zavádza daňový úver*

(článok 87 ods. 1 ES)

10. *Pomoc poskytovaná štátmi – Pojem – Pomoc poskytnutá regionálnymi alebo miestnymi územnými celkami – Zahŕnutie*

(článok 87 ods. 1 ES)

11. *Pomoc poskytovaná štátmi – Pojem – Konkrétne daňové opatrenie – Selektívna povaha opatrenia – Odôvodnenie založené na povahe alebo štruktúre daňového systému – Vylúčenie*

(článok 87 ods. 1 ES)

12. *Pomoc poskytovaná štátmi – Zákaz – Výnimky – Pomoc, ktorú možno považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom – Voňá úvaha Komisie*

(článok 87 ods. 3 ES)

13. *Pomoc poskytovaná štátmi – Existujúca pomoc a nová pomoc – Kvalifikovanie ako existujúca pomoc – Kritériá – Opatrenie, ktoré zavádza podstatnú zmenu existujúcej schémy pomoci – Vylúčenie*

[články 87 ES a 88 ES; nariadenie Rady č. 659/1999, článok 1 písm. b) bod ii)]

14. *Pomoc poskytovaná štátmi – Existujúca pomoc a nová pomoc – Kvalifikovanie ako existujúca pomoc – Kritériá – Vývoj spoločného trhu*

[články 87 ES a 88 ES; nariadenie Rady č. 659/1999, článok 1 písm. b) bod v)]

15. *Pomoc poskytovaná štátmi – Správne konanie – Právo dotknutých osôb predložiť svoje pripomienky*

(článok 88 ES; nariadenie Rady č. 659/1999, článok 6 ods. 1)

16. *Konanie – Vedľajšie účasníctvo – Návrh, ktorý podporuje návrhy niektorého z účastníkov konania*

(Štatút Súdneho dvora, článok 40 štvrtý odsek; Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článok 116 ods. 3)

17. *Pomoc poskytovaná štátmi – Preskúvanie Komisiou – Konanie o preskúmaní pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 659/1999 – Nepodliehanie osobitným lehotám – Obmedzenie – Dodržanie požiadaviek právnej istoty – Povinnosť ukončiť v primeranej lehote predbežné preskúmanie začaté na základe sťažnosti*

(článok 88 ES; nariadenie Rady č. 659/1999)

18. *Pomoc poskytovaná štátmi – Vymáhanie protiprávnej pomoci – Pomoc poskytnutá v rozpore s procesnými pravidlami ?lánku 88 ES – Prípadná legitímna dôvera príjemcov – Ochrana – Podmienky a obmedzenia*

(?lánok 88 ods. 2 prvý pododsek ES)

19. *Pomoc poskytovaná štátmi – Plánovaná pomoc – Preskúmanie Komisiou – Fáza predbežného preskúmania a kontradiktórna fáza – Dodržanie primeranej lehoty*

(?lánok 88 ods. 2 a 3 ES)

20. *Pomoc poskytovaná štátmi – Vymáhanie protiprávnej pomoci – Porušenie zásady proporcionality – Neexistencia*

(?lánok 88 ods. 2 prvý pododsek ES)

1. Skuto?nos?, že Súd prvého stup?a skorším uznesením vyhovel návrhu na vstup osoby do konania na podporu návrhov ú?astníka konania, nebráni tomu, aby bola prípustnosť jej ved?ajšieho ú?astníctva opätovne posúdená.

(pozri bod 81)

2. Prijatie širokého výkladu práva vstupu reprezentatívnych združení, ktorých cie?om je ochrana ich ?lenov vo veciach týkajúcich sa zásadných otázok, ktoré môžu mať vplyv na týchto ?lenov, do konania má za cie? umožniť lepšie posúdiť rámec veci, ako aj predísť množstvu individuálnych ved?ajších ú?astníkov konania, ?ím by sa ohrozila efektívnosť a riadny priebeh konania.

Záujem na vstupe do konania v rámci žaloby o neplatnosť, ktorá smeruje proti rozhodnutiam Komisie, ktorými vyhlasuje schémy oslobodenia od dane za protiprávne a nezlu?iteľné so spoločným trhom a naria?uje vymáhanie pomoci poskytnutej z tohto dôvodu, odôvodní profesijná medzisektorová konfederatívna organizácia, ktorej úlohou je najmä zastupovanie a ochrana záujmov podnikate?ov vrátane niektorých skuto?ných príjemcov pomoci poskytnutej na základe uvedených da?ových schém a ktorá sa navyše zú?astnila správneho konania, ktoré viedlo k prijatiu dotknutých rozhodnutí.

(pozri body 83 – 90)

3. Návrh na vstup ved?ajšieho ú?astníka do konania, ktorý musí podľa ?lánku 116 ods. 4 druhého pododseku Rokovacieho poriadku Súdu prvého stup?a obsahovať stručný opis dôvodov a tvrdenia ved?ajšieho ú?astníka konania, musí byť rovnako ako návrh na začatie konania dostatočne jasný a presný, aby umožnil žalovanému pripraviť si svoju obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe prípadne aj bez ?alších podporných informácií.

Na zabezpečenie právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je rovnako ako pri návrhu na začatie konania potrebné, aby zo samotného textu návrhu na vstup ved?ajšieho ú?astníka do konania vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, a to prinajmenšom stručne, ale súdržným a pochopiteľným spôsobom. Aj keď v tejto súvislosti obsah žaloby môže byť podopretý a v konkrétnych bodoch doplnený odkazom na vý?atky listín, ktoré sú k nej priložené, všeobecný odkaz na iné písomnosti, hoci aj tvoriace jej prílohu, nemôže nahradiť nedostatok základných prvkov právnej argumentácie, ktoré sa musia nachádzať v žalobe. Okrem toho Súd prvého stup?a neprináleží vyh?adávať a identifikovať v prílohách dôvody a tvrdenia, ktoré by mohli byť považované za základ žaloby, keďže prílohy majú ?isto dôkaznú a

inštrumentálnu funkciu.

Týmto požiadavkám nezodpovedá návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorý obsahuje všeobecný odkaz na žaloby podané vo veciach spojených s vecou, v ktorej podal tento návrh, pokiaľ zo samotného návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania nevyplývajú, hoci aj stručne alebo v základných črtách, nijaké podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá.

(pozri body 94 – 97, 100, 101)

4. Združenie poverené ochranou kolektívnych záujmov podnikov je v zásade oprávnené podať žalobu o neplatnosť proti konečnému rozhodnutiu Komisie v oblasti štátnej pomoci len vtedy, ak tieto podniky alebo niektoré z nich majú samostatne aktívnu legitímáciu, alebo ak toto združenie môže uplatňovať vlastný záujem.

Fyzická alebo právnická osoba sa môže považovať za osobne dotknutú len vtedy, ak sa jej sporný akt týka na základe určitých vlastností, ktoré sú pre ňu osobitné, alebo na základe skutkovej situácie, ktorá ju charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ju individualizuje podobným spôsobom, ako by bola individualizovaná osoba, ktorej je akt určený. V tejto súvislosti síce nemožno potenciálnych príjemcov schémy pomoci považovať iba z dôvodu tohto postavenia za priamo dotknutých rozhodnutím Komisie konštatujúcim nezlučiteľnosť tejto schémy so spoločným trhom, avšak v odlišnej situácii sa nachádza podnik, ktorý je predmetným rozhodnutím dotknutý nielen ako podnik, ktorý je potenciálnym príjemcom spornej schémy pomoci, ale aj ako skutočný príjemca individuálnej pomoci poskytnutej na základe tejto schémy, ktorej vymáhanie nariadila Komisia. Okrem toho, pokiaľ podľa rozhodnutia musí členský štát podniknúť všetky potrebné opatrenia, aby vymohol dotknutú pomoc od príjemcov, podniky, ktorým bola poskytnutá, je potrebné považovať za priamo dotknuté týmto rozhodnutím.

V dôsledku toho má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby proti rozhodnutiam Komisie konštatujúcim protiprávnosť a nezlučiteľnosť schém pomoci so spoločným trhom a nariadením ich zrušenie a vymáhanie poskytnutej pomoci, združenie poverené ochranou záujmov podnikov, o ktorých je preukázané, hoci aj v rámci ústnej časti konania, že sú skutočnými príjemcami individuálnej pomoci poskytnutej na základe uvedených schém a že ako takí by mali samostatne aktívnu legitímáciu.

(pozri body 107 – 118)

5. Pojem pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES sa vzťahuje nielen na kladné plnenia, akými sú dotácie, ale tiež na záahy, ktoré v rozličných formách zmierujú náklady, ktoré bežne zaťažujú rozpočet podniku a ktoré tak, aj keď nie sú dotáciou v pravom zmysle slova, majú rovnaký charakter a rovnaké účinky.

Opatrenie, ktorým orgány verejnej moci členského štátu priznajú určitým podnikom oslobodenie od dane, ktoré síce nezahŕňa prevod štátnych prostriedkov, ale stavia príjemcov do situácie, ktorá je výhodnejšia ako situácia iných daňových subjektov, predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

Je to tak v prípade daňových úprav zameraných na podporu investovania, ktoré tým, že zabezpečia prijímajúcim podnikom zníženie ich daňového zaťaženia rovnajúce sa percentuálnemu podielu z investovanej sumy, čím im umožňujú nezaplatiť celkovú konečnú sumu splatnej dane, ich dostanú do výhodnejšej situácie, ako je situácia iných daňových subjektov. Skutočnosť, že uvedené daňové úpravy sú zamerané na podporu investovania s cieľom vytvoriť budúce príjmy, je v tomto ohľade bezvýznamná, lebo cieľ sledovaný opatrením mu nemôže

umožniť vyhnúť sa kvalifikovaniu ako štátna pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

(pozri body 124 – 126, 130, 184)

6. Odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce zúčastneným osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka uvedenia dôvodov musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka.

Rozhodnutie Komisie, ktoré vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom schému pomoci vo forme daňových úľav, obsahuje dostatočné odôvodnenie týkajúce sa vplyvu uvedenej pomoci na obchod a na hospodársku súťaž, pokiaľ sa v ňom konštatuje, že vzhľadom na to, že hospodárstvo dotknutého členského štátu je otvorené smerom von a je orientované na vývoz, táto pomoc jednak posilňuje postavenie prijímajúcich podnikov v porovnaní s ostatnými konkurenčnými podnikmi v obchode v rámci Spoločenstva, a tento obchod bol teda ovplyvnený, a jednak zvyšuje rentabilitu rovnakých prijímajúcich podnikov z dôvodu zvýšenia ich čistého zisku (zisku po zdanení) a umožňuje im konkurovať podnikom, ktorým neboli poskytnuté uvedené daňové úľavy.

(pozri body 136 – 138)

7. Ak finančná pomoc poskytnutá štátom alebo zo štátnych prostriedkov posilňuje postavenie jedného podniku voči ostatným podnikom konkurujúcim v rámci obchodu v Spoločenstve, treba na tento obchod hľadieť ako na ovplyvnený pomocou, hoci sa samotný prijímajúci podnik na vývoze nezúčastňuje. Komisia nie je povinná preukázať skutočný dosah tohto opatrenia na obchod medzi členskými štátmi a skutočné skreslenie hospodárskej súťaže, ale len preskúmať, či dané opatrenie môže tento obchod ovplyvniť a narušiť hospodársku súťaž.

V prípade schémy pomoci sa môže Komisia obmedziť na skúmanie všeobecných znakov dotknutej schémy bez toho, aby bola povinná osobitne skúmať každý jednotlivý prípad uplatnenia, pričom pokiaľ táto schéma nebola oznámená, nie je nevyhnutné, aby odôvodnenie v tejto súvislosti obsahovalo aktuálne posúdenie jej účinkov na hospodársku súťaž a na obchod medzi členskými štátmi.

(pozri body 142, 143)

8. Skutočnosť, že daňové výhody majú dočasnú povahu, že ich vplyv je obmedzený a nie je rozhodujúci, alebo že nie sú jediným faktorom, ktorý treba zohľadniť, nemôže spochybniť ich kvalifikovanie ako štátna pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES, lebo judikatúra nevyžaduje, aby narušenie hospodárskej súťaže alebo hrozba takého narušenia a ovplyvnenie obchodu v rámci Spoločenstva bolo citeľné či podstatné.

(pozri bod 148)

9. Špecifickosť štátneho opatrenia, t. j. jeho selektívna povaha, predstavuje jednu z vlastností pojmu štátna pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES. V tejto súvislosti treba preskúmať, či opatrenie spôsobí alebo nespôsobí zvýhodnenie výlučne v prospech niektorých podnikov alebo niektorých hospodárskych odvetví.

Selektívnu výhodu „v prospech niektorých podnikateľov“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES predstavujú daňové schémy, ktoré poskytujú výhody vo forme daňových úľav len v prospech

podnikov, ktoré realizujú investície presahujúce určitú hranicu, a teda majú veľké finančné zdroje, a vylučujú všetky ostatné podniky, hoci aj investujú, a ktoré navyše a okrem toho priznávajú správnomu orgánu diskretnú právomoc, ktorá mu umožní upraviť výšku alebo podmienky priznania daňovej výhody v závislosti od vlastností investičných projektov, ktoré mu boli predložené na posúdenie.

(pozri body 158 – 162, 166 – 168)

10. Skutočnosť, že vnútroštátny územný celok má daňovú autonómiu, ktorá je zakotvená a chránená ústavou členského štátu, tento celok neoslobodzuje od povinnosti dodržiavať ustanovenia Zmluvy v oblasti štátnej pomoci. Článok 87 ods. 1 ES tým, že spomína pomoc poskytnutú „štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov“, sa vzťahuje na každú finančnú pomoc z verejných zdrojov. Z toho vyplýva, že opatrenia prijaté vnútroštátnymi územnými celkami (decentralizovanými, federatívnymi, regionálnymi alebo inými) členských štátov, bez ohľadu na ich právne postavenie či označenie, spadajú rovnako ako opatrenia prijaté federálnou či ústrednou vládou do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES, ak sú splnené podmienky tohto ustanovenia.

(pozri bod 178)

11. V rámci posúdenia štátneho opatrenia ako štátnej pomoci možno jeho selektívnu povahu za určitých podmienok odôvodniť „povahou alebo štruktúrou systému“. V takom prípade sa na opatrenie neuplatní článok 87 ods. 1 ES. Na konkrétne daňové opatrenie, ktoré je odôvodnené vnútornou logikou daňového systému – akým je progresívne daňové zaťaženie, ktoré je odôvodnené logikou prerozdelenia dane – sa tak článok 87 ods. 1 ES nevzťahuje.

Skutočnosť, že daňové opatrenia sa zakladajú na objektívnych kritériách a majú horizontálnu povahu, nepostačuje na spochybnenie ich selektívnej povahy a neumožňuje domnievať sa, že predstavujú opatrenia odôvodnené vnútornou logikou dotknutého daňového systému, pokiaľ sú len v prospech podnikov, ktoré realizujú investície presahujúce určitú hranicu, a teda majú veľké finančné zdroje, a vylučujú všetky ostatné podniky, hoci aj investujú. Rovnako cieľ sledovaný dotknutými opatreniami neumožňuje to, aby neboli kvalifikované ako štátna pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES, lebo inak by orgánom verejnej moci stačilo odvolať sa na legitimitu cieľov sledovaných prostredníctvom prijatia opatrenia pomoci, aby mohlo byť považované za všeobecné opatrenie, na ktoré sa neuplatní článok 87 ods. 1 ES. Toto ustanovenie však nerozlišuje podľa dôvodov či cieľov opatrení štátu, ale ich definuje v závislosti od ich účinkov.

(pozri body 179, 180, 184, 185)

12. Komisia disponuje v oblasti článku 87 ods. 3 ES širokou mierou voľnej úvahy. Preskúmanie vykonané súdom Spoločenstva sa teda musí obmedziť na overenie dodržania procesných predpisov a povinnosti odôvodnenia, ako aj vecnej presnosti skutkových zistení, absencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci. Súd Spoločenstva nie je oprávnený nahrádzať ekonomické posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením.

V oblasti schém pomoci sa Komisia môže obmedziť na skúmanie všeobecných vlastností predmetnej schémy bez toho, aby bola povinná skúmať každý jednotlivý prípad uplatnenia.

(pozri body 198, 199)

13. Zmluva zavádza rôzne konania podľa toho, či ide o existujúcu alebo novú pomoc. Zatiaľ čo nové pomoci musia byť podľa článku 88 ods. 3 ES Komisii vopred oznámené a nemôžu byť vykonané, pokiaľ sa vo veci nerozhodlo s konečnou platnosťou, existujúca pomoc môže byť v

súlade s ?lánkom 88 ods. 1 ES na?alej poskytovaná dovtedy, kým Komisia nerozhodne o jej nezlu?ite?nosti. Existujúca pomoc môže teda byť prípadne len predmetom rozhodnutia o nezlu?ite?nosti s ú?inkami do budúcnosti.

Pod?a ?lánku 1 písm. b) bodu i) nariadenia ?. 659/1999 týkajúceho sa uplatnenia ?lánku 88 ES tvoria existujúcu pomoc okrem iného „všetky pomoci, ktoré existovali pred nadobudnutím ú?innosti zmluvy v príslušných ?lenských štátoch, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré nadobudli ú?innosť predtým a ?alej platia po nadobudnutí ú?innosti zmluvy“.

Za existujúcu pomoc v zmysle týchto ustanovení nemožno považovať schému da?ových ú?av zavedenú po nadobudnutí ú?innosti Zmluvy v dotknutom ?lenskom štáte, ktorej podmienky uplat?ovania, a teda okruh príjemcov, základ a percentuálna sadzba, ako aj doba uplat?ovania sa zdajú byť podstatne zmenené oproti schéme, ktorá existovala pred týmto nadobudnutím ú?innosti.

(pozri body 228 – 234)

14. Pojem „vývoj spoločného trhu“, ktorý sa nachádza v ?lánku 1 písm. b) bode v) nariadenia ?. 659/1999 týkajúceho sa uplatnenia ?lánku 88 ES, je možné chápať ako zmenu ekonomickej a právnej situácie v oblasti dotknutej príslušným opatrením. Taká zmena môže najmä vyplývať z liberalizácie trhu, ktorý bol pôvodne uzavretý pred hospodárskou sú?ažou.

Tento pojem sa naopak nevz?ahuje na prípad, keď Komisia zmení svoje posúdenie len na základe prísnejšieho uplatnenia pravidiel Zmluvy v oblasti štátnej pomoci.

Z toho vyplýva, že aj keby bola preukázaná zmena doktríny Komisie po prijatí predmetného opatrenia, pokiaľ ide o kritériá selektívnosti uplatnené pri jej posúdení uvedeného opatrenia z h?adiska ?lánku 87 ods. 1 ES, nemôže preukázať „vývoj spoločného trhu“ v zmysle ?lánku 1 písm. b) bodu v) nariadenia ?. 659/1999.

(pozri body 245, 247, 250)

15. ?lánok 6 ods. 1 nariadenia ?. 659/1999 týkajúceho sa uplatnenia ?lánku 88 ES stanovuje, že v rámci konania vo veci formálneho zis?ovania môžu zainteresované strany predkladať Komisii svoje pripomienky. Toto ustanovenie spres?uje, že tieto pripomienky musia byť predložené v stanovenej lehote, ktorú možno pred?žiť v riadne odôvodnených prípadoch, ale neupravuje možnosť, aby zainteresovaná strana predložila Komisii nové pripomienky z vlastného podnetu a po uplynutí na to stanovenej lehoty.

Z toho vyplýva, že skuto?nosť, že Komisia nezoh?adnila dopl?ujúce pripomienky zainteresovanej strany z dôvodu, že jej boli doru?ené po uplynutí lehoty a že uvedená strana nikdy nepožiadala o pred?ženie lehoty pod?a ?lánku 6 ods. 1 nariadenia ?. 659/1999, nemôže, pokiaľ nedošlo k presným uisteniam, že dopl?ujúce pripomienky, hoci oneskorené, budú zoh?adnené, aj keď nebola predložená žiadosť o pred?ženie lehoty, predstavovať porušenie zásad ochrany legitímnej dôvery alebo riadnej správy vecí verejných.

Právo dovoľávať sa zásady ochrany legitímnej dôvery sa totiž vz?ahuje na každú osobu podliehajúcu súdnej právomoci, u ktorej inštitúcia Spolo?enstva vytvorila dôvodné nádeje, a nikto nemôže poukazovať na porušenie tejto zásady, pokiaľ mu správny orgán neposkytol presné uistenia.

Navyše medzi zárukami poskytnutými právnym poriadkom Spolo?enstva v správnych konaniach sa nachádza najmä zásada riadnej správy vecí verejných, s ktorou je spojená povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skuto?nosti daného

prípadu. V ?lánku 6 ods. 1 nariadenia ?. 659/1999 sú uvedené zásady vyjadrené v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci. V rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci nemôžu zainteresované strany viesť s Komisiou také kontradiktórne konanie, ako je konanie zaťaté v prospech ?lenského štátu, ktorý je zodpovedný za poskytnutie pomoci, a nemôžu sa dovolávať tak širokých práv, akým je právo na obranu samo osebe. Všeobecné právne zásady, akou je zásada riadnej správy vecí verejných, neumožňujú súdu Spoločenstva rozšíriť procesné práva, ktoré zainteresovaným stranám priznáva v rámci konaní o preskúmaní štátnej pomoci Zmluva a sekundárne právo.

(pozri body 259 – 272)

16. Hoci ?lánok 40 štvrtý odsek Štatútu Súdneho dvora uplatniteľný na Súd prvého stupňa podľa ?lánku 53 tohto štatútu a ?lánok 116 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa nebránia tomu, aby vedľajší účastník uviedol tvrdenia odlišné od tvrdení účastníka konania, ktorého v konaní podporuje, môže tak urobiť len pod podmienkou, že tieto tvrdenia nemenia predmet sporu a že vedľajšie účastníctvo smeruje stále k podpore návrhov tohto účastníka konania.

Výhrada predložená vedľajším účastníkom konania, ktorá sa viaže na predmet sporu, ako ho vymedzil žalobca, a teda jej účinkom nie je zmena rámca tohto sporu, akokoľvek by bola rozdielna od výhrad žalobcu, je prípustná.

(pozri body 292 – 294)

17. Hoci až do nadobudnutia účinnosti nariadenia ?. 659/1999 týkajúceho sa uplatnenia ?lánku 88 ES Komisia nebola viazaná žiadnymi konkrétnymi lehotami na preskúmanie opatrení pomoci, mala však povinnosť neodkladne neustáť výkon svojich právomocí, aby dodržala základnú požiadavku právnej istoty.

V rozsahu, v akom má Komisia výlučnú právomoc posúdiť zlučiteľnosť štátnej pomoci so spoločným trhom, je totiž povinná v záujme náležitého uplatnenia základných pravidiel Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci vykonať starostlivé a nestranné preskúmanie sťažnosti, ktorá konštatuje existenciu pomoci nezlučiteľnej so spoločným trhom. Z toho vyplýva, že Komisia nemôže donekonečna predlžovať predbežné preskúmanie štátnych opatrení, ktoré sú predmetom sťažnosti. Primeranosť dĺžky skúmania sťažnosti sa musí posúdiť v závislosti od okolností každého prípadu a najmä od jeho kontextu, rôznych procesných štádií, ktoré musí Komisia vykonať, a od zložitosti prípadu.

Doba 38 mesiacov odo dňa, keď sa Komisia dozvedela o dotknutých schémach pomoci, do začatia konania vo veci formálneho zisťovania upraveného v ?lánku 88 ods. 2 ES nie je vzhľadom na kontext, do ktorého uvedené schémy patria, neprimeraná a nevedie k tomu, že by predbežné preskúmanie porušovalo zásadu právnej istoty a v dôsledku toho ani zásadu riadnej správy vecí verejných, pokiaľ jednak dotknuté opatrenia vyžadovali podrobné preskúmanie predmetnej vnútroštátnej právnej úpravy a jednak dĺžku konania je možné aspoň sťažiť pripísať vnútroštátnym orgánom, ktoré najmä požiadali o predĺženie lehoty stanovenej na odpoveď na žiadosti Komisie o informácie.

(pozri body 296 – 309)

18. Na legitímnu dôveru týkajúcu sa zákonnosti pomoci sa možno odvolávať len vtedy, ak bola táto pomoc poskytnutá v súlade s postupom upraveným v ?lánku 88 ES. Regionálny orgán a starostlivý hospodársky subjekt totiž musia byť zvyčajne schopní sa ubezpečiť, či bol tento postup dodržaný. Tieto zásady sa uplatnia aj v prípade schém pomoci, keďže ?lánok 88 ES

nerozlišuje medzi tým, či ide o schémy pomoci alebo individuálnu pomoc.

Nemožno však vylúčiť možnosť, aby sa príjemcovia pomoci, ktorá bola protiprávna z dôvodu, že nebola oznámená, dovoľávali mimoriadnych okolností, na ktorých základe mohla byť oprávnené založená ich dôvera v súlad tejto pomoci s právom, a z toho dôvodu vzniesli námietky proti jej vráteniu.

(pozri body 310 – 314)

19. Primeraná dĺžka trvania konania o preskúmaní v oblasti štátnej pomoci, či už ide o fázu predbežného preskúmania alebo o konanie vo veci formálneho zisťovania, sa posudzuje s ohľadom na okolnosti každej veci, a najmä jej kontext, rôzne procesné štádiá vedené Komisiou, správania sa strán počas konania, zložitosti, ako aj význam veci pre jednotlivé dotknuté strany.

Konanie o preskúmaní v celkovej dĺžke trvania päť rokov a jeden mesiac, z čoho fáza predbežného preskúmania trvala 38 mesiacov a konanie vo veci formálneho zisťovania trvalo 23 mesiacov, nemá s prihliadnutím na kontext, zložitosti dotknutých opatrení a význam veci a vzhľadom na skutočnosť, že vnútroštátne orgány svojím správaním prispeli aspoň čiastočne k predženu konania o preskúmaní, neprimeranú povahu. Táto dĺžka trvania nepredstavuje mimoriadnu okolnosť, na ktorej by sa mohla zakladať legitímna dôvera v súlad pomoci s právom.

(pozri body 336 – 342, 347)

20. Zrušenie protiprávnej pomoci prostredníctvom jej vymáhania je logickým dôsledkom konštatovania jej protiprávnosti. V dôsledku toho vymáhanie protiprávne poskytnutej štátnej pomoci s cieľom obnoviť pôvodný stav nemôže byť v zásade považované za neprimerané opatrenie vzhľadom na ciele ustanovení Zmluvy v oblasti štátnej pomoci.

Vrátením pomoci jej príjemca stratí výhodu, ktorú mal na trhu voči svojim konkurentom, a obnoví sa pôvodný stav, ktorý existoval pred poskytnutím pomoci. Z účelu tohto vrátenia tiež vyplýva, že Komisia v zásade, okrem výnimočných okolností, nemôže porušiť svoju diskretnú právomoc, keď žiada od členského štátu, aby vymáhal sumy poskytnuté ako protiprávna pomoc, lebo tým sa len obnoví pôvodný stav.

Zásada proporcionality síce vyžaduje, aby akty inštitúcií Spoločenstva neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa, pričom pokiaľ sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k tomu najmenej obmedzujúcemu.

Vymáhanie protiprávnej pomoci, keďže smeruje k obnoveniu pôvodného stavu, však nemôže byť v zásade považované za neproporcionálne opatrenie vzhľadom na ciele ustanovení Zmluvy v oblasti štátnej pomoci. Také opatrenie nemôže predstavovať sankciu nestanovenú právom Spoločenstva, aj keď sa vykoná dlho po poskytnutí predmetnej pomoci.

(pozri body 372 – 375)

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŮA (piata rozšírená komora)

z 9. septembra 2009 (*)

„Štátna pomoc – Daťové výhody, ktoré poskytol územný celok Ťlenského štátu – Daťová úťava vo výške 45 % zo sumy investícií – Rozhodnutia vyhlasujúce schémy pomoci za nezluťiteťné so spoločným trhom a nariaťujúce vymáhanie poskytnutej pomoci – Profesiťné združenie – Prípustnosť – Kvalifikovanie ako nová pomoc alebo existujúca pomoc – Zásada ochrany legitiťmnej dôvery – Zásada právnej istoty – Zásada proporcionality“

Vo veciach Tť227/01 až Tť229/01, Tť265/01, Tť266/01 a Tť270/01,

Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (Španielsko),

Comunidad autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco (Španielsko),

v zastúpení: pôvodne R. Falcón Tella, neskôr M. Morales Isasi a I. SáenzťCortabarría Fernández, advokáti,

žalobcovia vo veci Tť227/01,

ktorých v konaní podporujú:

Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava (Španielsko), v zastúpení: I. SáenzťCortabarría Fernández a M. Morales Isasi, advokáti,

a

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), so sídlom v Bilbao (Španielsko), v zastúpení: pôvodne M. Araujo Boyd a R. Sanz, neskôr M. Araujo Boyd, L. Ortiz Blanco a V. Sopeña Blanco, advokáti,

vedťajší úťastníci konania,

Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya (Španielsko),

Comunidad autónoma del País Vasco ? Gobierno Vasco,

v zastúpení: pôvodne R. Falcón Tella, neskôr M. Morales Isasi a I. SáenzťCortabarría Fernández, advokáti,

žalobcovia vo veci Tť228/01,

ktorých v konaní podporujú:

Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya (Španielsko), v zastúpení: I. SáenzťCortabarría Fernández a M. Morales Isasi, advokáti,

a

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), so sídlom v Bilbao, v zastúpení: pôvodne M. Araujo Boyd a R. Sanz, neskôr M. Araujo Boyd, L. Ortiz Blanco a V. Sopeña Blanco, advokáti,

vedúcej účasníci konania,

Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa (Španielsko),

Comunidad autónoma del País Vasco ? Gobierno Vasco,

v zastúpení: pôvodne R. Falcón Tella, neskôr M. Morales Isasi a I. Sáenz-Cortabarría Fernández, advokáti,

žalobcovia vo veci T-229/01,

ktorých v konaní podporujú:

Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa (Španielsko), v zastúpení: I. Sáenz-Cortabarría Fernández a M. Morales Isasi, advokáti,

a

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), so sídlom v Bilbao, v zastúpení: pôvodne M. Araujo Boyd a R. Sanz, neskôr M. Araujo Boyd, L. Ortiz Blanco a V. Sopeña Blanco, advokáti,

vedúcej účasníci konania,

Confederación Empresarial Vasca (Confebask), so sídlom v Bilbao, v zastúpení: M. Araujo Boyd, L. Ortiz Blanco a V. Sopeña Blanco, advokáti,

žalobca vo veciach T-265/01, T-266/01 a T-270/01,

proti

Komisii Európskych spoločností, v zastúpení: pôvodne J. Buendía Sierra, neskôr F. Castillo de la Torre a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Comunidad autónoma de La Rioja (Španielsko), v zastúpení: pôvodne A. Bretón Rodríguez, neskôr J. Criado Gámez a I. Serrano Blanco, advokáti,

vedúcej účasník konania,

ktorej predmetom je vo veciach T-227/01 a T-265/01 návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2002/820/ES z 11. júla 2001 o schéme štátnej pomoci, ktorú poskytlo Španielsko v prospech podnikov v provincii Álava vo forme daňovej úľavy vo výške 45 % zo sumy investícií [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 296, 2002, s. 1), vo veciach T-228/01 a T-266/01, návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2003/27/ES z 11. júla 2001 o schéme štátnej pomoci, ktorú poskytlo Španielsko v prospech podnikov v provincii Vizcaya vo forme daňovej úľavy vo výške 45 % zo sumy investícií [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 17, 2003, s. 1), a vo veciach T-229/01 a T-270/01 návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2002/894/ES z 11. júla 2001 o schéme štátnej pomoci, ktorú poskytlo Španielsko v prospech podnikov v provincii Guipúzcoa vo forme daňovej úľavy vo výške 45 % zo sumy investícií [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 314, 2002, s. 26),

SÚD PRVÉHO STUPŇA

EURÓPSKÝCH SPOLOŽENSTIEV (piata rozšírená komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia E. Martins Ribeiro, F. Dehousse (spravodajca),
D. Šváby a K. Jürimäe,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. januára 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

I – Právna úprava Spoločenstva

1 Článok 87 ES stanovuje:

„1. Ak nie je touto zmluvou ustanovené inak, pomoc poskytovaná členskými štátmi alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

...

3. Za zlučiteľné so spoločným trhom možno považovať:

a) pomoc na podporu hospodárskeho rozvoja oblastí s mimoriadne nízkou životnou úrovňou alebo s mimoriadne vysokou nezamestnanosťou;

...

c) pomoc na rozvoj určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí, za predpokladu, že táto podpora nepriaznivo neovplyvní podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom;

...“

2 Článok 88 ES stanovuje:

„1. Komisia v spolupráci s členskými štátmi priebežne skúma systémy pomoci poskytovanej v týchto štátoch. Navrhuje im príslušné opatrenia, ktoré si vyžaduje postupný rozvoj alebo fungovanie spoločného trhu.

2. Ak Komisia po výzve, aby príslušné strany predložili pripomienky, zistí, že pomoc poskytnutá štátom alebo zo štátnych zdrojov je nezlučiteľná so spoločným trhom podľa článku 87, alebo ak zistí, že táto podpora sa zneužíva, rozhodne o tom, že príslušný štát túto pomoc v lehote stanovenej Komisiou zruší alebo upraví.

...

3. Komisia musí byť v dostatočnom čase upovedomená o zámeroch v súvislosti s poskytnutím alebo upravením pomoci, aby mohla podať svoje pripomienky. Ak usúdi, že takýto zámer je

nezlužiťný so spoločným trhom podľa článku 87, zažne konanie podľa odseku 2. členský štát nemôže vykonať navrhované opatrenia, pokiaľ sa vo veci nerozhodlo s konečnou platnosťou.“

3 Článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83 s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), stanovuje:

Na účely tohto nariadenia:

...

b) „existujúca pomoc“ bude znamenať:

i) ... všetky pomoci, ktoré existovali pred nadobudnutím účinnosti Zmluvy v príslušných členských štátoch, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré nadobudli účinnosť predtým a ďalej platia po nadobudnutí účinnosti Zmluvy;

ii) autorizovanú pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré boli schválené Komisiou alebo Radou;

...

v) pomoc, ktorá sa považuje za existujúcu pomoc, pretože možno stanoviť, že v prípade, keď nadobudla účinnosť, nepredstavovala pomoc a následne sa stala pomocou v dôsledku vývoja spoločného trhu a bez toho, aby ju členský štát upravoval. Pokiaľ sa určité opatrenia stanú pomocou po liberalizácii účinnosti podľa práva spoločenstva, tieto opatrenia sa nebudú považovať za existujúcu pomoc po dátume stanovenom pre liberalizáciu;

c) „nová pomoc“ bude znamenať všetku pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci;

...

f) „protiprávna pomoc“ bude znamenať novú pomoc realizovanú v rozpore s článkom [88 ods. 3 ES];

...”

4 Podľa článku 2 ods. 1 a článku 3 nariadenia č. 659/1999 „akékoľvek plány poskytnúť novú pomoc bude daný členský štát oznamovať Komisii v dostatočnom časovom predstihu“ a nenadobudne účinnosť prv „ako Komisia prijme alebo sa má za to, že prijala rozhodnutie, ktoré túto pomoc schvaľuje“.

5 Čo sa týka neoznamovanej pomoci, článok 10 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 stanovuje, že „ak Komisia vlastní informácie z akéhokoľvek zdroja týkajúce sa údajnej protiprávnej pomoci, preskúma tieto informácie bez meškania“. V článku 13 ods. 1 daného nariadenia je uvedené, že toto preskúmanie môže viesť k prijatiu rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania. Článok 13 ods. 2 uvedeného nariadenia stanovuje, že Komisia nie je vo veciach protiprávnej pomoci viazaná lehotami stanovenými pre predbežné preskúmanie a pre konania vo veci formálneho zisťovania v prípade oznámenej pomoci.

6 Článok 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 stanovuje:

„Kde sa prijímajú záporné rozhodnutia v prípadoch protiprávnej pomoci, Komisia rozhodne, že daný členský štát podnikne všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu... Komisia

nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva spoločenstva.“

7 Oznámenie Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci pri opatreniach týkajúcich sa priameho zdaňovania podnikov (Ú. v. ES C 384, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 277, ďalej len „oznámenie o pomoci pri zdaňovaní podnikov z roku 1998“) obsahuje najmä ustanovenia týkajúce sa rozdielu medzi štátnou pomocou a všeobecnými opatreniami. Body 13 a 14 tohto oznámenia stanovujú:

„13. Daňové opatrenia, ktoré sú prístupné všetkým hospodárskym subjektom fungujúcim v rámci členského štátu, sú v zásade všeobecnými opatreniami... Za predpokladu, že sa uplatňujú bez rozdielu na všetky firmy a výrobu všetkých tovarov, štátnu pomoc nepredstavujú tieto opatrenia:

- daňové opatrenia čisto technickej povahy...,
- opatrenia uskutočňujúce ciele všeobecnej hospodárskej politiky formou zníženia daňového zaťaženia týkajúceho sa určitých výrobných nákladov...

14. Skutočnosť, že niektoré firmy alebo niektoré sektory čia viac ako iné z niektorých takýchto daňových opatrení nemusia nevyhnutne znamenať, že sa na ne vzťahujú pravidlá súčasných riadiacich štátnu pomoc. Opatrenia vytvorené na zníženie zdaňovania pracovnej sily pre všetky firmy majú preto relatívne väčší vplyv na priemysel s intenzívnou pracovnou silou ako na kapitálovú intenzívne priemysly, bez toho, aby to nevyhnutne predstavovalo štátnu pomoc...”

8 Čo sa týka pomoci spojenj s investíciou, táto je definovaná v poznámke pod čiarou 1 prílohy I usmernení o národnej [štátnej – *neoficiálny preklad*] regionálnej pomoci (Ú. v. ES C 74, 1998, s. 9; Mim. vyd. 08/001, s. 226), v znení zmien a doplnení (Ú. v. ES C 258, 2000, s. 5, ďalej len „usmernenie z roku 1998“):

„Daňová pomoc sa môže považovať za pomoc spojenú s investíciou, ak je založená na investícii do regiónu. Navyše každá daňová pomoc sa môže považovať za spojenú s investíciou, ak sa stanoví strop vyjadrený ako percento zo sumy investovanej v regióne...”

II – Vnútroštátna právna úprava

9 Daňový systém platný v Baskicku sa riadi hospodárskou dohodou, ktorú stanovil Ley 12/1981 (španielsky zákon 12/1981) z 13. mája 1981, ktorý bol naposledy zmenený a doplnený Ley 38/1997 (španielsky zákon 38/1997) zo 4. augusta 1997.

10 Podľa tejto právnej úpravy môžu Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa (Španielsko) za určitých podmienok zaviesť daňový systém, ktorý sa bude uplatňovať na ich územiach. V tejto súvislosti zaviedli rôzne opatrenia daňových zvýhodnení a predovšetkým v týchto žalobách dotknuté daňové úľavy vo výške 45 %.

A – Daňová úľava zavedená daňovou právnou úpravou Territorio Histórico de Álava

11 Šieste dodatkové ustanovenie k Norma Foral 22/1994 z 20. decembra 1994 o plnení rozpočtu Territorio Histórico de Álava na rok 1995 (ďalej len „šieste dodatkové ustanovenie k Norma Foral 22/1994 Álava“) stanovuje:

„Na investície do nového hmotného investičného majetku uskutočnené medzi 1. januárom a 31. decembrom 1995, ktoré presahujú 2,5 miliardy [španielskych pesiet], sa v prípade schválenia Diputación Foral de Álava vzťahuje daňová úľava vo výške 45 % zo sumy investície stanovenej Diputación Foral de Álava a táto daňová úľava sa uplatní na konečnú výšku danej povinnosti.

Zníženie dane neuplatnené pre nízku splatnú daň možno uplatniť počas deviatich rokov, ktoré nasledujú po roku, keď bolo prijaté rozhodnutie Diputación Foral de Álava.

Toto rozhodnutie Diputación Foral de Álava stanoví pre každý jednotlivý prípad lehoty a obmedzenia.

Výhody priznané na základe tohto ustanovenia sú nezlučiteľné s akoukoľvek inou daňovou výhodou vo vzťahu k tým istým investíciám.

Diputación Foral de Álava rovnako určí dĺžku investičného procesu, ktorý môže zahŕňať investície uskutočnené počas prípravnej fázy projektu, ktoré sú základom investícií.“

12 Neskoršie Norma Foral predžili účinnosť tohto ustanovenia, pre rok 1996 to bolo piate dodatkové ustanovenie Norma Foral ?. 33/1995 z 20. decembra 1995, zmenené a doplnené bodom 2.11 zrušovacieho ustanovenia Norma Foral ?. 24/1996 z 5. júla 1996, ktorým bola odstránená podmienka deviatich rokov uvedená v druhom odseku šiesteho dodatkového ustanovenia Normy Foral ?. 22/1994 Álava. Uvedené ustanovenie bolo predžité pre rok 1997 siedmym dodatkovým ustanovením Normy Foral ?. 31/1996 z 18. decembra 1996.

13 Daňová úľava vo výške 45 % zo sumy investícií bola zachovaná v zmenenej forme pre roky 1998 a 1999, v uvedenom poradí jedenástym dodatkovým ustanovením Normy Foral ?. 33/1997 z 19. decembra 1997 a siedmym dodatkovým ustanovením Normy Foral ?. 36/1998 zo 17. decembra 1998. Podľa týchto ustanovení:

„... investičným konaniam začatým od 1. januára [1998/1999], prevyšujúcim 2 500 miliónov [španielskych pesiet], bude poskytnutá daňová úľava vo výške 45 % zo sumy investícií. Táto daňová úľava sa uplatní na konečnú sumu individuálnej splatnej dane.

...

Do investičného konania sa započítavajú tie investície, ktoré boli poskytnuté počas prípravy projektu investícií a ktoré tým, že predstavujú základ investícií, majú potrebnú a priamu spojitosť s uvedeným konaním.

Uplatnenie danej úľavy podľa tohto všeobecného ustanovenia musí daňovník oznámiť Diputación Foral de Álava podľa schémy, ktorú na tento účel stanovil Diputado Foral de Hacienda, Finanzas y Presupuesto.“

14 Táto daňová úľava už nebola predžité po roku 1999.

B – *Daňové úľavy zavedené daňovou právnou úpravou Territorios Históricos de Vizcaya a Guipúzcoa*

15 Štvrté dodatkové ustanovenie Norma Foral ?. 7/1996 de Vizcaya z 26. decembra 1996 predžité druhým dodatkovým ustanovením Norma Foral ?. 4/1998 z 2. apríla 1998 a v rovnakom znení desiate dodatkové ustanovenie Norma Foral ?. 7/1997 de Guipúzcoa z 22. decembra 1997 stanovujú:

„Na investície do nového hmotného investičného majetku uskutočnené od 1. januára 1997, ktoré presahujú 2 500 miliónov [španielskych pesiet] sa v prípade schválenia Diputación Foral de [Vizcaya/Guipúzcoa] vzťahuje daňová úľava vo výške 45 % zo sumy investície, stanovená Diputación Foral de [Vizcaya/Guipúzcoa] a táto daňová úľava sa uplatní na konečnú výšku splatnej dane.

Zníženie dane neuplatnené pre nízku splatnú daň možno uplatniť počas piatich rokov, ktoré nasledujú po roku, keď bolo prijaté rozhodnutie, ktorým bolo žiadosti vyhovené.

Za deň, od ktorého začne plynúť lehota na uplatnenie daného zníženia, sa môže odložiť až do prvého zdaňovacieho obdobia, v ktorom sa vytvorí základ dane.

V schválení podľa prvého odseku sa stanovia pre každý jednotlivý prípad lehoty a obmedzenia.

Výhody priznané na základe tohto ustanovenia sú nezlučiteľné s akoukoľvek inou daňovou výhodou vo vzťahu k tým istým investíciám.

Diputación Foral de [Vizcaya/Guipúzcoa] rovnako určí dĺžku investičného procesu, ktorý môže zahŕňať investície uskutočnené počas prípravnej fázy projektu, ktoré sú základom investícií, v rámci ktorých sa poskytlo daňové zvýhodnenie.“

16 Tieto ustanovenia boli zrušené Normou Foral 7/2000 z 19. júla 2000 na Territorio Histórico de Vizcaya a Normou Foral 3/2000 z 13. marca 2000 na Territorio Histórico de Guipúzcoa.

Skutkové okolnosti

17 Z dôvodu konaní začatých na základe sťažností doručených Komisii v júni 1996 a októbri 1997 proti uplatňovaniu daňovej úľavy vo výške 45 % pre Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa), ako aj pre Ramondín SA a Ramondín Cápsulas SA (Ramondín) na Territorio Histórico de Álava sa Komisia dozvedela o existencii ustanovení upravujúcich túto daňovú úľavu. Uviedla to v odôvodnení 1 svojich rozhodnutí 2002/820/ES z 11. júla 2001 o schéme štátnej pomoci, ktorú poskytlo Španielsko v prospech podnikov v provincii Álava vo forme daňovej úľavy vo výške 45 % zo sumy investícií [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 296, 2002, s. 1), 2003/27/ES z 11. júla 2001 o schéme štátnej pomoci, ktorú poskytlo Španielsko v prospech podnikov v provincii Vizcaya vo forme daňovej úľavy vo výške 45 % zo sumy investícií [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 17, 2003, s. 1), a 2002/894/ES z 11. júla 2001 o schéme štátnej pomoci, ktorú poskytlo Španielsko v prospech podnikov v provincii Guipúzcoa vo forme daňovej úľavy vo výške 45 % zo sumy investícií [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 314, 2002, s. 26) (aľ len spoločne „napadnuté rozhodnutia“). Taktiež jej boli doručené neoficiálne informácie, podľa ktorých existovali podobné opatrenia na Territorios Históricos de Vizcaya a Guipúzcoa (odôvodnenie 1. 1 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894).

18 Dňa 17. marca 1997 Komisia vypočula zástupcov vlády v La Rioji (Španielsko) a jej sociálnych partnerov v La Rioji.

19 Listami z 15. marca 1999 zaslanými stálemu zastúpeniu Španielskeho kráľovstva Komisia požiadala o informácie týkajúce sa opatrení, ktoré prijali Territorios Históricos de Vizcaya a Guipúzcoa.

20 Listom z 13. apríla 1999 a potom listom zo 17. mája 1999 požiadali španielske orgány prostredníctvom stáleho zastúpenia o predloženie lehôt stanovených pre odpoveď. Listom z 25. mája 1999 služby Komisie odmietli poskytnúť druhé predloženie lehoty.

21 Listom z 2. júna 1999 poskytli španielske orgány prostredníctvom stáleho zastúpenia informácie týkajúce sa dotknutých daňových úprav.

22 Listami zo 17. augusta 1999 Komisia oznámila Španielskemu kráľovstvu svoje rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania týkajúce sa troch režimov upravujúcich dotknuté daňové úpravy. Tieto rozhodnutia o začatí konaní vo veci formálneho zisťovania [rozhodnutia Komisie týkajúce sa daňovej úpravy stanovenej podľa právnej úpravy Territorios Históricos de Vizcaya a Guipúzcoa [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 351, 1999, s. 29) a týkajúce sa daňovej úpravy stanovenej podľa právnej úpravy Territorio Histórico de Álava [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 71, 2000, s. 8)] boli predmetom žalôb o neplatnosť, ktoré boli zamietnuté Súdom prvého stupňa (rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. októbra 2002, Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, T-269/99, T-271/99 a T-272/99, Zb. s. II-4217).

23 Komisia v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, týkajúceho sa daňovej úpravy stanovenej podľa právnej úpravy Territorio Histórico de Álava, vyzvala Španielske kráľovstvo na predloženie informácií o prípadnej daňovej pomoci v podobe daňových úprav ústinných od roku 1986 do roku 1994, informácií o rozhodnutiach, ktorými boli priznané pomoci od roku 1995 do roku 1997 a informácie o oznámeniach dotknutých orgánov, vypracovaných podľa úradného vzoru pre obdobie od roku 1998 do roku 1999. Tiež žiadala, aby boli uvedené minimálne povaha investičných nákladov, pre ktoré mohla byť poskytnutá pomoc, výška daňovej úpravy každého príjemcu, pomoc vyplatená každému príjemcovi a zvyšok toho, čo sa má ešte vyplatiť, prípadná povaha situácie niektorého z podnikov v ťažkostiach, na ktoré sa vzťahujú usmernenia Spoločenstva pre štátnu pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach, spresnenia v prípade súbehu viacerých týchto podmienok (výška, oprávnené náklady, prípadne uplatnené schémy pomoci, atď.) ako aj presnú a detailnú definíciu pojmov „investovanie“ a „investovanie vykonané v právnom štádiu“.

24 Listami zaslanými španielskym stálym zastúpením z 9. novembra 1999 zapísaným do registra 12. novembra 1999 španielske orgány predložili svoje pripomienky, podľa ktorých nejde o štátnu pomoc, pričom nepovažovali za potrebné predložiť informácie týkajúce sa rozhodnutí o priznaní daňových úprav, ktoré žiadala Komisia vo svojich rozhodnutiach o začatí konania vo veci formálneho zisťovania.

25 Po zverejnení rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v *Úradnom vestníku Európskej únie* (pozri bod 22 vyššie) boli Komisii predložené v januári 2000 pripomienky zainteresovaných strán týkajúce sa opatrení prijatých Territorios Históricos de Vizcaya a Guipúzcoa a v marci a apríli 2000 pripomienky týkajúce sa Territorio Histórico de Álava.

26 Listami z 1. marca 2000 týkajúcimi sa Territorios Históricos de Vizcaya a Guipúzcoa a listom z 18. mája 2000 týkajúcim sa Territorio Histórico de Álava Komisia predložila tieto pripomienky Španielskemu kráľovstvu, pričom mu umožnila sa k nim vyjadriť. Hoci španielske orgány požiadali o predloženie lehoty o 20 dní na predloženie odpovede, nezaslali pripomienky.

Napadnuté rozhodnutia

27 Napadnutými rozhodnutiami Komisia označila daňové úľavy vo výške 45 % zo sumy investícií zavedené Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa za štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

28 V napadnutých rozhodnutiach sa Komisia v prvom rade domnieva, že dotknuté daňové úľavy predstavujú štátnu pomoc. Uviedla totiž, že poskytujú osobám, ktoré ich využijú, výhodu spočívajúcu v odbremenení od nákladov, ktoré obvykle zaťažujú ich rozpočet a spôsobujú stratu daňových príjmov samosprávy daného územného celku. Táto výhoda má dopad na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi. Dotknuté daňové úľavy majú selektívnu povahu, keďže zvyhujú niektoré podniky, ktoré realizujú investície vo výške viac ako 2,5 miliardy španielskych pesiet (ESP). Subsidiárne táto osobitná povaha tiež vyplýva z existencie diskrečnej právomoci daňového orgánu pri uplatnení sporných schém a jeho miery voľnej úvahy pri určení výšky investícií a postupu pri investovaní, keďže neexistujú presné definície týchto pojmov. Komisia dodáva, že daňové úľavy sa týkajú cieľa hospodárskej politiky, ktorý nevyplýva z dotknutého daňového systému, a nie sú odôvodnené povahou a štruktúrou španielskeho daňového systému.

29 Po druhé Komisia uviedla, že daňové úľavy predstavujú protiprávnú pomoc. Domnieva sa, že nie je uplatniteľné pravidlo *de minimis* a že nejde o existujúce pomoci. Zamietla tiež tvrdenie založené na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a právnej istoty, keďže ide o nové neoznámené pomoci, a domnieva sa, že neposkytla nijaké konkrétne potvrdenie, ktoré by mohlo vyvolať otázakávanie založené na súlade s právom a na zlučiteľnosti dotknutej pomoci.

30 Po tretie sa Komisia domnieva, že dotknuté schémy pomoci sú nezlučiteľné so spoločným trhom. Podľa nej totiž môžu daňové úľavy zodpovedať aspoň čiastočne podmienkam stanoveným usmerneniami z roku 1998 (pozri bod 8 vyššie) z toho dôvodu, že na jednej strane ich základom sú investičné výdavky, a na druhej strane sú poskytnuté formou príspevku až do výšky 45 % zo sumy investícií. Nemôže sa na ne však vzťahovať žiadna z výnimiek pre hospodárske oblasti podľa článku 87 ods. 3 ES. Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa totiž nespĺňajú podmienky na priznanie výnimky podľa článku 87 ods. 3 písm. a) ES preto, lebo ich hrubý domáci produkt na jedného obyvateľa je príliš vysoký. Sporná pomoc nemôže byť navyše povolená podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES preto, lebo výška daňovej úľavy prekračuje maximálnu výšku stanovenú v mapách postupnej regionálnej pomoci. Okrem toho sa môžu sporné ustanovenia týkať investícií nahrádzania, ako aj výdavkov spojených s „investičným procesom“ alebo „investovaním vykonaným v prípravnom štádiu“. Keďže ale neexistuje presná definícia týchto pojmov, nie je vylúčené, že predmet dotknutej pomoci zahŕňa aj výdavky, ktoré nemôžu byť podľa pravidiel Spoločenstva uplatniteľných v prejednávanej veci považované za výdavky na investovanie.

31 Okrem toho, čo sa týka pomoci na výdavky na investovanie, ktoré nezodpovedajú definícii stanovenej právom Spoločenstva, je možné ich považovať za prevádzkovú pomoc, ktorá je v zásade zakázaná. Komisia sa v tejto súvislosti domnieva, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky na priznanie výnimiek podľa článku 87 ods. 3 písm. a) a c) ES. Okrem toho uvádza, že v prípade neexistencie sektorových obmedzení daňové úľavy vo výške 45 % môžu porušovať sektorové pravidlá. Napokon Komisia uviedla, že na dotknuté pomoci sa nemôžu vzťahovať ani iné výnimky podľa odsekov 2 a 3 článku 87 ES, a že sú teda nezlučiteľné so spoločným trhom.

32 V dôsledku toho sa Komisia domnieva v článku 1 napadnutých rozhodnutí, že sporné Normas Forales predstavujú štátnu pomoc, ktorá bola protiprávne zavedená Španielskym kráľovstvom v provinciách Álava, Vizcaya a Guipúzcoa a ktorá je nezlučiteľná so spoločným trhom.

33 Článok 2 napadnutých rozhodnutí stanovuje, že Španielske kráľovstvo je povinné zrušiť

schému štátnej pomoci uvedenú v ?lánku 1 v rozsahu, v akom sa ešte uplat?uje.

34 ?lánok 3 napadnutých kone?ných rozhodnutí upravuje vymáhanie pomoci:

„1. Španielsk[e krá?ovstvo] podnikne všetky potrebné opatrenia, aby vymohlo od jej príjemcov pomoc uvedenú v ?lánku 1, ktorá im už bola protiprávne poskytnutá.

Pokia? ide o štátnu pomoc, ktorá ešte poskytnutá nebola, Španielsk[e krá?ovstvo] musí zastavi? akéko?vek poskytovanie tejto pomoci.

2. K vymáhaniu dôjde bezodkladne v súlade s postupmi pod?a vnútroštátneho práva, pokia? tieto postupy dovo?ujú okamžitý a ú?inný výkon tohto rozhodnutia. Pomoc, ktorú treba vymáha?, zah??a úroky od dátumu, ke? bola príjemcovi poskytnutá, až do dátumu jej vrátenia. Tieto úroky sa vypo?ítajú na základe referen?nej sadzby používanej pre výpo?et podobných dotácií v rámci regionálnej pomoci.“ *[neoficiálny preklad]*

35 ?lánok 4 napadnutých rozhodnutí stanovuje, že do dvoch mesiacov od oznámenia týchto rozhodnutí Španielske krá?ovstvo informuje Komisiu o opatreniach, ktoré prijalo na dosiahnutie súladu s týmito rozhodnutiami. ?lánok 5 rozhodnutia 2002/820 spres?uje, že sa netýka pomoci poskytnutej podnikom Demesa a Ramondín. ?lánok 5 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894, ako aj ?lánok 6 rozhodnutia 2002/820 spres?ujú, že napadnuté rozhodnutia sú ur?ené Španielskemu krá?ovstvu.

36 V rámci žaloby podanej Komisiou Súdny dvor rozhodol o nesplnení povinnosti Španielskym krá?ovstvom, ktoré nevykonalo napadnuté rozhodnutia (rozsudok Súdneho dvora zo 14. decembra 2006, Komisia/Španielsko, C?485/03 až C?490/03, Zb. s. I?11887).

Konanie

37 Tromi návrhmi doru?enými do kancelárie Súdu prvého stup?a 25. septembra 2001 podali Territorios Históricos de Álava, Viscaya a Guipúzcoa, ako aj Comunidad autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco žaloby vo veciach T?227/01 až T?229/01.

38 Návrhmi doru?enými do kancelárie Súdu prvého stup?a 22. októbra 2001 podal Confederación Empresarial Vasca (Confebask) žaloby vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01.

39 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stup?a 21. decembra 2001 podal Comunidad autónoma de La Rioja návrh na vstup ved?ajšieho ú?astníka do konania týkajúceho sa vecí T?227/01 až T?229/01 na podporu návrhov Komisie.

40 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stup?a 4. januára 2002 podali Círculo de Empresarios Vascos, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, ako aj Territorios Históricos de Vizcaya a Guipúzcoa návrhy na vstup ved?ajšieho ú?astníka do konania týkajúceho sa žaloby vo veci T?227/01 na podporu návrhov žalobcov; Círculo de Empresarios Vascos, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, ako aj Territorios Históricos de Álava a Guipúzcoa podali návrhy na vstup ved?ajšieho ú?astníka do konania týkajúceho sa žaloby vo veci T?228/01 na podporu návrhov žalobcov; Círculo de Empresarios Vascos, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, ako aj Territorios Históricos de Álava a Vizcaya podali návrhy na vstup ved?ajšieho ú?astníka do konania týkajúceho sa žaloby vo veci T?229/01 na podporu návrhov žalobcov.

41 Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stup?a 11. januára 2002 Confebask podal návrh na vstup ved?ajšieho ú?astníka do konania týkajúceho sa žalôb vo veciach T?227/01 až

T?229/01 na podporu návrhov žalobcov.

42 Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stup?a 16. januára 2002 podal Comunidad autónoma de La Rioja návrh na vstup ved?ajšieho ú?astníka do konania týkajúceho sa žalôb vo veciach T?265/01 až T?270/01 na podporu návrhov Komisie.

43 Uzneseniami z 10. septembra 2002 predseda tretej rozšírenej komory Súdu prvého stup?a rozhodol o prerušení konania vo veciach T?227/01 až T?229/01, T?265/01, T?266/01 a T?270/01 až do rozhodnutia Súdneho dvora o odvolaniach proti rozsudkom Súdu prvého stup?a zo 6. marca 2002, Diputación Foral de Álava a i./Komisia (T?127/99, T?129/99 a T?148/99, Zb. s. II?1275, ?alej len „rozsudok Demesa“), a Diputación Foral de Álava a i./Komisia, T?92/00 a T?103/00, Zb. s. II?1385, ?alej len „rozsudok Ramondín“). V týchto dvoch rozsudkoch Súd prvého stup?a rozhodol o žalobách proti dvom rozhodnutiam Komisie, ktorými boli ako štátna pomoc nezlu?iteľná so spoločným trhom posúdené da?ové výhody poskytnuté podnikom Demesa a Ramondín na Territorio Histórico de Álava [rozhodnutie 1999/718/ES Komisie z 24. februára 1999 o štátnej pomoci poskytnutej Španielskom v prospech Demesa [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 292, s. 1) a rozhodnutie 2000/795/ES Komisie z 22. decembra 1999 o štátnej pomoci poskytnutej Španielskom v prospech Ramondín SA a Ramondín Cápsulas SA [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 318, 2000, s. 36)].

44 Vzh?adom na zmenu zloženia komôr Súdu prvého stup?a bol sudca spravodajca pridelený k piatej rozšírenej komore, ktorej boli z tohto dôvodu tieto veci pridelené.

45 Rozsudkami Súdneho dvora z 11. novembra 2004, Demesa a Territorio Histórico de Álava/Komisía (C?183/02 P a C?187/02 P, Zb. s. I?10609), a Ramondín a i./Komisia (C?186/02 P a C?188/02 P, Zb. s. I?10653) boli zamietnuté odvolania podané proti rozsudkom Demesa a Ramondín, už citované v bode 43 vyššie.

46 D?a 10. januára 2005 v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania Súd prvého stup?a (piata rozšírená komora) vypo?ul ú?astníkov konania v súvislosti s dôsledkami, ktoré môžu mať rozsudky Demesa a Territorio Histórico de Álava/Komisía a Ramondín a i./Komisia, už citované v bode 45 vyššie, v tomto konaní.

47 Po tom, ako žalobcovia v liste z 3. februára 2005 predložili svoj názor na tieto rozsudky, uviedli, že trvajú na svojej žalobe.

48 Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, ako aj Comunidad autónoma del País Vasco zobrali však spä? svoje prvé dva žalobné dôvody uvedené v žalobách vo veciach T?227/01 až T?229/01.

49 Uzneseniami z 9. septembra 2005 predseda piatej rozšírenej komory vyhovel návrhu na vstup Confebask ako ved?ajšieho ú?astníka do konania týkajúceho sa žalôb vo veciach T?227/01 až T?229/01 na podporu návrhov žalobcov. Ved?ajší ú?astník podal svoje vyjadrenie, žalobcovia nepredložili k nemu osobitné pripomienky a Komisia predložila svoje pripomienky v stanovených lehotách.

50 Uzneseniami z 9. a 10. januára 2006 predseda piatej rozšírenej komory Súdu prvého stup?a vyhovel návrhu na vstup Comunidad autónoma de La Rioja ako ved?ajšieho ú?astníka do konaní na podporu návrhov Komisie týkajúcich sa vecí T?265/01, T?266/01 a T?270/01, ako aj vecí T?227/01 až T?229/01. Ved?ajší ú?astník predložil svoje pripomienky. Žalobca vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01 predložil svoje pripomienky. Žalobcovia vo veciach T?227/01 až T?229/01 uviedli, že nemajú k veci žiadne pripomienky. Komisia pripomienky nepredložila.

51 Uzneseniami z 10. januára 2006 predseda piatej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa vyhovел návrhom na vstup Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya a Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa ako vedajších účastníkov v uvedenom poradí do konaní vo veciach T?227/01, T?228/01 a T?229/01, ale zamietol návrhu na vstup Círculo de Empresarios Vascos ako vedajšieho účastníka, ako aj návrhy Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa. Vedajší účastníci predložili svoje vyjadrenia. Vedajší účastníci nepredložili v uvedenej súvislosti osobitné pripomienky a Komisia predložila svoje pripomienky v stanovenej lehote.

52 Dňa 27. apríla 2006 boli účastníci konania vyzvaní, aby predložili svoje pripomienky k spojeniu žalôb vo veciach T?227/01 až T?229/01, T?265/01, T?266/01 a T?270/01 na účely ústnej časti konania a prípadne aj vyhlásenia rozsudku. Uvedené veci boli spojené uznesením predsedu piatej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa z 13. júla 2006 na účely ústnej časti konania podľa článku 50 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

53 Dňa 14. februára 2007 v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania Súd prvého stupňa vyzval žalobcov v každej z vecí T?227/01 až T?229/01, T?265/01, T?266/01 a T?270/01 na predloženie určitých informácií o príjemcoch dotknutých daňových režimov.

54 Listom z 26. februára 2007 Confebask podal návrh na opravu opatrenia na zabezpečenie priebehu konania. Žalobcovia vo veciach T?227/01 až T?229/01 odpovedali listom zo 6. marca 2007, ktorým spochybnilí relevantnosť takého opatrenia.

55 Dňa 2. apríla 2007 Súd prvého stupňa potvrdil opatrenie na zabezpečenie priebehu konania zo 14. februára 2007, aby mu žalobcovia v každej z vecí T?227/01 až T?229/01, T?265/01, T?266/01 a T?270/01 predložili požadované informácie. Žalobcovia odpovedali listami z 23. apríla 2007.

56 Dňa 31. júla 2007 v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania Súd prvého stupňa položil účastníkom konania otázky, na ktoré odpovedali v októbri 2007.

57 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa rozhodol o otvorení ústnej časti konania. Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté počas pojednávania, ktoré sa uskutočnilo 16. januára 2008.

58 Súd prvého stupňa na uvedenom pojednávaní tiež poskytol účastníkom konania lehotu do 28. januára 2008, v ktorej mali oznámiť niektoré informácie o príjemcoch dotknutých opatrení. Toto bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

59 V závere pojednávania predseda piatej rozšírenej komory rozhodol o odložení ukončenia ústnej časti konania.

60 Listami, ktoré doručili Territorio Histórico de Vizcaya 24. januára 2008 a Territorios Históricos de Álava a Guipúzcoa 28. januára 2008 do kancelárie Súdu prvého stupňa, žalobcovia predložili dokumenty obsahujúce informácie, o ktoré Súd prvého stupňa požiadal na pojednávaní. Confebask odpovedal listom z 29. januára 2008. Komisia poskytla svoje pripomienky k predloženým dokumentom po tom, ako Súd prvého stupňa predžil lehotu.

61 Predseda piatej rozšírenej komory ukončil ústnu časť konania 12. marca 2008. Účastníci boli informovaní listami zo 14. marca 2008.

62 Súd prvého stupňa sa domnieva, že po vypočutí účastníkov konania v tejto súvislosti podľa článku 50 rokovacieho poriadku je potrebné spojiť konanie o žalobách vo veciach T?227/01 až

T?229/01, T?265/01, T?266/01 a T?270/01 na ú?ely vyhlásenia rozsudku.

63 Na pojednávaní žalobcovia vo veciach T?227/01 až T?229/01 opätovne podali Súdu prvého stup?a návrh, aby vyzval Komisiu na predloženie ur?itých dokumentov. Súd prvého stup?a však usudzuje, že sa s touto vecou dostato?ne oboznámil na základe písomností v spise.

Návrhy ú?astníkov konania

I – Vo veciach T?227/01 až T?229/01

64 Žalobcovia, t. j. Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, ako aj Comunidad autónoma del País Vasco navrhujú, aby Súd prvého stup?a:

- zrušil napadnuté rozhodnutia,
- subsidiárne zrušil ?lánok 3 napadnutých rozhodnutí,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

65 Confebask, ved?ajší ú?astník konania na podporu návrhov žalobcov, navrhuje vo veciach T?227/01 až T?229/01, aby Súd prvého stup?a:

- zrušil napadnuté rozhodnutia,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

66 Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya a Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, ved?ajší ú?astníci konania na podporu návrhov žalobcov, navrhujú v uvedenom poradí vo veciach T?227/01, T?228/01 a T?229/01, aby Súd prvého stup?a:

- zrušil napadnuté rozhodnutia v každej z uvedených vecí alebo subsidiárne zrušil ich ?lánok 3,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

67 Komisia a Comunidad autónoma de La Rioja, ved?ajší ú?astník konania na podporu návrhov Komisie, navrhujú, aby Súd prvého stup?a:

- zamietol žaloby Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa ako nedôvodné,
- vyhlásil žaloby, ktoré podal Comunidad autónoma del País Vasco, za neprípustné alebo subsidiárne, aby ich zamietol ako nedôvodné,
- zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

II – Vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01

68 Žalobca Confebask navrhuje, aby Súd prvého stup?a:

- zrušil napadnuté rozhodnutia,
- subsidiárne zrušil ?lánky 3 a 4 napadnutých rozhodnutí,

– zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

69 Komisia a Comunidad autónoma de La Rioja, ved'ajší ú'astník konania na podporu návrhov Komisie, navrhujú, aby Súd prvého stup'a:

- vyhlásil žaloby za neprípustné,
- subsidiárne zamietol žaloby ako nedôvodné,
- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

I – O prípustnosti žalôb

70 Najskôr je potrebné preskúmať prípustnosť žalôb vo veciach T?227/01 až T?229/01 a potom žalôb, ktoré podal Confebask vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01.

A – O prípustnosti žalôb vo veciach T?227/01 až T?229/01

71 V prvom rade treba preskúmať prípustnosť žalôb o neplatnosť a v druhom rade prípustnosť vstupu Confebask ako ved'ajšieho ú'astníka do konaní vo veciach T?227/01 až T?229/01.

1. O prípustnosti žalôb o neplatnosť vo veciach T?227/01 až T?229/01

a) Tvrdenia ú'astníkov konania

72 Komisia, ktorú v konaní podporuje Comunidad autónoma de La Rioja bez toho, aby vzniesla formálnu námietku neprípustnosti v zmysle ?lánku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku, sa domnieva, že Comunidad autónoma del País Vasco nebol aktívne legitimovaný podať žalobu o neplatnosť vo veciach T?227/01 až T?229/01. Z okolností, že mal „právomoci v oblasti da'ovej koordinácie a harmonizácie medzi Territorios Históricos“ nie je možné dospieť k záveru, že bol priamo a osobne dotknutý napadnutými rozhodnutiami. Dotknuté schémy pomoci boli totiž prijaté iba v Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa. V tejto súvislosti odkazuje na body 54 a 55 rozsudku Demesa, už citovaného v bode 43 vyššie.

73 Komisia však pripúšťa, že vyššie uvedené žaloby sú prípustné, keďže boli podané spolu s Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, ktorí pod'a nej sú aktívne legitimovaný konať.

74 Žalobcovia vo veciach T?227/01 až T?229/01 tvrdia, že ich žaloby sú prípustné.

b) Posúdenie Súdom prvého stup'a

75 Je potrebné konštatovať, že napadnuté rozhodnutia nie sú ur'ené žalobcom, t. j. Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, ako ani Comunidad autónoma del País Vasco.

76 Treba uviesť, že prípustnosť žalôb, ktoré podali Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa nie je spochybnená. Napadnuté rozhodnutia sa totiž vz'ahujú na schémy pomoci, ktorých sú autormi. Okrem toho napadnuté rozhodnutia im bránia vo výkone pod'a vlastnej úvahy právomocí, ktoré sú im v zmysle španielskeho práva priamo zverené (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stup'a z 30. apríla 1998, Vlaams Gewest/Komisia, T?214/95, Zb. s. II?717, body 29 a 30; Demesa, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 50, a z 23. októbra 2002, Diputación

Foral de Álava a i./Komisia, T?346/99 až T?348/99, Zb. s. II?4259, bod 37). Žaloby, ktoré podali Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, sú teda z tohto poh?adu prípustné.

77 Kedže ide o tú istú žalobu v každej z vecí T?227/01 až T?229/01, nie je potrebné skúmať aktívnu legitimáciu Comunidad autónoma del País Vasco (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C?313/90, Zb. s. I?1125, bod 31; rozsudok Súdu prvého stup?a z 15. septembra 1998, European Night Services a i./Komisia, T?374/94, T?375/94, T?384/94 a T?388/94, Zb. s. II?3141, bod 61).

78 Z uvedeného vyplýva, že žaloby o neplatnosť vo veciach T?227/01 až T?229/01 sú prípustné.

2. O prípustnosti vstupu Confebask ako ved?ajšieho ú?astníka do konania vo veciach T?227/01 až T?229/01

a) O prípustnosti Confebasku konať ako ved?ajší ú?astník konania

79 Po?as ústnej ?asti konania Komisia tvrdila, že keďže sa žaloba hlavných ú?astníkov konania týkala len vymáhania dotknutej pomoci a žiadny z ?lenov Confebasku nie je dotknutý týmto vymáhaním, Confebask nemôže konať ako ved?ajší ú?astník konania.

80 V nadväznosti na otázky položené na pojednávaní Confebask poskytol ur?ité dokumenty. Tiež predložil dokumenty od generálnych riaditeľov financií (Director General de Hacienda) každého z týchto troch Territorios Históricos, ktorí uviedli, že ur?ité podniky boli príjemcami dotknutých da?ových ú?av. Tieto dokumenty dokazujú, že uvedené podniky sú dotknuté napadnutými rozhodnutiami a predovšetkým ich ?lánkom 3 týchto rozhodnutí, ktorý nariadil vymáhanie. Potvrdenie podpísané generálnym tajomníkom a predsedom Confebasku dokazuje okrem iného, že každý z uvedených podnikov bol v ?ase podania návrhu na vstup ved?ajšieho ú?astníka ?lenom Confebasku.

81 Treba pripomenúť, že uznesenie predsedu piatej rozšírenej komory Súdu prvého stup?a z 9. septembra 2005, ktorým bolo vyhovieť návrhu Confebasku na vstup ved?ajšieho ú?astníka do konania na podporu návrhov žalobcov vo veciach T?227/01 až T?229/01, nebráni tomu, aby bola prípustnosť jeho vstupu opätovne posúdená v rozsudku, ktorým sa skončí konanie vo veci (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 8. júla 1999, Hüls/Komisia, C?199/92 P, Zb. s. I?4287, bod 52).

82 Pod?a ?lánku 40 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora, použité?ného na konanie pred Súdom prvého stup?a na základe ?lánku 53 prvého odseku tohto štatútu, právo vstúpiť do konania ako ved?ajší ú?astník prislúcha každému, kto preukáže oprávnený záujem na rozhodnutí veci.

83 Pod?a ustálenej judikatúry je prípustné, aby ved?ajšími ú?astníkmi konania boli reprezentatívne združenia, ktorých cie?om je ochrana ich ?lenov vo veciach týkajúcich sa zásadných otázok, ktoré môžu mať vplyv na týchto ?lenov [uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 17. júna 1997, National Power a PowerGen, C?151/97 P(I) a C?157/97 P(I), Zb. s. I?3491, bod 66, a z 28. septembra 1998, Pharos/Komisia, C?151/98 P, Zb. s. I?5441, bod 6; uznesenie predsedu štvrtej komory Súdu prvého stup?a z 19. apríla 2007, MAAB/Komisia, T?24/06, neuverejnené v Zbierke, bod 10].

84 Okrem toho treba pripomenúť, že prijatie širokého výkladu práva vstupu ved?ajšieho ú?astníka do konania vo vz?ahu k združeniam má za cieľ umožniť lepšie posúdiť rámec veci, ako aj predísť množstvu individuálnych ved?ajších ú?astníkov konania, čím by sa ohrozila

efektívnosť a riadny priebeh konania (uznesenie National Power a PowerGen, už citované v bode 83 vyššie, bod 66, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 26. júla 2004, Microsoft/Komisia, T-201/04 R, Zb. s. II-2977, bod 38).

85 V prejednávanej veci je Confebask profesijnou medzisektorovou konfederatívnou organizáciou, ktorej úlohou je zastupovanie, koordinovanie, informovanie a ochrana všeobecných a spoločných záujmov podnikateľov a organizácií Baskicka, ktoré sú v nej združené. Jej úlohou je najmä zastupovanie a obrana záujmov baskických podnikov pred vládnyimi organizáciami, v odborových zväzoch a profesijných združeniach.

86 Je nespochybniteľné, že ide o organizáciu zastupujúcu baskické podniky.

87 Navyše treba uviesť, že ako vyplýva z dokumentov predložených počas ústnej časti konania, niektorým podnikom, ktoré boli členmi Confebasku v čase, keď podal návrh na vstup vedúceho ústníka do konania, boli poskytnuté pomoci na základe daňových schém sporných v tejto veci.

88 Takže záujmy týchto podnikov, ktoré boli jednak členmi Confebasku a jednak skutočnými príjemcami pomoci poskytnutej na základe uvedených daňových opatrení, môžu byť dotknuté výsledkom týchto konaní.

89 Okrem toho sa Confebask zúčastnil správneho konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutých konečných rozhodnutí.

90 Treba sa teda domnievať, že Confebask odôvodnil záujem na rozhodnutí veci a že jeho vstup do konania na podporu návrhov žalobcov je prípustný.

b) O prípustnosti vyjadrenia Confebasku ako vedúceho ústníka konania

Tvrdenia účastníkov konania

91 Komisia sa domnieva, že vyjadrenie Confebasku ako vedúceho ústníka konania vo veciach T-227/01 až T-229/01 neobsahuje nijakú právnu argumentáciu, keďže toto vyjadrenie len odkazuje na prílohy. Komisia na základe toho dospela k záveru, že nespĺňa požiadavky stanovené v článku 44 rokovacieho poriadku.

92 Subsidiárne, ak by Súd prvého stupňa považoval vyjadrenie Confebasku ako vedúceho ústníka konania všeobecne za prípustné vo veciach T-227/01 až T-229/01, Komisia tvrdí, že viaceré žalobné dôvody uvedené Confebaskom, ako vedúcim ústníkom konania sú neprípustné, keďže menia rámec sporu stanovený žalobami v týchto veciach.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

93 Článok 116 ods. 4 druhý pododsek rokovacieho poriadku stanovuje:

„Vyjadrenie vedúceho ústníka musí obsahovať:

a) návrhy na úplnú alebo čiastočnú podporu alebo úplné či čiastočné zamietnutie návrhov niektorého z účastníkov konania;

b) dôvody a tvrdenia vedúceho ústníka;

c) prípadne označenie dôkazov, ktoré navrhuje vykonať.“

94 Podľa ustálenej judikatúry týkajúcej sa návrhu na začatie konania, analogicky uplatníť

aj na vyjadrenie ved'ajšieho ú'astníka konania (rozsudok Súdu prvého stup'a z 15. júna 2005, Regione autonoma della Sardegna/Komisía, T?171/02, Zb. s. II?2123, bod 186), stru'ný opis žalobných dôvodov musí by' dostato'ne jasný a presný, aby umožnil žalovanému pripravi' si svoju obranu a Súdu prvého stup'a rozhodnú' o žalobe prípadne aj bez 'alších podporných informácií (pozri rozsudok Súdu prvého stup'a zo 14. decembra 2005, Honeywell/Komisía, T?209/01, Zb. s. II?5527, bod 55 a tam citovanú judikátúru).

95 Okrem toho na zabezpe'enie právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na to, aby žaloba bola prijate'ná, potrebné, aby z jej samotného textu vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, a to prinajmenšom stru'ne, ale súdržným a pochopite'ným spôsobom (pozri rozsudok Honeywell/Komisía, už citovaný v bode 94 vyššie, bod 56 a tam citovanú judikátúru). Aj ke' v tejto súvislosti obsah žaloby môže by' podopretý a v konkrétnych bodoch doplnený odkazom na vý'atky listín, ktoré sú k nej priložené, všeobecný odkaz na iné písomnosti, hoci aj tvoriace jej prílohu, nemôže nahradi' nedostatok základných prvkov právnej argumentácie, ktoré sa pod'a vyššie uvedených ustanovení musia nachádza' v žalobe (uznesenie Súdu prvého stup'a z 21. mája 1999, Asia Motor France a i./Komisía, T?154/98, Zb. s. II?1703, bod 49). Okrem toho Súdu prvého stup'a neprináleží vyh'adáva' a identifikova' v prílohách dôvody a tvrdenia, ktoré by mohli by' považované za základ žaloby, ke'že prílohy majú 'isto dôkaznú a inštrumentálnu funkciu (pozri rozsudky Súdu prvého stup'a Honeywell/Komisía, už citovaný v bode 94 vyššie, bod 57, a z 11. júla 2007, Asklepios Kliniken/Komisía, T?167/04, Zb. s. II?2379, bod 40 a tam citovanú judikátúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisía, C?189/02 P, C?202/02 P, C?205/02 P až C?208/02 P a C?213/02 P, Zb. s. I?5425, body 97 až 99).

96 V prejednávanej veci Confebask vo svojom vyjadrení ved'ajšieho ú'astníka konania vo veciach T?227/01 až T?229/01 uviedol, že vstúpil do konania na podporu návrhov žalobcov v každej z týchto vecí. Požaduje zrušenie napadnutých rozhodnutí a zaviazanie Komisie na náhradu trov konania. Považuje za vhodné „aby Súd prvého stup'a ušetril 'as a prostriedky vynaložené na preklad“, odkáza' na žaloby, ktoré podal postupne vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01, priložené v prílohe k jeho vyjadreniam ved'ajšieho ú'astníka konania. V uvedených žalobách Confebask okrem iného predložil svoje pripomienky týkajúce sa porušenia zásady ochrany legitímnej dôvery.

97 Treba teda konštatova', že z vyjadrení ved'ajšieho ú'astníka konania nevyplýva ani stru'ne, ani v základných 'rtách, okrem tvrdenia týkajúceho sa legitímnej dôvery, žiadna podstatná skutková 'i právna okolnosť.

98 Okrem toho, hoci veci T?227/01 až T?229/01, T?265/01, T?266/01 a T?270/01 boli spojené 13. júla 2006, teda po vstupe Confebasku do konania, ni' to nemení na skuto'nosti, že majú samostatnú povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 21. júna 2001, Moccia Irme a i./Komisía, C?280/99 až C?282/99 P, Zb. s. I?4717, bod 66, a rozsudok Honeywell/Komisía, už citovaný v bode 94 vyššie, bod 71).

99 Napokon Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, ako aj Comunidad autónoma del País Vasco, t. j. žalobcovia vo veciach T?227/01 až T?229/01 a Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, la Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya a Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa (?alej len spoločne, „Cámaras Oficiales de Comercio e Industria“), t. j. ved?ajší ú?astníci konania vo veciach T?227/01 až T?229/01, nie sú ú?astníkmi konania vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01, na ktoré odkazuje Confebask. Identita ú?astníkov konania je však základnou podmienkou prípustnosti žalobných dôvodov, ktoré boli údajne vznesené prostredníctvom odkazu na písomnosti v inej veci (rozsudok Honeywell/Komisia, už citovaný v bode 94 vyššie, bod 67).

100 Za týchto okolností všeobecný odkaz na iné písomnosti, hoci aj pripojené k vyjadreniu ved?ajšieho ú?astníka konania, nemôže nahradiť nedostatok základných prvkov právnej argumentácie, ktoré podľa ?lánku 116 ods. 4 druhého pododseku písm. b) rokovacieho poriadku tvoria náležitosti žaloby.

101 Z uvedeného vyplýva, že vyjadrenie Confebasku ako ved?ajšieho ú?astníka konania je neprípustné v rozsahu, v akom odkazuje na žaloby vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01 a je prípustné v rozsahu, v akom uvádza porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery. Nie je teda potrebné rozhodnúť o subsidiárne uvedenom tvrdení Komisie, podľa ktorého sú neprípustné viaceré žalobné dôvody Confebasku, keďže menia rámec sporu stanovený žalobami.

B – O prípustnosti aktívnej legitímácie Confebasku na podanie žaloby o neplatnosť vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01

1. Tvrdenia ú?astníkov konania

102 Komisia a Comunidad autónoma de La Rioja bez toho, aby formálne vzniesli námietku neprípustnosti podľa ?lánku 114 rokovacieho poriadku, tvrdia, že žaloby podané Confebaskom sú neprípustné. Podľa ich názoru podnik nemôže podať žalobu o neplatnosť rozhodnutia o nezlu?iteľnosti schémy pomoci, ktorej príjemcovia nie sú určené individuálne, ale len všeobecne a abstraktne. V dôsledku toho sa Confebask nemôže odvolávať na aktívnu legitímáciu vyplývajúcu z toho, že ním zastupované podniky sú priamo a osobne dotknuté napadnutými aktmi. Navyše Confebask neuviedol nijaký vlastný záujem. Napokon vstup Confebasku ako ved?ajšieho ú?astníka do konania vo veciach T?227/01 až T?229/01 by sp??alo dôvod hospodárnosti konania, ktorý odôvodňuje uznanie oprávnenia združení podať žalobu o neplatnosť.

103 Confebask sa naopak domnieva, že má aktívnu legitímáciu. Uvádza totiž, že zastupuje záujmy podnikov, ktoré by mali samy aktívnu legitímáciu, keďže sú da?ovníkmi podliehajúcimi dotknutým da?ovým systémom a môžu byť vyzvaní na vrátenie poskytnutej pomoci.

104 V odpovedi na otázku Súdu prvého stup?a Confebask najskôr uviedol, že nemá informácie o tom, či niektorí z jeho ?lenov boli skutočnými príjemcami dotknutých opatrení. Zdôraznil však, že z poh?adu španielskych správnych orgánov predstavuje jediného možného zástupcu baskických podnikateľov, ktorých zastupuje a ktorým sú sporné normy určené. V každom prípade o jeho aktívnej legitímácii nemôže byť nijaká pochybnosť, keďže sa navyše aktívne zú?astnil celého konania od jeho začatia Komisiou.

105 Po pojednávaní a na výzvu predloženú Súdom prvého stup?a tretíkrát, čo viedlo k pred?ženiu ústnej ?asti konania, Confebask predložil potvrdenia od generálnych riaditeľov financií (Director General de Hacienda) každého z troch Territorios Históricos, ktorí potvrdili, že určené podniky, o ktorých sa tiež tvrdí, že boli ?lenmi Confebasku v ?ase podania žalôb vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01, boli dotknutí každým z napadnutých rozhodnutí a predovšetkým

príkazom na vymáhanie dotknutých daňových úľav (pozri bod 80 vyššie).

106 Komisia sa vo svojich pripomienkach týkajúcich sa dokumentov doručených Confebaskom po pojednávaní domnieva, že ten nepredložil žiadny dôkaz o tom, že sa na dotknutých príjemcov vzťahoval príkaz na vymáhanie.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

107 Čo sa v prejednávacom prípade týka žaloby o neplatnosť podanej združením, treba pripomenúť, že podľa judikatury obrana všeobecných záujmov nestačí na preukázanie prípustnosti takej žaloby (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora zo 14. decembra 1962, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes a i./Rada, 16/62 a 17/62, Zb. s. 901, 919 a 920, a z 10. júla 1986, DEFI/Komisia, 282/85, Zb. s. 2469, body 16 až 18).

108 Združenie, akým je Confebask, ktoré je poverené ochranou záujmov baskických podnikov, je v zásade oprávnené podať žalobu o neplatnosť proti konečnému rozhodnutiu Komisie v oblasti štátnej pomoci len vtedy, ak podniky, ktoré zastupuje, alebo niektoré z nich majú samostatne aktívnu legitímáciu, alebo ak toto združenie môže uplatňovať vlastný záujem (pozri rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, Zb. s. I-5479, bod 56 a tam citovanú judikatúru).

109 Práve z hľadiska týchto zásad treba posúdiť, či má Confebask v tejto veci aktívnu legitímáciu.

110 Čo sa týka otázky, či členovia Confebasku alebo členovia jeho členov majú samostatne aktívnu legitímáciu konať proti napadnutým rozhodnutiam, je potrebné preskúmať, či sú osobne a priamo dotknutí napadnutými rozhodnutiami v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.

111 Fyzická alebo právnická osoba sa môže považovať za osobne dotknutú len vtedy, ak sa jej sporný akt týka na základe určitých vlastností, ktoré sú pre ňu osobitné, alebo na základe skutkovej situácie, ktorá ju charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ju individualizuje podobným spôsobom, ako by bola individualizovaná osoba, ktorej je akt určený (pozri rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223, a z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, C-298/00 P, Zb. s. I-4087, bod 36 a tam citovanú judikatúru).

112 V tejto súvislosti nemožno potenciálnych príjemcov schémy pomoci považovať iba z dôvodu tohto postavenia za priamo dotknutých rozhodnutím Komisie konštatujúcim nezlučiteľnosť tejto schémy so spoločným trhom (pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 10. marca 2005, Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia a i./Komisia, T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 až T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00, Zb. s. II-787, bod 34 a tam citovanú judikatúru).

113 V odlišnej situácii sa však nachádza podnik, ktorý je predmetným rozhodnutím dotknutý nielen ako podnik, ktorý je potenciálnym príjemcom spornej schémy pomoci, ale aj ako skutočný príjemca individuálnej pomoci poskytnutej na základe tejto schémy, ktorej vymáhanie nariadila Komisia (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 19. októbra 2000, Taliansko a Sardegna Lines/Komisia, C-15/98 a C-105/99, Zb. s. I-8855, bod 34, a Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 111 vyššie, body 38 a 39).

114 V prejednávanej veci však vyplýva z dokumentov predložených Confebaskom po pojednávaní, že niektoré podniky, ktoré sú jeho členmi, boli v záse podania žalôb vo veciach T-265/01, T-266/01 a T-270/01 dotknuté danými daňovými opatreniami v každom z napadnutých

rozhodnutí ako skutočnú príjemcovia individuálnej pomoci poskytnutej na základe dotknutých daňových schém, ktorej vymáhanie nariadila Komisia. Potvrdenia od generálnych riaditeľov financií každého z týchto Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa totiž spomínajú podniky, ktoré boli príjemcami dotknutých daňových úprav vo výške 45 % a potvrdili, že boli dotknuté napadnutými rozhodnutiami.

115 Takže tieto podniky treba považovať za individuálne dotknuté napadnutými rozhodnutiami. V tejto súvislosti, keďže súd Spoločenstva môže kedykoľvek *ex officio* skúmať podmienky prípustnosti žaloby, nič nebráni tomu, aby zohľadnil doplňujúce údaje, ktoré v tom prípade boli uvedené v rámci ústnej časti konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2006, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid a Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Komisia, T-95/03, Zb. s. II-4739, bod 50).

116 Čo sa týka podmienky priamej dotknutosti, podľa napadnutých rozhodnutí musí Španielske kráľovstvo podniknúť všetky potrebné opatrenia, aby vymohlo dotknutú pomoc od príjemcov. Takže podniky, ktorým bola poskytnutá, je potrebné považovať za priamo dotknuté týmito rozhodnutiami (pozri v tomto zmysle rozsudok Taliansko a Sardegna Lines/Komisia, už citovaný v bode 113 vyššie, bod 36; rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. septembra 2007, Salvat père & fils a. i./Komisia, T-136/05, Zb. s. II-4063, bod 75).

117 Z toho vyplýva, že tieto podniky, členovia Confebasku, by mali samostatne aktívnu legitímáciu.

118 Keďže Confebask zastupuje podniky, z ktorých aspoň niektoré majú samostatne aktívnu legitímáciu, má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby proti napadnutým rozhodnutiam.

II – O dôvodnosti žalôb

119 Treba preskúmať žalobné dôvody založené na neexistencii štátnej pomoci, zlužiteľnosti dotknutých schém so spoločným trhom, zneužití právomoci Komisiou a existujúcej povahe dotknutej pomoci, ktoré tvrdí Confebask, žalobca vo veciach T-265/01, T-266/01 a T-270/01, pred preskúmaním žalobného dôvodu založenom na procesnej vade a porušení zásad právnej istoty, riadnej správy vecí verejných, ochrany legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania, predložené tak vo veciach T-227/01 až T-229/01, ako aj vo veciach T-265/01, T-266/01 a T-270/01, a potom žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality, ktoré predložili žalobcovia vo veciach T-227/01 až T-229/01.

A – O žalobnom dôvode založenom na neexistencii štátnej pomoci v zmysle článku 87 ES (veci T-265/01, T-266/01 a T-270/01)

120 V žalobách vo veciach T-265/01, T-266/01 a T-270/01 Confebask po prvé uvádza skutočnosť, že dotknuté daňové úpravy nespôsobili nijaké zníženie daňových príjmov. Po druhé tvrdí, že Komisia dostatočne nepreukázala, že by dotknuté opatrenia ovplyvnili obchod medzi členskými štátmi a spôsobili skreslenie hospodárskej súťaže. Po tretie spochybňuje osobitnú povahu dotknutých daňových opatrení. Po štvrté uvádza skutočnosť, že povaha a štruktúra daňového systému odôvodňujú dotknuté daňové úpravy. Napokon po piate predkladá výhradu založenú na neuplatniteľnosti článku 87 ES v prejednávanej veci.

1. O prvej časti založenej na neznížení daňových príjmov

a) Tvrdenia účastníkov konania

121 Confebask uvádza, že tvrdenie Komisie v napadnutých rozhodnutiach, že dotknuté daňové

úľavy spôsobia zníženie daňových príjmov, predpokladá existenciu všeobecnej sadzby dane, vzhľadom na ktorú každé daňové zvýhodnenie spôsobí stratu príjmov, a teda je štátnou pomocou. Confebask však tvrdí, že taká sadzba neexistuje, a zdôrazňuje, že vo všetkých právnych úpravách členských štátov sa nachádzajú určité výnimky. Navyše cieľom napadnutých Normas Forales bolo podporovať investovanie. Vytvárajú takto zisk, pretože aj samotné tieto investície budú zdanené.

122 Komisia spochybňuje dôvodnosť tejto argumentácie.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

123 Podľa článku 87 ods. 1 ES pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narušá hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

124 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pojem pomoc sa vzťahuje nielen na kladné plnenia, akými sú dotácie, ale tiež na zásahy, ktoré v rozličných formách zmierujú náklady, ktoré bežne zaťažujú rozpočet podniku a ktoré tak, aj keď nie sú dotáciou v pravom zmysle slova, majú rovnaký charakter a rovnaké účinky (rozsudok Súdneho dvora z 19. mája 1999, Taliansko/Komisia, C-6/97, Zb. s. I-2981, bod 15).

125 Pritom opatrenie, ktorým orgány verejnej moci priznávajú určitým podnikom oslobodenie od dane, ktoré síce nezahŕňa prevod štátnych prostriedkov, ale stavia príjemcov do finančnej situácie, ktorá je výhodnejšia ako situácia iných daňových subjektov, predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES (rozsudok Súdneho dvora z 15. marca 1994, Banco Exterior de España, C-387/92, Zb. s. I-877, bod 14).

126 V prejednávanej veci stačí uviesť, že dotknutá daňová úľava vo výške 45 % zabezpečí prijímajúcim podnikom zníženie ich daňového zaťaženia o 45 % z investovanej sumy, ako to správne uviedla Komisia v napadnutých rozhodnutiach (bod 54 rozhodnutia 2002/820; bod 62 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894). V prípade neexistencie tejto daňovej úľavy by totiž podnik musel zaplatiť celkovú konečnú sumu splatnej dane. Podnik, ktorý bol príjemcom tejto daňovej úľavy, sa teda dostáva do výhodnejšej finančnej situácie, ako je situácia iných daňových subjektov.

127 V rozpore s tým, čo tvrdí Confebask, sa Komisia teda správne domnievala, že dotknuté daňové úľavy spôsobujú stratu daňových príjmov.

128 V tejto súvislosti tvrdenie Confebasku, že Komisia založila svoje úvahy na všeobecnej sadzbe dane, nie je nijako podopreté. Z napadnutých rozhodnutí naopak vyplýva, že Komisia odkazovala na bežnú výšku dane vyplývajúcu z dotknutého daňového systému (bod 56 rozhodnutia 2002/820; bod 64 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894).

129 Okrem toho okolnosť, že daňové predpisy členských štátov obsahujú množstvo výnimiek, nemení nič na povahe dotknutých opatrení z hľadiska pravidiel v oblasti štátnej pomoci.

130 Napokon, čo sa týka tvrdenia, že dotknuté daňové úľavy boli zamerané na podporu investovania s cieľom vytvoriť budúce príjmy, stačí pripomenúť, že cieľ sledovaný opatrením mu nemôže umožniť vyhnúť sa kvalifikovaniu ako štátna pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES (rozsudok Súdneho dvora z 29. februára 1996, Belgicko/Komisia, C-56/93, Zb. s. I-723, bod 79; rozsudok Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 63). Toto tvrdenie sa navyše zdá byť ťažko zlučiteľné s poskytnutím daňových úľav (rozsudky Ramondín, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 62, a Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, už citovaný v

bode 22 vyššie, bod 64).

131 Prvú časť tohto žalobného dôvodu založenú na neznížení daňových príjmov je teda potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

2. O druhej časti založenej na nenarušení hospodárskej súťaže a neovplyvňovania obchodu v rámci Spoločenstva, ako aj nedostatku odôvodnenia

a) Tvrdenia účastníkov konania

132 Confebask v prvom rade tvrdí, že odôvodnenie napadnutých rozhodnutí je vzhľadom na článok 253 ES nedostatočné, čo sa týka vplyvu na obchod a hospodársku súťaž, a odvoláva sa najmä na rozsudok Taliansko a Sardagna Lines/Komisia, už citovaný v bode 113 vyššie (bod 66). Vážnosť dôsledkov, ktoré spôsobia napadnuté rozhodnutia, vyžaduje veľmi presné odôvodnenie. Podľa Confebasku sa Komisia nesprávne domnieva, že daňové úľavy ovplyvnia obchod z toho dôvodu, že sa ich príjemcovia môžu zúčastňovať na obchode v rámci Spoločenstva, pričom však v tejto súvislosti neuviedla nijaké spresnenie. Predložila len všeobecné údaje týkajúce sa vývozu a vonkajšej závislosti baskického hospodárstva bez toho, aby predložila štúdiu trhu vzťahujúcu sa na sektor hospodárstva, ktorý bol znevýhodnený.

133 Po druhej Confebask v každom prípade spochybňuje dôvodnosť posúdenia Komisie o ovplyvňovaní obchodu. Tvrdí, že ak celkové daňové zaťaženie môže prípadne ovplyvniť stratégiu podnikov, to nie je v prípade jednoduchého podráždenia dočasnej povahy, ktoré nepredstavuje rozhodujúci faktor v konkurencieschopnosti podnikov. Systematicky sa domnieva, že sa podniky či sektory, ktorým boli poskytnuté akékoľvek daňové zvýhodnenia, nachádzajú v lepších podmienkach hospodárskej súťaže, by teda bola neobhájiteľná. Okrem toho, podľa určitých štúdií malo daňové podnecovanie prijaté baskickými orgánmi len obmedzený vplyv. Tieto štúdie okrem toho preukazovali, že daňové zaťaženie v Baskicku bolo vyššie ako v celom Španielskom kráľovstve. V dôsledku toho neboli kritizované daňové úľavy samy osebe takej povahy, že by mohli ovplyvniť obchod v rámci Spoločenstva. Navyše daňové zaťaženie nie je jediným prvkom ovplyvňujúcim hospodárske správanie sa podnikov. Treba tiež zohľadniť také okolnosti, ako je právna úprava v oblasti obchodno-právnych vzťahov, pracovno-právnych vzťahov či sociálneho poistenia. Tieto ustanovenia mali oveľa väčší vplyv ako ten, ktorý Komisia prisudzuje sporným daňovým úľavám, a Komisia nepreukázala, čím sa dotknuté ustanovenia odlišujú od ostatných existujúcich rozdielov v daňových právnych úpravách členských štátov.

134 Komisia spochybňuje dôvodnosť tejto argumentácie.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

135 Podľa článku 87 ods. 1 ES je nezlučiteľná so spoločným trhom len štátna pomoc, ktorá „ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi“ a ktorá „narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže“.

136 Čo sa týka povinnosti odôvodnenia rozhodnutí Komisie, z ustálenej judikatúry vyplýva, že odôvodnenie musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce zúčastneným osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka uvedenia dôvodov musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. (rozsudky Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63, a Taliansko a Sardegna Lines/Komisia, už citovaný v bode 113 vyššie, bod 65).

137 V prejednávanej veci z bodu 57 rozhodnutia 2002/820 a z bodu 65 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894 vyplýva, že Komisia založila svoje rozhodnutie na správach uverejnených Štatistickým úradom baskickej vlády a konštatovala, že „baskická ekonomika [bola] smerom von veľmi otvorenou ekonomikou s významnou orientáciou na vývoz svojej výroby“ a že „z týchto znakov baskickej ekonomiky vyplýva[lo], že prijímajúce podniky vykoná[vali] hospodárske činnosti, ktoré mohli byť predmetom obchodu medzi členskými štátmi“. Dospela k záveru, že za týchto okolností dotknuté pomoci posilovali postavenie prijímajúcich podnikov v porovnaní s ostatnými konkurenčnými podnikmi v obchode v rámci Spoločenstva, a tento obchod bol teda ovplyvnený. Dodala, že „prijímajúce podniky [dosiahli] zvýšenú rentabilitu z dôvodu zvýšenia svojho čistého zisku (zisku po zdanení)“ a že „takto [mohli] konkurovať podnikom, ktorým [nebola] poskytnutá daňová úľava vo výške 45 %, buď z dôvodu, že [neinvestovali], alebo že ich investície [nedosiahli] minimálnu výšku 2,5 miliardy ESP po zavedení dotknutej daňovej úľavy vo výške 45 %“.

138 Z tohto odôvodnenia jasne a jednoznačne vyplývajú úvahy Komisie týkajúce sa vplyvu daňových úľav na obchod medzi členskými štátmi a na hospodársku súťaž. Umožňuje dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatých opatrení a Súdu prvého stupňa vykonať preskúmanie.

139 Napadnuté rozhodnutia sa v tejto súvislosti odlišujú od toho, ktoré Súdny dvor zrušil vo svojom rozsudku Taliansko a Sardegna Lines/Komisia, už citovanom v bode 113 vyššie, na ktorý sa Confebask odvoláva. Ako bolo totiž uvedené v bode 67 tohto rozsudku, Komisia sa pri rozhodnutí o narušení hospodárskej súťaže uspokojila s jednoduchým tvrdením, že pomoc je selektívna a určená výhradne sektoru lodnej dopravy na Sardínii (Taliansko). Z uvedeného však vyplýva, že to tak nebolo v prípade napadnutých rozhodnutí.

140 Okrem toho nie je možné Komisii vytýkať, že nepredložila štúdiu vzťahujúcu sa na sektor hospodárstva, ktorý utrpel ujmu, lebo dotknuté daňové pravidlá sú medzisektorovej povahy, a okrem toho španielske orgány nevyhoveli žiadosti o informácie uvedenej v rozhodnutiach o začatí konaní vo veci formálneho zisťovania, ktoré viedli k napadnutému rozhodnutiu.

141 Takže s ohľadom na okolnosti v prejednávanej veci je potrebné dospieť k záveru, že napadnuté rozhodnutia treba považovať za uvádzajúce dostatočné dôvody, na základe ktorých sa Komisia domnieva, že dotknuté opatrenia narúšajú alebo hrozia narušením hospodárskej súťaže a ovplyvňujú obchod v rámci Spoločenstva. Napadnuté rozhodnutia preto vyhovujú v tejto súvislosti požiadavkám článku 253 ES.

142 Pokiaľ ide o dôvodnosť posúdenia Komisie, treba pripomenúť, že ak finančná pomoc poskytnutá štátom alebo zo štátnych prostriedkov posiluje postavenie jedného podniku voči ostatným podnikom konkurujúcim v rámci obchodu v Spoločenstve, treba na tento obchod hľadieť ako na ovplyvnený pomocou, hoci sa samotný prijímajúci podnik na vývoze nezúčastňuje (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 1999, Belgicko/Komisia, C-75/97, Zb. s. I-3671, bod 47, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. novembra 2006, Ter Lembeek/Komisia, T-217/02, Zb. s. II-4483, bod 181 a tam citovaný judikatúru). Okrem toho Komisia nie je povinná preukázať

skutočný dosah tohto opatrenia na obchod medzi členskými štátmi a skutočné skreslenie hospodárskej súťaže, ale len preskúmať, či dané opatrenie môže tento obchod ovplyvniť a narušiť hospodársku súťaž (rozsudok Súdneho dvora z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, C-372/97, Zb. s. I-3679, bod 44).

143 Navyše v prípade schémy pomoci sa môže Komisia obmedziť na skúmanie všeobecných znakov dotknutej schémy bez toho, aby bola povinná osobitne skúmať každý jednotlivý prípad uplatnenia (rozsudok Súdneho dvora z 15. decembra 2005, Taliansko/Komisia, C-66/02, Zb. s. I-10901, bod 91; pozri v tomto zmysle rozsudok Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 68). V prípade, ako je ten v prejednávanej veci, keď dotknuté daňové schémy neboli oznámené, nie je nevyhnutné, aby odôvodnenie rozhodnutí Komisie obsahovalo aktuálne posúdenie účinkov schém na hospodársku súťaž a na obchod medzi členskými štátmi (rozsudok zo 17. júna 1999, Belgicko/Komisia, už citovaný v bode 142 vyššie, bod 48).

144 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa ovplyvňovania obchodu, ako to Komisia zdôraznila v napadnutých rozhodnutiach (bod 57 rozhodnutia 2002/820; bod 65 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894), zo znakov baskického hospodárstva vyplýva, že prijímajúce podniky vykonávajú hospodárske činnosti, ktoré môžu byť predmetom obchodu medzi členskými štátmi.

145 Za týchto okolností môže byť obchod medzi členskými štátmi ovplyvnený dotknutými daňovými výhodami.

146 Navyše, čo sa týka podmienky vzťahujúcej sa na narušenie hospodárskej súťaže, daňové úľavy tým, že čiastočne odbremenia prijímajúce podniky od nákladov, zlepšia konkurenčné postavenie týchto podnikov v porovnaní s konkurenčnými podnikmi, ktoré neboli príjemcami uvedených zvýhodnení. Z uvedeného teda vyplýva narušenie hospodárskej súťaže alebo prinajmenšom hrozba takeého narušenia.

147 Preto Komisia správne v prejednávanej veci rozhodla, že daňové úľavy mohli ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a narušiť hospodársku súťaž alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže.

148 Tento záver nie je možné spochybniť tým, že uvedené daňové výhody majú dočasnú povahu, že ich vplyv je obmedzený a nie je rozhodujúci, alebo že nie sú jediným faktorom, ktorý treba zohľadniť. Judikatúra totiž nevyžaduje, aby narušenie hospodárskej súťaže alebo hrozba takeého narušenia a ovplyvnenie obchodu v rámci Spoločenstva bolo citeľné či podstatné (rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. septembra 2000, ESTM/Komisia, T-55/99, Zb. s. II-3207, bod 94).

149 Taktiež v prípade neexistencie harmonizácie na úrovni Spoločenstva nie je tvrdenie založené na rozdieloch v daňových právnych úpravách členských štátov relevantné z pohľadu označenia štátnej pomoci.

150 Z uvedeného vyplýva, že druhú časť tohto žalobného dôvodu založenú na nenarušení hospodárskej súťaže a neovplyvňovaní obchodu v rámci Spoločenstva, ako aj v tejto súvislosti nedostatku odôvodnenia napadnutých rozhodnutí je teda potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

3. O tretej časti založenej na všeobecnej povahe daňových opatrení

a) Tvrdenia účastníkov konania

151 Confebask namíeta vo?i posúdeníu Komisie, pod?a ktorého by dotknuté ustanovenia priznávali selektívnu výhodu. Tvrdí, že ide o da?ovú právnu úpravu všeobecnej povahy a že všetky subjekty môžu byť jej prijímate?mi. Dotknuté Normas Forales tiež neobsahovali nijakú osobitosť vlastnú pre danú oblasť, lebo sa uplat?ovali na všetky podniky nachádzajúce sa v územnom obvode Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa a snažili sa len o zvýhod?ovanie ve?kých investícií. V tejto súvislosti sa Confebask domnieva, že Komisia sa ukázala ako nedôsledná, keď v napadnutých rozhodnutiach neprihliadla na okolnosť založenú na oblastnej osobitosti opatrenia, aj keď ju spomenula v rozhodnutiach o za?atí konania vo veci formálneho zis?ovania.

152 Confebask tvrdí, že kritérium minimálnej výšky investícií, ktoré v tejto veci používa Komisia, nezodpovedá predtým uplat?ovaným kritériám a nie je uvedené v oznámení o pomoci pri zda?ovaní podnikov z roku 1998 (pozri bod 7 vyššie), pod?a ktorého sa navyše da?ové opatrenia nemajú považovať za štátnu pomoc len preto, že niektoré podniky alebo niektoré sektory z neho ?azia menej ako iné (oznámenie o pomoci pri zda?ovaní podnikov z roku 1998, bod 14).

153 Confebask sa tiež odvoláva na XXVIII. *Správu o politike hospodárskej sú?áže* (bod 207), prijatú Komisiou, pod?a ktorej treba rozlišovať, ?o sa týka da?ových opatrení, „prípád, v ktorom sú príjemcovia ur?itými podnikmi alebo výrobcami... od prípadu, v ktorom dotknuté opatrenia majú medzisektorové ú?inky a snažia sa o podporu celého hospodárstva; v tejto druhej situácii konkrétne opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle ?lánku 87 ods. 1 [ES], ale opatrenie všeobecnej povahy“.

154 Dodáva, že da?ové režimy ?asto obsahujú kvantitatívne kritériá a prihliadnutie na také kritérium pre rozhodnutie o selektívnosti da?ového opatrenia by znamenalo, že by prakticky všetky da?ové ustanovenia ?lenských štátov museli byť podrobené preskúmaniu z poh?adu, ?i nejde o štátnu pomoc. Také preskúmanie by pod?a neho išlo nad mieru toho, ?o stanovuje Zmluva.

155 Confebask okrem toho tvrdí, že dotknuté opatrenia nie sú všeobecnými opatreniami, keďže Diputaciones Forales nemali nijakú diskre?nú právomoc. Uvádza, že da?ové ú?avy boli poskytované automaticky a orgány len overovali, ?i da?ovníci sp??ajú vyžadované podmienky na ich poskytnutie. Dodáva, že španielsky právny poriadok zakazuje svojvô?u v správnom konaní. Okrem toho Confebask tvrdí, že stanovením toho, že orgány rozhodnú o výške pomoci rozhodnutím, ktoré ur?í lehoty a podmienky vz?ahujúce sa na da?ovú ú?avu, dotknuté ustanovenia zavádzajú „mechanizmus správy“, ktorý umož?uje overiť, ?i vyžadované podmienky sú splnené bez toho, aby sa Diputaciones poskytla miera vo?nej úvahy.

156 Confebask napokon uvádza, že pravidlo všeobecnej povahy zavádza štátnu pomoc, len ak vytvára „ur?itý, normatívny rámec, ktorý umož?uje priznať [túto pomoc]... bez ?alších formalít“; t. j. nie je ponechaný nijaký priestor pre vo?nú úvahu“. Naopak, ak by bolo potrebné rozhodnúť, ako to vo svojom názore nazna?ila Komisia, že sporné Normas Forales boli len splnomoc?ujúce opatrenia, nemohli predstavovať štátnu pomoc. Napadnuté rozhodnutia by tak v každom prípade boli „zbavené svojho obsahu“.

157 Komisia, ktorú podporuje Comunidad autónoma de La Rioja, tieto tvrdenia spochyb?uje.

b) Posúdenie Súdom prvého stup?a

158 Treba pripomenúť, že špecifickosť štátneho opatrenia, t. j. jeho selektívna povaha, predstavuje jednu z vlastností pojmu štátna pomoc v zmysle ?lánku 87 ods. 1 ES. V tejto súvislosti treba preskúmať, ?i dotknuté opatrenie spôsobí alebo nespôsobí zvýhodnenie výlu?ne v prospech niektorých podnikov alebo niektorých hospodárskych odvetví (rozsudok ESTM/Komisia, už

citovaný v bode 148 vyššie, bod 39; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 1999, Belgicko/Komisia, už citovaný v bode 142 vyššie, bod 26).

159 V prejednávanej veci Komisia v napadnutých rozhodnutiach rozhodla o selektívnej povahe dotknutých ustanovení na základe minimálnej výšky investícií (2,5 miliardy ESP), čo obmedzuje použitie daňovej úľavy len pre podniky, ktoré môžu vykonať také investície, a subsidiárne na diskrečnej právomoci daňových orgánov (body 60 a 61 rozhodnutia 2002/820; body 68 a 69 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894; pozri bod 28 vyššie).

160 V prvom rade sa treba domnievať, že Confebask sa nemôže odvolávať na nedôslednosť v napadnutých rozhodnutiach z toho dôvodu, že Komisia neprihliadla na okolnosť založenú na oblastnej osobitosti dotknutých opatrení, ktoré údajne spomenula v rozhodnutiach o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, aby tak dospela k záveru o ich selektívnej povahe. Tieto rozhodnutia nie sú totiž založené na regionálnej osobitosti dotknutých schém, takže uvedené tvrdenie sa zakladá na nesprávnom pochopení týchto rozhodnutí (pozri bod 22 vyššie, a rozsudok Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, už citovaný v bode 22 vyššie, body 19, 20 a 56).

161 Okrem toho z napadnutých rozhodnutí vyplýva (bod 60 rozhodnutia 2002/820; bod 68 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894), že len podnikom, ktoré realizujú investície presahujúce hranicu 2,5 miliardy španielskych pesiet (ESP) (15 025 303 eur), a to po 1. januári 1995 (rozhodnutie 2002/820) a po 1. januári 1997 (rozhodnutia 2003/27 a 2002/894), môže byť poskytnutá daňová úľava vo výške 45 %. Všetkým ostatným podnikom, ktoré, hoci investujú, ale nie v dostatočnej výške, nemôže byť poskytnutá dotknutá výhoda.

162 Treba konštatovať, že obmedzením použitia daňovej úľavy na nový hmotný investičný majetok vo výške viac ako 2,5 miliardy ESP baskické orgány vyhradili dotknutú daňovú výhodu len pre podniky, ktoré majú veľké finančné zdroje. Komisia teda mohla správne rozhodnúť, že daňové úľavy stanovené v dotknutých Normas Forales sa mali uplatňovať selektívnym spôsobom na „určitých podnikateľov“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES (rozsudky Demesa, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 157, a Ramondín, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 39).

163 Navyše skutočnosť, že daňové režimy často obsahujú množstevné kritériá, neumožňuje dospieť k záveru, že by dotknuté ustanovenia v prejednávanej veci, ktoré zavádzajú daňovú výhodu zvýhodňujúcu podniky s veľkými finančnými zdrojmi, umožňovali neuplatniť článok 87 ods. 1 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok Ramondín, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 40).

164 Na základe tvrdení založených na oznámení o pomoci pri zdanení podnikov z roku 1998 nie je možné dospieť k záveru o všeobecnej povahe dotknutých ustanovení. Toto oznámenie totiž stanovuje, že všeobecné opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc, hoci niektoré podniky alebo niektoré sektory sú zvýhodnené viac ako iné. V prejednávanej veci však dotknuté opatrenia nie sú všeobecné, keďže, ako už bolo uvedené vyššie (pozri bod 162 vyššie), môžu ho využiť len niektoré podniky.

165 Okrem toho, schémy dotknuté v tejto veci, hoci majú medzisektorovú povahu, vyhradzujú výhody len niektorým podnikom podliehajúcim baskickým daňovým režimom. Nie je možné ich teda považovať za podporujúce celé hospodárstvo, v tom zmysle, ako má na mysli Komisia vo svojej XXVIII. Správe o politike hospodárskej súťaže, na ktorú sa odvoláva Confebask (pozri bod 153 vyššie), a teda je potrebné ich označiť za selektívne opatrenia.

166 Z vyššie uvedeného vyplýva, že dotknuté daňové úľavy predstavujú selektívnu výhodu „v prospech niektorých podnikateľov“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

167 Len samo toto konštatovanie stačí na stanovenie toho, že dotknuté daňové úľavy spĺňajú

podmienku osobitosti, ktorá predstavuje jednu z ??ť pojmu štátna pomoc. Takže už nie je potrebné skúmať, či selektívna povaha dotknutých opatrení tiež vyplýva alebo nevyplyva z diskre?nej právomoci správnych orgánov pri uplatňovaní týchto opatrení (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 15. júla 2004, Španielsko/Komisia, C-501/00, Zb. s. I-6717, body 120 a 121, a rozsudok Demesa, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 160), a to o to viac, že kritérium existencie alebo neexistencie diskre?nej právomoci správnych orgánov je v prejednávanej veci použité Komisiou len subsidiárne (bod 61 rozhodnutia 2002/820; bod 69 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894).

168 V každom prípade, čo sa týka existencie alebo neexistencie diskre?nej povahy právomocí Diputaciones Forales v prejednávanej veci, treba pripomenúť, že tvrdenia Confebasku boli už v tejto súvislosti zamietnuté Súdom prvého stupňa, pokiaľ ide o daňovú úľavu vo výške 45 %, ktorú upravovalo šieste dodatkové ustanovenie Normy Foral ? 22/1994 Álava, dotknutá v rozsudkoch Demesa, už citovanom v bode 43 vyššie (body 150 až 154), a Ramondín, už citovanom v bode 43 vyššie (body 32 až 35). Súd prvého stupňa sa teda domnieval, že tieto ustanovenia priznávali správnemu orgánu diskre?nú právomoc, ktorá mu umožňovala najmä upraviť výšku alebo podmienky priznania dotknutých daňových výhod v závislosti od vlastností investičných projektov, ktoré mu boli predložené na posúdenie.

169 Čo sa týka zmien, ktoré zaviedlo šieste dodatkové ustanovenie Normy Foral ? 22/1994 Álava, o ktorú išlo v rozsudkoch Demesa a Ramondín, už citovaných v bode 43 vyššie, pre roky 1998 a 1999 (pozri bod 13 vyššie), tieto zmeny zaviedli pojem „investičný proces“, v rámci ktorého je možné do investičného konania započítať tie investície, „ktoré boli poskytnuté počas prípravy projektu investícií a ktoré tým, že predstavujú základ investícií, majú potrebnú a priamu spojitosť s uvedeným konaním“. Treba však konštatovať, že tieto pojmy nie sú definované, takže v tejto súvislosti si správny orgán ponecháva diskre?nú právomoc.

170 Čo sa týka daňových úľav uplatniteľných v Territorios Históricos de Vizcaya a Guipúzcoa, z dotknutých ustanovení vyplýva (pozri bod 15 vyššie), že Diputaciones Forales mali diskre?nú právomoc, najmä čo sa týka rozsahu, v akom je uplatniteľná daňová úľava vo výške 45 %, dŕžky investičného procesu a rozsahu investičného procesu, na ktorý je možné poskytnúť daňové úľavy. Okrem toho, ako uviedla Komisia bez toho, aby spochybnila svoje návrhy (bod 69 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894), pojmy „investičný proces“ a „prípravná fáza investovania“ nie sú definované, takže sa mohla správne domnievať, že samosprávne orgány majú v danej oblasti mieru voľnej úvahy.

171 Ako to napokon Komisia zdôraznila vo svojich písomnostiach, na to, aby sa opatrenie nepovažovalo za všeobecné, nie je potrebné preveriť, či správanie sa správneho orgánu má svojvoľný charakter. Stačí preukázať, tak ako to bolo urobené v tomto prípade, že uvedená štátna správa má diskre?nú právomoc (rozsudok Demesa, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 154).

172 Čo sa napokon týka tvrdenia, že ak sa pripustí, že správny orgán má diskre?nú právomoc, tak dotknuté opatrenia je potrebné považovať len za splnomocnenia, ktoré nemusia byť oznámené, treba ho tiež zamietnuť. Napokon sporné ustanovenia presne stanovujú podmienky na priznanie daňových úľav, a teda ich Komisia správna posúdila ako schémy pomoci, ktoré musia byť oznámené.

173 Z uvedeného vyplýva, že dotknuté opatrenia predstavujú selektívne opatrenia.

4. O štvrtej časti založenej na odôvodnení daňových opatrení povahou a všeobecnou štruktúrou daňového systému

a) Tvrdenia účastníkov konania

174 Confebask tvrdí, že Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa prijali samostatne svoje daňové systémy podľa hospodárskej politiky prijatej demokraticky zvolenými zastupiteľskými orgánmi. Dotknuté daňové opatrenia teda predstavujú nástroj daňovej politiky a hospodárskej organizácie vyplývajúcej z politických a hospodárskych rozhodnutí štátu, ktoré nemôžu byť predmetom preskúmania na úrovni Spoločenstva.

175 Okrem toho Confebask tvrdí, že sporné daňové ustanovenia majú objektívnu a horizontálnu povahu a sú prospešné pre rozvoj zamestnanosti a investovanie, pričom sú úplne v súlade s povahou a štruktúrou dotknutých daňových systémov.

176 Napokon stanovenie daňových výhod na základe určitej minimálnej výšky investícií zodpovedá cieľu dotknutých ustanovení. Tento cieľ spočíva v získaní daňových príjmov z činností podnikov, pričom dbá na podporovanie ich rozvoja, aby bola zabezpečená ich príspevková schopnosť. Z tohto pohľadu bolo logické, že napadnuté daňové opatrenia nepovažujú rovnako malé investície ako veľké investície.

177 Komisia, ktorú podporuje Comunidad autónoma de La Rioja, spochybňuje tieto tvrdenia ako nedôvodné.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

178 Na úvod treba uviesť, že skutočnosť, že Territorios Históricos majú daňovú autonómiu, ktorá je zakotvená a chránená španielskou ústavou, ich neoslobodzuje od povinnosti dodržiavať ustanovenia Zmluvy v oblasti štátnej pomoci. V tejto súvislosti článok 87 ods. 1 ES tým, že spomína pomoc poskytnutú „štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov“, sa vzťahuje na každú finančnú pomoc z verejných zdrojov. Z toho vyplýva, že opatrenia prijaté vnútroštátnymi územnými celkami (decentralizovanými, federatívnymi, regionálnymi alebo inými) členských štátov, bez ohľadu na ich právne postavenie či označenie, spadajú rovnako ako opatrenia prijaté federálnou či ústrednou vládou do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES, ak sú splnené podmienky tohto ustanovenia (rozsudok Súdného dvora zo 14. októbra 1987, Nemecko/Komisia, 248/84, Zb. s. 4013, bod 17, a rozsudok Ramondín, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 57).

179 Treba pripomenúť, že odôvodnenie dotknutých opatrení „povahou alebo štruktúrou systému“ odkazuje na koherenciu konkrétneho daňového opatrenia s vnútornou logikou daňového systému vo všeobecnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júna 1999, Belgicko/Komisia, už citovaný v bode 142 vyššie, bod 39). Na konkrétne daňové opatrenie, ktoré je odôvodnené vnútornou logikou daňového systému – akým je progresívne daňové zaťaženie, ktoré je odôvodnené logikou prerozdelenia dane – sa tak článok 87 ods. 1 ES nevzťahuje (rozsudok Demesa, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 164).

180 V prejednávanej veci Confebask tvrdí, že dotknuté daňové opatrenia sa zakladajú na objektívnych kritériách a majú horizontálnu povahu. Ako však už bolo uvedené vyššie (pozri body 158 až 166 vyššie), dotknuté opatrenia sú aj tak selektívne a na základe týchto tvrdení sa nie je možné domnievať, že predstavujú opatrenia odôvodnené vnútornou logikou dotknutého daňového systému.

181 Confebask ďalej tvrdí, že stanovenie minimálnej výšky investícií zodpovedá cieľu dotknutých ustanovení, t. j. podpore investovania na troch Territorios Históricos a zachovaniu schopnosti podnikov platiť dane.

182 Skutočnosť, že poskytovanie pomoci bolo vyhradené obmedzenej skupine podnikov, však nepreukazuje všeobecný zámer podpory investovania.

183 Navyše takto sa Confebask uspokojil s odkazom na všeobecné ciele hospodárskej politiky, ktoré nesúvisia s dotknutým daňovým systémom.

184 Cieľ sledovaný dotknutými opatreniami však neumožňuje to, aby neboli kvalifikované ako štátna pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Ak by totiž toto tvrdenie platilo, orgánom verejnej moci by stačilo odvolať sa na legitimitu cieľov sledovaných prostredníctvom prijatia opatrenia pomoci, aby mohlo byť považované za všeobecné opatrenie, na ktoré sa neuplatní článok 87 ods. 1 ES. Toto ustanovenie však nerozlišuje podľa dôvodov cieľov opatrení štátu, ale ich definuje v závislosti od ich účinkov (rozsudok Súdného dvora z 26. septembra 1996, Francúzsko/Komisia, C-241/94, Zb. s. I-4551, bod 20, a rozsudok ESTM/Komisia, už citovaný v bode 148 vyššie, bod 53).

185 Takže dotknuté osobitné daňové opatrenia nie je možné považovať za odôvodnené povahou alebo štruktúrou daňového systému, ktorý zohľadnila Komisia.

186 Preto sa Komisia v napadnutých rozhodnutiach správne domnievala, že daňové úľavy vo výške 45 % zo sumy investícií predstavovali štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

5. O výhrade založenej na neuplatniteľnosti článku 87 ES na dotknuté opatrenia

187 V rámci svojej odpovede z 3. februára 2005 na otázky položené Súdom prvého stupňa vo veciach T-265/01, T-266/01 a T-270/01 (pozri bod 47 vyššie) Confebask uviedol, že vo veciach, v ktorých bol vyhlásený rozsudok Súdného dvora z 11. novembra 2004, Demesa a Territorio Histórico de Álava/Komisia, a rozsudok Ramondín a i./Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, žalobcovia tvrdili, že daňové opatrenie prijaté pred rezolúciou Rady a zástupcov vlád členských štátov na zasadnutí Rady 1. decembra 1997 o kódexe správania pri zdaňovaní podnikateľskej činnosti (Ú. v. ES C 2, 1998, s. 2), a oznámením o pomoci pri zdaňovaní podnikov z roku 1998, sú vylúčené z preskúmania ako štátnej pomoci. Confebask sa domnieva, že žalobný dôvod, ktorý bol Súdnym dvorom zamietnutý ako nový, a teda neprípustný, by mal byť prijatý.

188 Súd prvého stupňa konštatoval, že taký žalobný dôvod, predložený v rámci odpovede na otázky Súdu prvého stupňa, musí byť zamietnutý ako neprípustný v zmysle článku 48 ods. 2 prvého pododseku rokovacieho poriadku. Predstavuje totiž nový žalobný dôvod uvedený počas konania, pričom sa nezákladá na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

189 Isteže, žalobný dôvod, ktorý predstavuje rozšírenie dôvodu skôr uvedeného priamo alebo implicitne v žalobe, na základe ktorej sa začalo konanie, musí byť vyhlásený za prípustný (rozsudky Súdného dvora z 19. mája 1983, Verros/Parlement, 306/81, Zb. s. 1755, bod 9, a z 22. novembra 2001, Holandsko/Rada, C-301/97, Zb. s. I-8853, bod 169).

190 Aj keby sa žalobný dôvod založený na neuplatniteľnosti článku 87 ES na dotknuté opatrenia mohol považovať za rozšírenie žalobného dôvodu založeného na neexistencii štátnej pomoci v zmysle článku 87 ES, ktorý bol preskúmaný v bodoch 120 až 186 vyššie, je však potrebné v každom prípade konštatovať, že musí byť zamietnutý ako neprípustný.

191 Treba totiž pripomenúť, že podľa článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku každá žaloba musí uvádzať najmä predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Podľa ustálenej judikatúry musí byť toto uvedenie dostatočne jasné a presné, aby umožnilo žalovanému

pripraviť si svoju obranu a Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe, prípadne bez ďalších podporných informácií. Na zabezpečenie právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je preto, aby žaloba bola prijateľná, potrebné, aby z textu jej samotnej vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, prinajmenšom stručne, ale súdržným a pochopiteľným spôsobom (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. februára 1997, FFSA a i./Komisia, T-106/95, Zb. s. II-229, bod 124; uznesenie Asia Motor Francúzsko a i./Komisia, už citované v bode 95 vyššie, bod 49, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. júla 2007, FG Marine/Komisnia, T-360/04, neuverejnený v Zbierke, bod 33 a tam citovanú judikatúru).

192 Pritom v prejednávanej veci nie je tento žalobný dôvod vôbec výslovne uvedený. Confebask totiž len odkazuje na tvrdenia, ktoré boli v tejto súvislosti predložené Súdnemu dvoru žalobcami vo veciach, v ktorých boli vyhlásené rozsudky Demesa a Ramondín, už citované v bode 45 vyššie.

193 Takže žalobný dôvod založený na neuplatniteľnosti článku 87 ES na dotknuté opatrenia musí byť zamietnutý ako neprípustný.

194 Preto žalobný dôvod založený na neexistencii štátnej pomoci musí byť zamietnutý v celom rozsahu.

B – O žalobnom dôvode založenom na údajnej zlužiteľnosti Normas Forales so spoločným trhom (veci T-265/01, T-266/01 a T-270/01)

1. Tvrdenia účastníkov konania

195 V prvom rade Confebask tvrdí, že v napadnutých rozhodnutiach sa Komisia domnievala, že sporné ustanovenia sú nezlužiteľné so spoločným trhom, pretože výslovne nezohľadujú ustanovenia práva Spoločenstva týkajúce sa sektorovej, regionálnej alebo inej pomoci. Confebask z toho vyvodil, že pre dodržiavanie pravidiel v oblasti štátnej pomoci musia vnútroštátne pravidlá prispôbujúce daňové zaťaženie spresniť podniky, na ktoré sa neuplatňujú, inak budú nezlužiteľné so spoločným trhom. Confebask však tvrdí, že daňové právo nesmie obsahovať takéto spresnenia. V každom prípade sa Confebask domnieva, že Komisia mala konkrétne vysvetliť, v čom je pomoc nezlužiteľná so spoločným trhom, a to aj v prípade, že neboli uvedené také spresnenia.

196 V druhom rade Confebask vytýka Komisii, že rozhodla o nezlužiteľnosti Normas Forales s usmernením z roku 1998 (pozri bod 8 vyššie) po vykonaní iba formálneho a abstraktného preskúmania, pričom nepristúpila ku konkrétnemu preskúmaniu, a to navyše aj napriek tomu, že usmernenia nemajú záväzný právny účinok, a nemôže sa teda na nich zakladať nezlužiteľnosť pomoci bez podrobnejšieho preskúmania.

197 Komisia, ktorú podporuje Comunidad autónoma de La Rioja, navrhuje zamietnuť tento žalobný dôvod ako nedôvodný.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

198 Treba pripomenúť, že Komisia disponuje v oblasti článku 87 ods. 3 ES širokou mierou voľnej úvahy (rozsudky Súdneho dvora z 21. marca 1990, Belgicko/Komisnia, C-142/87, Zb. s. I-959, bod 56, a z 11. júla 1996, SFEI a i., C-39/94, Zb. s. I-3547, bod 36; rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisnia, T-198/01, Zb. s. II-2717, bod 148). Preskúmanie vykonané súdom Spoločenstva sa teda musí obmedziť na overenie dodržania procesných predpisov a povinnosti odôvodnenia, ako aj vecnej presnosti skutkových zistení, absencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci. Súd Spoločenstva nie je oprávnený nahrádzať ekonomické posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením (pozri

rozsudok Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, už citovaný, bod 148 a tam citovanú judikatúru).

199 V oblasti schém pomoci sa Komisia môže obmedziť na skúmanie všeobecných vlastností predmetnej schémy bez toho, aby bola povinná skúmať každý jednotlivý prípad uplatnenia (rozsudok z 15. decembra 2005, Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 143 vyššie, bod 91; pozri v tomto zmysle rozsudok Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 68).

200 Treba uviesť, že Confebask pod zámienkou porušenia článku 87 ods. 3 ES v podstate vytýka Komisii, že dostatočne neodôvodnila napadnuté rozhodnutia.

201 Z napadnutých rozhodnutí vyplýva (body 77 až 93 rozhodnutia 2002/820; body 84 až 99 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894), že Komisia preskúmala zlučiteľnosť dotknutých schém pomoci vzhľadom na výnimky uvedené v článku 87 ods. 3 písm. a) a c) ES v spojení s pravidlami Spoločenstva uplatniteľnými v oblasti regionálnej pomoci [body 77, 78 a 86 rozhodnutia 2002/820; body 84, 85 a 92 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894, ktoré sa odvolávajú na oznámenie Komisie z 12. augusta 1988 o metóde na uplatnenie článku [87] ods. 3 písm. a) a c) [ES] na regionálnu pomoc [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES C 212, 1988, s. 2) a na usmernenia z roku 1998 (pozri bod 8 vyššie)], v oblasti pomoci na investovanie [body 82, 89 a 92 rozhodnutia 2002/820 a body 88, 95 a 98 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894, ktoré sa odvolávajú na prvú rezolúciu Rady z 20. októbra 1971 a zástupcov vlád členských štátov na zasadnutí Rady o všeobecných schémach regionálnej pomoci [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES C 111, s. 1), na oznámenie Komisie o schémach regionálnej pomoci [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES C 31, 1979, s. 9) a na oznámenie Komisie o multisektorálnom rámci regionálnej pomoci v prospech veľkých investičných projektov [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES C 107, 1998, s. 7)], v oblasti pomoci malým a stredným podnikom (MSP) [body 81 a 88 rozhodnutia 2002/820; body 87 a 94 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894, ktoré sa odvolávajú na oznámenie Komisie o organizácii štátnej pomoci Spoločenstvom MSP [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES C 213, 1992, s. 2)], a v oblasti pomoci pre podniky v ťažkostiach [bod 93 rozhodnutia 2002/820 a bod 99 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894, ktoré sa odvolávajú na usmernenia Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES C 368, 1994, s. 12), zmenené a doplnené usmerneniami z roku 1999 (Ú. v. ES C 288, s. 2; Mim. vyd. 08/001, s. 322)].

202 Komisia v prvom rade uviedla, že daňové úľavy mohli zodpovedať aspoň čiastočne podmienkam stanoveným usmerneniami z roku 1998 z toho dôvodu, že na jednej strane ich základom sú investičné výdavky a na druhej strane sú poskytnuté formou príspevku až do výšky 45 % zo sumy investícií (pozri bod 77 rozhodnutia 2002/820; bod 84 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894). Ďalej uviedla, že sa na ne nemohla vzťahovať žiadna z výnimiek pre hospodárske oblasti podľa článku 87 ods. 3 ES. Komisia totiž uviedla, že Territorios Históricos de Álava, Vizcaya a Guipúzcoa nespĺňali podmienky na priznanie výnimky podľa článku 87 ods. 3 písm. a) ES preto, lebo ich hrubý domáci produkt na jedného obyvateľa bol príliš vysoký (pozri bod 78 rozhodnutia 2002/820; bod 85 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894). Dodala, že daňové úľavy nemôžu byť navyše povolené podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES z toho dôvodu, že ich výška prekročí maximálnu výšku stanovenú v mapách postupnej regionálnej pomoci (bod 79 rozhodnutia 2002/820; bod 86 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894). Komisia tiež spresnila, že sporné ustanovenia sa mohli okrem toho týkať investícií nahrádzania, ako aj výdavkov spojených s „investičným procesom“ alebo „investovaním vykonaným v prípravnom štádiu“. Komisia sa však domnievala, že keďže neexistuje presná definícia týchto pojmov, nebolo vylúčené, že predmetom dotknutej pomoci mohli byť výdavky na prvotné investovanie, ale aj iné výdavky, ktoré nemôžu byť podľa pravidiel Spoločenstva uplatniteľných v prejednávanej veci považované za výdavky na investovanie (bod 82 rozhodnutia 2002/820; bod 88 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894). Uviedla, že

dotknuté opatrenia neboli obmedzené na povolené oblasti, ani na maximálnu výšku, a nemohli by? teda považované za zlu?ite?né z dôvodu regionálnej výnimky uvedenej v ?lánku 87 ods. 3 písm. c) ES (bod 84 rozhodnutia 2002/820; bod 90 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894).

203 Pokia? ide o opatrenia v prospech pomoci na výdavky na investovanie, ktoré nezodpovedajú definícii stanovenej právom Spolo?enstva, Komisia sa domnievala, že boli sú?as?ou kategórie prevádzkovej pomoci, ktorá je v zásade zakázaná a na ktorú sa v prejednávanej veci nemôže vz?ahova? výnimka podľa ?lánku 87 ods. 3 písm. a) ES (body 85 a 86 rozhodnutia 2002/820; body 91 a 92 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894).

204 Komisia konštatovala, že na dotknuté opatrenia sa nemôže vz?ahova? výnimka podľa ?lánku 87 ods. 3 písm. c) ES týkajúca sa pomoci na u?ah?enie rozvoja niektorých ?inností z dôvodu, že neboli v súlade s platnými ustanoveniami práva Spolo?enstva týkajúcimi sa MSP (bod 88 rozhodnutia 2002/820; bod 94 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894), ani týkajúcimi sa veľkých podnikov z toho dôvodu, že dotknuté schémy sa netýkali niektorých ?inností (body 89 a 90 rozhodnutia 2002/820; body 95 a 96 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894).

205 Okrem toho, v prípade neexistencie sektorových obmedzení Komisia uviedla, že da?ové ú?avy vo výške 45 % mohli porušova? sektorové pravidlá (bod 91 rozhodnutia 2002/820; bod 97 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894).

206 Komisia sa nakoniec domnievala, že na dotknuté schémy sa navyše nemohli vz?ahova? iné výnimky uvedené v ?lánku 87 ods. 2 a 3 ES (bod 94 rozhodnutia 2002/820; bod 100 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894). Na základe uvedeného dospela k záveru, že dotknuté schémy pomoci boli nezlu?ite?né so spoločným trhom.

207 Dodala, že napadnuté rozhodnutia, ktoré sa týkali schém pomoci, nevyly?ovali možnos?, že by individuálna pomoc poskytnutá v rámci schém oslobodenia od daní, bola úplne alebo ?iasto?ne považovaná za zlu?ite?nú so spoločným trhom na základe jej vlastných vlastností (bod 98 rozhodnutia 2002/820; bod 105 rozhodnutia 2003/27; bod 107 rozhodnutia 2002/894).

208 Z uvedeného vyplýva, že vzh?adom na jednej strane na povahu schém pomoci dotknutých opatrení a na druhej strane na neoznámenie španielskymi orgánmi informácií, ktoré sa týkajú príjemcov dotknutých schém bez oh?adu na žiadosti Komisie v tejto súvislosti, preskúmanie Komisie nie je možné považova? za abstraktné.

209 Confebask okrem toho neposkytol žiadnu skuto?nos?, ktorá by akoko?vek podporovala údajne nesprávnu povahu preskúmania Komisie vzh?adom na zlu?ite?nos? dotknutých opatrení so spoločným trhom. Confebask predovšetkým nepredložil nijaké tvrdenie, ktoré by preukázalo, že uplatnenie usmernení z roku 1998 by v prejednávanej veci akoko?vek porušilo zákonnos? napadnutých rozhodnutí.

210 Z uvedeného vyplýva, že žalobný dôvod spochyb?ujúci to, že dotknuté da?ové ú?avy boli nezlu?ite?né so spoločným trhom, nie je dôvodný.

C – O žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci (veci T?265/01, T?266/01 a T?270/01)

1. Tvrdenia ú?astníkov konania

211 Confebask vo svojich písomnostiach viackrát uviedol, že Komisia zneužila svoju právomoc, keďže použila svoje právomoci stanovené v ?lánku 87 ES na ú?ely harmonizácie da?ových systémov ?lenských štátov. Confebask tvrdí, že tým, že pokusy Komisie o harmonizáciu zlyhali, napadnuté rozhodnutia sú sú?as?ou celkového postupu Komisie pre harmonizáciu priameho

zdaťovania podnikov prostredníctvom štátnej pomoci namiesto toho, aby použila vhodný postup, upravený na tento účel v článku 96 ES.

212 Komisia, ktorú podporuje Comunidad autónoma de La Rioja, navrhuje zamietnutie tohto žalobného dôvodu.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

213 Treba pripomenúť, že rozhodnutie predstavuje zneužitie právomoci len vtedy, ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa ukazovateľov zdá, že bolo prijaté preto, aby sa dosiahli iné ciele ako uvádzané ciele (pozri rozsudky Súdneho dvora z 22. novembra 2001, Holandsko/Rada, C-7/97, Zb. s. I-8763, bod 137 a tam citovanú judikatúru, a Ramondín a i./Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, bod 44).

214 Confebask však v prejednávanej veci nepredložil žiaden objektívny dôkaz, ktorý by preukázal, že ozajstným cieľom sledovaným Komisiou pre prijatie napadnutých rozhodnutí bolo dosiahnuť daťovú harmonizáciu.

215 Confebask navyše nepreukázal, že by sa prostredníctvom napadnutých rozhodnutí uskutočnila nejaká harmonizácia na úrovni Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok Ramondín, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 85).

216 Za týchto okolností musí byť žalobný dôvod založený na zneužití právomoci zamietnutý ako nedôvodný.

D – O žalobnom dôvode založenom na existujúcej povahe dotknutej pomoci (veci T-265/01, T-266/01 a T-270/01)

1. Tvrdenia účastníkov konania

217 Confebask tvrdí, že v prípade, ak by aj dotknuté Normas Forales predstavovali štátnu pomoc, musia byť označené za existujúcu pomoc a povinnosť vymáhajú ju musí byť v dôsledku toho zrušená.

218 V prvom rade Confebask vo veci T-265/01 tvrdí, že Territorio Histórico de Álava zaviedol v roku 1981, 1983 a 1984, teda pred pristúpením Španielskeho kráľovstva k Spoločenstvu, daťové úľavy na podporu investícií „v podstate rovnaké“ ako šieste dodatkové ustanovenie Normy Foral 22/1994 Álava. Confebask najmä spomenul daťovú úľavu vo výške 15 % zo sumy investícií zavedenú v roku 1981, ktorá podliehala podmienkam zachovania pracovných miest počas dvoch rokov, zvýšenia počtu zamestnancov a výšky investícií, pričom výška tejto úľavy bola zvýšená na 20 % v roku 1984; daťovú úľavu vo výške 50 % zavedenú v roku 1983 po povodniach v roku 1983, ktoré poškodili investičné majetky; pričom úľava vo výške 50 % zo sumy investícií vykonaných v rokoch 1984 a 1985 tiež podliehala určitým podmienkam, najmä samofinancovaniu minimálne vo výške 25 %. Podľa Confebasku teda ide o existujúcu pomoc podľa článku 1 písm. b) bodu i) nariadenia 659/1999.

219 V druhom rade vo veciach T-265/01, T-266/01 a T-270/01 Confebask uviedol, že dotknuté Normas Forales sú len predživením platnosti ustanovení prijatých po pristúpení Španielskeho kráľovstva k Spoločenstvu a voči ktorým Komisia nenamietala.

220 Confebask v tejto súvislosti tvrdí, že vo veci T-270/01 Territorio Histórico de Guipúzcoa prijal 22. apríla 1986 a 27. apríla 1987 Normas Forales ?. 4/1986 a ?. 14/1987, ktoré obsahovali zníženie daní vo výške 50 % zo sumy investícií, ktoré sú podľa neho podobné s tými, ktoré sú dotknuté v napadnutých rozhodnutiach.

221 Confebask vo veciach T-265/01, T-266/01 a T-270/01 tiež uviedol, že daňové úľavy zavedené v roku 1988 v troch Territorios Históricos a dotknuté daňové schémy v prejednávanej veci sú veľmi podobné. Podľa Confebasku boli tieto daňové úľavy z roku 1988 povolené Komisiou v jej rozhodnutí 93/337/EHS z 10. mája 1993 o systéme daňovej pomoci investíciám v Baskicku [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 134, s. 25). Okrem toho sa odvoláva na list Komisie z 3. februára 1995, podľa ktorého Komisia prijala akt, ktorým bola opravená nezlučiteľnosť daňových úľav z roku 1988 z pohľadu slobody usadiť sa.

222 Confebask dodáva, že podľa judikatúry sa vyžaduje, aby došlo k podstatnej zmene opatrenia, aby bolo možné ho považovať za novú pomoc. V rozsahu, v akom článok 1 písm. c) nariadenia ?. 659/1999 uvádza „[každú] úpravu“, a obmedzuje tak pojem nová pomoc, ho teda nemožno vykladať v rozpore s judikatúrou, inak by porušoval práva dotknutých správnych orgánov a podnikov.

223 V treťom rade Confebask tvrdí, že napadnuté rozhodnutia sú výsledkom zmeny postoja Komisie k daňovému zvýhodneniu, keďže Komisia nikdy predtým, a najmä nie vo svojom rozhodnutí 93/337 o daňových úľavách z roku 1988, netvrdila, že by opatrenie mohlo byť „osobitné“ len z toho dôvodu, že jeho uplatnenie je obmedzené časovo alebo množstevne. Vzhľadom na túto zmenu doktríny sa malo s dotknutými Normas Forales nakladať ako s existujúcimi pomocami v zmysle článku 1 písm. b) bodu v) nariadenia ?. 659/1999.

224 Confebask tiež vyvodzuje zmenu postoja Komisie na základe toho, že člen Komisie poverený otázkami hospodárskej súťaže oznámil 17. marca 1997 delegácií Comunidad autónoma de La Rioja, čo sa týka schém oslobodenia od dane z príjmov právnických osôb, ktoré zaviedli v roku 1993 Territorios Históricos Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, že preskúmanie týchto schém nepatrí do právomoci „Európskej únie“. Podľa Confebasku toto vyhlásenie totiž znamená, že Komisia pôvodne posúdila tieto schémy oslobodenia z roku 1993 ako daňové opatrenia všeobecnej povahy, a nie ako štátnu pomoc. Napokon táto zmena postoja Komisie sa zakladala na oznámení o pomoci pri zdaňovaní podnikov z roku 1998. V tejto súvislosti vyplývalo zo správy Komisie K(2004) 434 z 9. februára 2004 o vykonávaní uvedeného oznámenia, že jeho cieľom nebolo len ozrejmiť uplatňovanie pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci v danej oblasti, ale ich aj posilniť.

225 S ohľadom na tento vývoj sa Confebask domnieva, že dotknuté Normas Forales je potrebné skúmať ako existujúce pomoci podľa článku 1 písm. b) bodu v) nariadenia ?. 659/1999.

226 Napokon Confebask zdôrazňuje, že cieľom dotknutých daňových opatrení bolo „podporovať investovanie, ktoré by sa nemuselo realizovať v prípade neexistencie tohto podnecovania“. Vyvodil z toho, že vymáhanie dotknutých súm by viedlo k stiahnutiu týchto investícií podnikmi. Okrem toho by splnenie týchto povinností uviedlo podniky do ťažkej situácie.

227 Komisia, ktorú podporuje Comunidad autónoma de La Rioja, navrhuje zamietnuť tento žalobný dôvod ako nedôvodný.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

228 Zmluva ES zavádza rôzne konania podľa toho, či ide o existujúcu alebo novú pomoc.

Zatiaž? o nové pomoci musia byť podľa? článku 88 ods. 3 ES Komisia vopred oznámené a nemôžu byť vykonané, pokiaľ sa vo veci nerozhodlo s konečnou platnosťou, existujúca pomoc môže byť v súlade s? článkom 88 ods. 1 ES na?alej poskytovaná dovtedy, kým Komisia nerozhodne o jej nezlučiteľnosti (rozsudok Banco Exterior de España, už citovaný v bode 125 vyššie, bod 22, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 2000, Alzetta a i./Komisia, T?298/97, T?312/97, T?313/97, T?315/97, T?600/97 až T?607/97, T?1/98, T?3/98 až T?6/98 a T?23/98, Zb. s. II 2319, bod 148). Existujúca pomoc môže teda byť prípadne len predmetom rozhodnutia o nezlučiteľnosti s ú?inkami do budúcnosti (rozsudok Alzetta a i./Komisia, už citovaný, bod 147).

229? článok 1 písm. b) bod i) nariadenia ?. 659/1999, ktoré nadobudlo ú?innosť 16. apríla 1999, a teda bolo uplatniteľné pri prijatí napadnutých rozhodnutí, stanovuje, že pod existujúcou pomocou treba rozumieť „všetky pomoci, ktoré existovali pred nadobudnutím ú?innosti zmluvy v príslušných? členských štátoch, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré nadobudli ú?innosť predtým a?alej platia po nadobudnutí ú?innosti zmluvy“.

230? V prvom rade, čo sa týka ustanovení dotknutých vo veci T?265/01, je ustálené, že ich prijalo Territorio Histórico de Álava v rokoch 1994 až 1999, teda v období, keď Španielske kráľovstvo bolo už? členským štátom.

231? V rozpore s tým, čo tvrdí Confebask, nemôžu byť tieto ustanovenia prijaté v rokoch 1994 až 1999 považované za „v podstate rovnaké“ ako ustanovenia z rokov 1981, 1983 a 1984 zavádzajúce daňové ú?avy, na ktoré sa odvoláva (pozri bod 218 vyššie).

232? Z písomností uvedených v spise, a predovšetkým z bodu 72 rozhodnutia 2002/820 a žaloby samého Confebasku totiž vyplýva, že na jednej strane sa zmenili podmienky uplatňovania, a teda okruh príjemcov daňových ú?av, a že na druhej strane sa tiež zmenili základ a percentuálna sadzba daňových ú?av. Okrem toho ustanovenia Normas Forales, ktoré ich nasledovali a ktoré zaviedli daňové ú?avy, majú obmedzenú časovú pôsobnosť. Takže sa zmenila aj doba uplatňovania pomoci.

233? Také zmeny sa však zdajú byť podstatné v zmysle uplatniteľnej judikatúry (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. januára 2002, Keller a Keller Meccanica/Komisia, T?35/99, Zb. s. II?261, bod 62; z 30. apríla 2002, Government of Gibraltar/Komisia, T?195/01 a T?207/01, Zb. s. II?2309, bod 111, a Demesa, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 175).

234? Takže ustanovenia dotknuté na Territorio Histórico de Álava nie je možné označiť za existujúcu pomoc v zmysle? článku 1 písm. b) bodu i) nariadenia ?. 659/1999.

235? V druhom rade Confebask tvrdí, že dotknuté Normas Forales sú len predžžením platnosti schválených Normas Forales.

236? článok 1 písm. b) bod ii) nariadenia ?. 659/1999 stanovuje, že existujúca pomoc predstavuje „autorizovanú pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré boli schválené Komisiou alebo Radou“.

237? Po prvé Confebask vo veci T?270/01 v tejto súvislosti tvrdí, že Territorio Histórico de Guipúzcoa prijalo 22. apríla 1986 a 27. apríla 1987 Normas Forales ?. 4/1986 a ?. 14/1987, ktoré obsahovali podobné opatrenia ako tie, ktoré boli spochybnené v napadnutých rozhodnutiach.

238? V tejto súvislosti však stačí konštatovať, že Confebask nijako nepreukázal, že ustanovenia z rokov 1986 a 1987 boli schválené Komisiou. Okrem toho a v každom prípade tieto ustanovenia zaviedli daňové výhody obmedzené na roky 1986 a 1987. V dôsledku toho, hoci Norma Foral de Guipúzcoa ?. 7/1997 obsahovala podobné ustanovenia, ni? to však nemení na tom, že šlo o novú

pomoc (pozri v tomto zmysle rozsudok Demesa, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 175).

239 Po druhé Confebask uviedol vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01, že dotknuté da?ové ú?avy na troch Territorios Históricos a da?ové ú?avy z roku 1988, ktoré boli údajne schválené Komisiou v jej rozhodnutí 93/337, sú „ve?mi podobné“ (pozri bod 221 vyššie).

240 Pritom na jednej strane Súd prvého stup?a dospel k záveru, že da?ové ú?avy z roku 1988 sa významne odlišujú od dotknutých da?ových ú?av v prejednávanej veci, a to zároveň v percentuálnej výške da?ovej ú?avy, výške investícií, na ktoré sa môžu poskytnú?, a d?žky trvania.

241 Na druhej strane Confebask nesprávne pochopil rozhodnutie 93/337 a list Komisie z 3. februára 1995. V tomto rozhodnutí totiž Komisia ozna?ila dotknutú pomoc za nezlu?iteľnú so spoločným trhom, nielen preto, že bola v rozpore s ?lánkom 43 ES, ale aj preto, že nedodržala rôzne pravidlá a povinnosti súvisiace s pomocou, najmä tie týkajúce sa regionálnej pomoci, sektorovej pomoci, pomoci MSP a pomoci týkajúcej sa súbehu viacerých typov pomoci (bod V rozhodnutia 93/337). ?o sa týka listu z 3. februára 1995, treba konštatova?, že Komisia len zobrala na vedomie, že dotknutý da?ový systém už neporušuje ?lánok 43 ES, pri?om sa však nevyjadřila k otázke, či dotknutý systém dodržiava rôzne pravidlá a povinnosti súvisiace s pomocou, uvedené v rozhodnutí 93/337 (pozri v tomto zmysle rozsudky Demesa a Territorio Histórico de Álava/Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, body 48 a 49, a Demesa, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 237).

242 Takže hoci by dotknuté da?ové ú?avy mohli byť považované za rovnaké ako tie z roku 1988, nemôžu však byť považované za schválené Komisiou.

243 Po tretie Confebask tvrdí, že vzh?adom na zmenu doktríny Komisie vo vz?ahu ku kritériám selektívnosti malo byť s dotknutými da?ovými režimami nakladané ako s existujúcou pomocou v zmysle ?lánku 1 písm. b) v) nariadenia ?. 659/1999.

244 Pod?a ?lánku 1 písm. b) bodu v) nariadenia ?. 659/1999 existujúca pomoc znamená „pomoc, ktorá sa považuje za existujúcu pomoc, pretože možno stanovi?, že v ?ase, keď nadobudla ú?innos?, nepredstavovala pomoc a následne sa stala pomocou v dôsledku vývoja spoločného trhu a bez toho, aby ju ?lenský štát upravoval“.

245 Tento pojem „vývoj spoločného trhu“ je možné chápa? ako zmenu ekonomickej a právnej situácie v oblasti dotknutej príslušným opatrením (rozsudok Belgicko a Forum 187/Komisia, už citovaný v bode 108 vyššie, bod 71). Taká zmena môže najmä vyplývať z liberalizácie trhu, ktorý bol pôvodne uzavretý pred hospodárskou sú?ažou (rozsudok Súdu prvého stup?a zo 4. apríla 2001, Regione autónoma Friuli-Venezia Giulia/Komisia, T?288/97, Zb. s. II?1169, bod 89).

246 V prejednávanej veci tvrdenie Confebasku spo?íva na tom že sa odvoláva na zmenu posúdenia Komisie.

247 Na jednej strane však treba konštatova?, že na základe dôkazov predložených Confebaskom nie je možné dospieť k záveru, že by sa kritériá selektívnosti uplatnené Komisiou pri jej posúdení da?ových opatrení z h?adiska ?lánku 87 ods. 1 ES zmenili po prijatí sporných da?ových opatrení.

248 Skuto?nos?, že Komisia vo svojom rozhodnutí 93/337, na ktoré sa odvoláva Confebask, rozhodla o selektívnej povahe da?ových ú?av z roku 1988 na základe niektorých kritérií, totiž ešte neznamená, že nemohla rozhodnú? o selektívnosti týchto opatrení na základe iného kritéria (pozri v tomto zmysle rozsudok Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 99). Navyše to neznamená ani to, že by Komisia nemohla použiť iné kritériá, na

základe ktorých by dospela k záveru o selektívnej povahe dotknutých daťových úľav v prejednávanej veci, ak by uplatnenie týchto kritérií umožňovalo dospieť k záveru o existencii opatrenia, ktoré „zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

249 Komisia tiež v oznámení o pomoci pri zdaňovaní podnikov z roku 1998, ktoré sa vo veľkej miere zakladalo na judikatúre Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa, predložila objasnenia týkajúce sa uplatnenia článkov 87 ES a 88 ES na daňové opatrenia, neoznámila však zmenu kritérií posúdenia daňových opatrení z pohľadu článkov 87 ES a 88 ES (rozsudok *Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia*, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 79, a *Diputación Foral de Álava a i./Komisia*, už citovaný v bode 76 vyššie, bod 83). Správa Komisie K(2004) 434 o uplatňovaní tohto oznámenia potvrdzuje cieľ vyjasniť a presadzovať uplatňovanie pravidiel na daňové opatrenia v oblasti štátnej pomoci na účely obmedzenia narušenia hospodárskej súťaže, keď výslovne spresňuje, že neoznamuje zmenu praxe Komisie v danej oblasti. Napokon znenie otázky jedného španielskeho senátora španielskej vlády, ktorá uvádza údajné výroky člena Komisie povereného otázkami hospodárskej súťaže zo stretnutia zo 17. marca 1997, však nemôže potvrdzovať zmenu posúdenia Komisie, pokiaľ ide o kritériá selektívnosti.

250 Na druhej strane, aj keby *Confebask* preukázal zmenu doktríny Komisie vzhľadom na kritériá selektívnosti, také tvrdenie by nepreukazovalo existenciu „vývoja spoločného trhu“ v zmysle článku 1 písm. b) bodu v) nariadenia č. 659/1999. Tento pojem „vývoj spoločného trhu“ sa totiž nevzťahuje na prípad, keď Komisia zmení svoje posúdenie len na základe prísnejšieho uplatnenia pravidiel Zmluvy v oblasti štátnej pomoci (rozsudok *Belgicko a Forum 187/Komisia*, už citovaný v bode 108 vyššie, bod 71).

251 Takže podmienka vzťahujúca sa na „vývoj spoločného trhu“ v zmysle článku 1 písm. b) bodu v) nariadenia č. 659/1999 nie je splnená a tvrdenie založené na existujúcej povahe sporných daňových opatrení musí byť teda zamietnuté.

252 Napokon, tvrdenie sa nemôže zakladať na ťažkostiach, ktoré by boli spôsobené uložením povinnosti vymáhania, keďže posúdenie pomoci za novú alebo existujúcu pomoc nezávisí od existencie či neexistencie týchto ťažkostí.

253 Vzhľadom na vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že dotknuté daňové úľavy predstavujú novú pomoc, ktorá musí byť Komisii oznámená podľa článku 88 ods. 3 ES a ktorá nemôže byť vykonaná skôr ako Komisia prijme konečné rozhodnutie o dotknutých opatreniach.

E – O žalobnom dôvode založenom na procesnej vade a porušení zásad právnej istoty, riadnej správy vecí verejných, ochrany legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania (veci T-227/01 až T-229/01, ako aj T-265/01, T-266/01 a T-270/01)

254 Po prvé *Confebask* predkladá v rámci svojich žalôb vo veciach T-265/01, T-266/01 a T-270/01 procesnú výhradu, ktorou napáda odmietnutie zohľadniť jeho pripomienky predložené v konaní vo veci formálneho zisťovania Komisiou. Po druhé žalobcovia a vedľajší účastníci konania, ktorí ich v konaní podporujú vo veciach T-227/01 až T-229/01, T-265/01, T-266/01 a T-270/01 napádajú vymáhanie dotknutej pomoci z dôvodu, že by také vymáhanie porušovalo zásady právnej istoty a riadnej správy vecí verejných, zásadu ochrany legitímnej dôvery, ako aj zásadu rovnosti zaobchádzania.

1. O výhrade založenej na procesnej vade

a) Tvrdenia účastníkov konania

255 Confebask vytýka Komisii, že z dôvodu oneskoreného predloženia neprihliadla na doplňujúce tvrdenia, ktoré uviedol v dokumente z 29. decembra 2000. Pritom lehota, ktorú Komisia stanovila na predloženie pripomienok, nebola prekluzívnou lehotou. Odmietnutím zohľadniť toto tvrdenie Komisia porušila zhovievavosť, ktorá bola typická pre jej obvyklú prax, pričom tak porušila zásadu ochrany legitímnej dôvery. Navyše podľa zásady riadnej správy vecí verejných je povinná starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti daného prípadu.

256 Confebask tiež tvrdí, že jeho doplňujúce pripomienky mohli byť zohľadnené, keďže Komisia prijala napadnuté rozhodnutia až o sedem mesiacov neskôr, t. j. 11. júla 2001. Jeho pripomienky sa navyše zakladali na nových skutočnostiach, konkrétne na prijatí rozhodnutia 2001/168/ESUO z 31. októbra 2000, týkajúceho sa španielskych zákonov o dani z príjmu právnických osôb [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 60, 2001, s. 57) Komisiou.

257 Napokon Confebask uvádza, že na daných argumentoch trvá a navrhuje, aby boli posúdené Súdom prvého stupňa.

258 Komisia spochybňuje dôvodnosť tejto výhrady.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

259 Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 stanovuje:

„Rozhodnutie zaťaž konať vo veci formálneho zisťovania... vyzve daný členský štát a iné zainteresované strany, aby predložili pripomienky v rámci predpísaného obdobia, ktoré by za normálnej situácie nemalo presahovať jeden mesiac. V riadne odôvodnených prípadoch Komisia môže predĺžiť predpísané obdobie.“

260 V prejednávanej veci Confebask predložil Komisii svoje pripomienky 4. januára a 13. apríla 2000, t. j. v jednomesačnej lehote stanovenej Komisiou od uverejnenia rozhodnutí o zažatí konania vo veci formálneho zisťovania v úradnom vestníku (pozri bod 22 vyššie). Naopak, doplňujúce pripomienky Confebasku z 29. decembra 2000, zaregistrované 3. januára 2001, neboli Komisiou zohľadnené z dôvodu, že jej boli doručené po uplynutí lehoty a že Confebask nikdy nepožiadaval o predĺženie lehoty podľa článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 (bod 50 rozhodnutia 2002/820; bod 46 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894).

261 Confebask sa v podstate odvoláva na obvyklú prax Komisie, ktorá podľa jeho tvrdení v ňom vyvolala legitímnu dôveru, že jeho pripomienky budú zohľadnené napriek tomu, že boli predložené po uplynutí lehoty.

262 Súd prvého stupňa pripomína, že podľa ustálenej judikatúry právo dovoľávať sa zásady ochrany legitímnej dôvery sa vzťahuje na každú osobu podliehajúcu súdnej právomoci, u ktorej inštitúcia Spoločenstva vytvorila dôvodné nádeje. Okrem toho nikto nemôže poukazovať na porušenie tejto zásady, pokiaľ mu správny orgán neposkytol presné uistenia (pozri rozsudok Belgicko a Forum 187/Komisia, už citovaný v bode 108 vyššie, bod 147 a tam citovanú judikatúru).

263 V prejednávanej veci však Confebask nijako nepreukázal, že Komisia mu presnými uisteniami zaručila, že doplňujúce pripomienky, hoci oneskorené, budú zohľadnené, aj keď nebola predložená žiadosť o predĺženie lehoty. Confebask, ktorý sa odvoláva na prax Komisie, svoje tvrdenia ani nijako v tejto súvislosti nepodporil.

264 Tvrdenie založené na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery je teda potrebné v tejto súvislosti zamietnuť.

265 Okrem toho Confebask tvrdí, že zamietnutie zohľadnenia jeho doplňujúcich pripomienok je v rozpore so zásadou riadnej správy vecí verejných.

266 Judikatúra uvádza, že medzi zárukami poskytnutými právnym poriadkom Spoločenstva v správnych konaniach sa nachádza najmä zásada riadnej správy vecí verejných, s ktorou je spojená povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti daného prípadu (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb. s. I-5469, bod 14, a Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 136 vyššie, bod 62).

267 Z článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 (pozri bod 259 vyššie) vyplýva, že v rámci konania vo veci formálneho zisťovania môžu zainteresované strany predkladať Komisii svoje pripomienky, pričom Komisii následne prináleží prijať, s ohľadom najmä na tieto pripomienky, rozhodnutie o neexistencii pomoci alebo existencii pomoci, ktorá je považovaná za zlužiteľnú alebo nezlužiteľnú so spoločným trhom. V tomto ustanovení sú teda v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci vyjadrené zásady, ktoré boli stanovené judikatúrou uvedenou v bode 266 vyššie.

268 Treba poznamenať, že článok 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 stanovuje, že tieto pripomienky musia byť predložené v stanovenej lehote, pričom v prejednávanej veci nie sú nijaké pochybnosti, že táto lehota nebola dodržaná s ohľadom na doplňujúce pripomienky predložené Confebaskom 29. decembra 2000. Treba tiež konštatovať, že citované ustanovenie neupravuje možnosť, aby zainteresovaná strana predložila Komisii nové pripomienky z vlastného podnetu a po uplynutí na to stanovenej lehoty.

269 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci nemôžu zainteresované strany viesť s Komisiou také kontradiktórne konanie, ako je konanie zaťaté v prospech členského štátu, ktorý je zodpovedný za poskytnutie pomoci, a nemôžu sa dovoľávať tak širokých práv, akým je právo na obranu samo osebe (rozsudok Súdneho dvora z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, bod 83, a rozsudok Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, už citovaný v bode 198 vyššie, body 192 a 193). Všeobecné právne zásady, akou je zásada riadnej správy vecí verejných, ktorú uvádza Confebask, neumožňujú súdu Spoločenstva rozšíriť procesné práva, ktoré zainteresovaným stranám priznáva v rámci konaní o preskúmaní štátnej pomoci Zmluva a sekundárne právo (rozsudok Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, už citovaný v bode 198 vyššie, bod 194).

270 Za týchto okolností je tvrdenie Confebasku, že rozhodnutie 2001/168 predstavuje novú a relevantnú okolnosť, ktorá odôvodňuje predloženie jeho doplňujúcich pripomienok, irelevantné v tom zmysle, že nemôže spochybniť judikatúru uvedenú v bode 269 vyššie.

271 V každom prípade Confebask nijako nepreukázal relevantnú povahu rozhodnutia 2001/168 na toto konanie v prejednávanej veci. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že skúmané daňové zníženia boli posúdené ako nezlužiteľné so spoločným trhom, ale že vzhľadom na okolnosti danej veci Komisia rozhodla o nevymáhaní pomoci, pričom svoje rozhodnutie založila na zásade ochrany legitímnej dôvery. Ako Komisia zdôrazňuje, táto zásada legitímnej dôvery však vyplývala na jednej strane z existencie skoršieho rozhodnutia, že iná podobná schéma nepredstavuje štátnu pomoc, a na druhej strane z odpovede samotnej Komisie, čo je však situácia úplne odlišná od tej v prejednávanej veci.

272 V dôsledku toho Confebask nepreukázal, že Komisia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných tým, že nezohľadnila jeho doplňujúce pripomienky v tejto veci.

273 S ohľadom na uvedené musí byť zamietnutá výhrada založená na procesnej vade.

2. O výhrade založenej na porušení zásad právnej istoty a riadnej správy vecí verejných, zásady ochrany legitímnej dôvery a zásady rovnosti zaobchádzania

a) Tvrdenia účastníkov konania

274 Žalobcovia vo veciach T-227/01 až T-229/01, T-265/01, T-266/01 a T-270/01 a vedľajší účastníci konania, ktorí vstúpili do konania na ich podporu, napádajú povinnosť vymáhania stanovenú napadnutými rozhodnutiami, pričom sa odvolávajú na zásadu ochrany legitímnej dôvery.

275 Tvrdia, že legitímna dôvera vnútroštátnych orgánov a hospodárskych subjektov môže vyplývať z neexistencie akejkoľvek reakcie zo strany Komisie vo vzťahu k opatreniam, o ktorých sa dozvedela, a nejasnú situáciu, ktorú takto spôsobila počas viacerých rokov.

276 Confebask tiež v podstate tvrdí, že legitímnu dôveru subjektov v zákonnosť všeobecných pravidiel zavádzajúcich daňové zvýhodnenia je potrebné pripustiť jednoduchšie ako v prípade individuálnej pomoci.

277 Territorios Históricos Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, ako aj Comunidad autónoma del País Vasco tvrdia, že judikatúra vzťahujúca sa na individuálnu pomoc, podľa ktorej ochrana legitímnej dôvery predpokladá splnenie povinnosti predchádzajúceho oznámenia podľa článku 88 ES, nie je možné uplatniť vo vzťahu k schémam pomoci.

278 V tejto súvislosti žalobcovia a vedľajší účastníci konania, ktorí vstúpili do konania na ich podporu, sa domnievajú, že správanie Komisie presvedčilo hospodárske subjekty o tom, že sporné daňové opatrenia neboli z pohľadu práva Spoločenstva spochybniteľné.

279 V prvom rade sa odvolávajú na rozhodnutie 93/337 týkajúce sa daňových úprav z roku 1988.

280 Podľa Confebasku Komisia vyvolala dôveru hospodárskych subjektov tým, že nespochybnila daňové úpravy z roku 1988 vzhľadom na pravidlá v oblasti štátnej pomoci vo svojom rozhodnutí 93/337. Komisia sa v ňom len domnievala, že porušuje pravidlá týkajúce sa slobody usadiť sa. Po odstránení tejto nezlučiteľnosti Komisia listom z 3. februára 1995 pripustila, že Španielske kráľovstvo splnilo svoje povinnosti. Pritom dotknuté Normas Forales sú veľmi podobné s uvedenými daňovými úpravami z roku 1988. Confebask uznával, že tento žalobný dôvod bol zamietnutý v rozsudku Demesa a Territorio Histórico de Álava/Komisia, už citovanom v bode 45 vyššie, ale tvrdí, že to v prejednávanej veci nebráni zrušeniu povinnosti vymáhať už poskytnutú pomoc. Tvrdí totiž, že žalobcovia vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Demesa, už citovaný v bode 43 vyššie, sa odvolávali na zásadu ochrany legitímnej dôvery nielen preto, aby namietali proti vymáhaniu, ale aj preto, aby napadli posúdenie ako štátnej pomoci daňovej úpravy, ktorá im bola priznaná. Kritériá uplatniteľné v oblasti posúdenia štátnej pomoci sú však odlišné od kritérií uplatniteľných v oblasti vymáhania. Konštatovanie, že pomoc je nezlučiteľná so spoločným trhom, teda nevyhnutne neznamená, že musí byť vrátená.

281 Territorios Históricos Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, ako aj Comunidad autónoma del País Vasco uvádzajú, že Komisia nezaložila svoje rozhodnutie 93/337 na minimálnej výške investícií vyžadovaných na poskytnutie daňových úprav z roku 1988. Komisia svoje rozhodnutie založila na existencii regionálneho kritéria výberu a na vylúčení niektorých ťinností. Podľa Cámaras Oficiales de Comercio e Industria sa Komisia len odvolala na toto kritérium vylúčenia niektorých ťinností. Nech je to už akokoľvek, z oboch týchto prípadov rozhodnutia 93/337 vyplýva *a contrario*, že

stanovenie minimálnej výšky investícií na poskytnutie úľavy nebolo selektívnym kritériom. V uvedenom rozhodnutí sa navyše nevyžadovalo vymáhanie pomoci. V dôsledku toho Komisia narušila legitímnu dôveru žalobcov a vedajších účastníkov konania, ktorí vstúpili do konania na ich podporu, keď napadnuté akty založila na existencii podmienky na priznanie dotknutých daňových zvýhodnení, ktorá sa týkala minimálnej výšky investícií. Komisia zbytočne namieta, že nemusí vyberať všetky možné kritériá selektívnosti, lebo taký postup by bol v rozpore so zásadou riadnej správy vecí verejných.

282 V druhom rade žalobcovia a vedajší účastníci konania, ktorí vstúpili do konania na ich podporu vo veciach T-227/01 až T-229/01, sa odvolávajú na schémy oslobodenia z roku 1993 a postoj Komisie k týmto schémam. Tvrdia, že schémy oslobodenia z roku 1993 stanovovali najmä daňové úľavy vo výške 25 %, pričom podliehali určitým podmienkam, medzi ktorými bola minimálna výška investícií 80 miliónov ESP, čo je podobné s dotknutými daňovými úľavami v prejednávanej veci. Pritom zdôrazujú, že Komisia, ktorá vedela o schémach z roku 1993 od sťažnosti zo 14. marca 1994, zaregistrovanej 28. apríla 1994, pričom tieto schémy vyhlásila za nezlučiteľné so spoločným trhom až v rozhodnutí Komisie 2003/28/ES z 20. decembra 2001 o schéme štátnej pomoci, ktorú poskytlo Španielsko v roku 1993 v prospech niektorých novozaložených podnikov v provincii Álava (Španielsko) [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 17, 2003, s. 20); rozhodnutí Komisie 2003/86/ES z 20. decembra 2001 o schéme štátnej pomoci, ktorú poskytlo Španielsko v roku 1993 v prospech niektorých novozaložených podnikov v provincii Vizcaya (Španielsko) [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 40, 2003, s. 11), a rozhodnutí Komisie 2003/192/ES z 20. decembra 2001 o schéme štátnej pomoci, ktorú poskytlo Španielsko v roku 1993 v prospech niektorých novozaložených podnikov v provincii Guipúzcoa (Španielsko) [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 77, 2003, s. 1), ktoré sú predmetom žalôb vo veciach T-86/02 až T-88/02.

283 Cámaras Oficiales de Comercio e Industria sa tiež odvolávajú na správanie Komisie v dôsledku sťažnosti zo 14. marca 1994 týkajúcej sa schémy oslobodenia z roku 1993. Tvrdia, že toto správanie v nich vyvolalo legitímnu dôveru v súlad sporných daňových úľav s právom.

284 V treťom rade Territorios Históricos Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, ako aj Comunidad autónoma del País Vasco tvrdia, že rozhodnutia prijaté Komisiou vo veciach, v ktorých boli prijaté rozsudky Demesa a Ramondín, už citované v bode 43 vyššie, nemohli mať vplyv na legitímnu dôveru hospodárskych subjektov v dotknuté Normas Forales. Tieto rozhodnutia sa totiž týkali len poskytnutia daňovej úľavy individuálnym spôsobom dvom podnikom, ktorým bola navyše poskytnutá aj iná pomoc.

285 V štvrtom rade Cámaras Oficiales de Comercio e Industria, vedajší účastníci konania vo veciach T-227/01 až T-229/01, sa odvolávajú na dĺžku trvania predbežného konania v prejednávanej veci. Zdôrazujú, že rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania boli uverejnené až 4. decembra 1999 a 11. marca 2000, hoci Komisia uznala, že otázka dotknutých daňových úľav bola predložená na stretnutí zo 17. marca 1997 medzi členom Komisie povereným otázkami hospodárskej súťaže a delegáciou Comunidad autónoma de La Rioja. V tejto súvislosti sa dovolávajú oneskorenia, ku ktorému došlo do začatia konania vo veci formálneho zisťovania, a porušenia povinnosti náležitej starostlivosti a riadnej správy vecí verejných, ako aj porušenia zásady právnej istoty Komisiou.

286 V piatom rade podaja žalobcov vo veciach T-227/01 až T-229/01 rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania neuvádzajú povinnosť prerušiť uplatňovanie sporných daňových ustanovení ani existenciu prípadnej povinnosti vymáhať pomoc v prípadoch, keď konečné rozhodnutia potvrdia existenciu štátnej pomoci.

287 V šiestom rade sa Confebask odvoláva na neprimeranú dĺžku konania a žalobcovia vo

veciach T-227/01 až T-229/01 tvrdia, že dŕžka konaní vo veci formálneho zisťovania, v tomto prípade 23 mesiacov, predstavuje výnimočnú okolnosť v zmysle judikatúry zakladajúcej sa na rozsudku Súdneho dvora z 24. novembra 1987, RSV/Komisia (223/85, Zb. s. 4617), čo bráni vymáhaniu pomoci.

288 V siedmom rade Cámaras Oficiales de Comercio e Industria tvrdia, že vo veci podobných veciach Komisia zohľadnila *ex officio* okolnosti, ktoré mohli vyvolať legitímnu dôveru, a nenariadila povinnosť vymáhať protiprávnu pomoc. Citujú najmä rozhodnutia Komisie o koordinačných centrách [rozhodnutie Komisie 2003/81/ES z 22. augusta 2002 o schéme štátnej pomoci poskytnutej Španielskym kráľovstvom „koordinačným centrám v Biscaye“] (*neoficiálny preklad*) (Ú. v. ES L 31, 2003, s. 26); rozhodnutie Komisie 2003/512/ES z 5. septembra 2002 o schéme pomoci poskytnutej Nemeckom kontrolným a koordinačným centrám [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 177, 2003, s. 17); rozhodnutie Komisie 2003/438/ES zo 16. októbra 2002 o schéme štátnej pomoci C 50/2001 (ex NN 47/2000) – Financujúce spoločnosti – poskytnutej Luxemburskom [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 153, 2003, s. 40), a rozhodnutie Komisie 2004/76/ES z 13. mája 2003 o schéme štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom hlavným sídlam a logistickým centrám [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 23, 2004, s. 1)]. Uvádzajú tiež rozhodnutie Komisie 2001/168. Taktiež tvrdia, že s ohľadom na túto rozhodovaciu prax došlo v tomto prípade k zjavne nesprávnemu posúdeniu zásady rovnosti zaobchádzania.

289 Napokon žalobcovia vo veciach T-227/01 až T-229/01 tvrdia, že povinnosť vymáhania sa mala obmedziť len na investície realizované po uverejnení oznámenia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v úradnom vestníku.

290 Komisia, ktorú podporuje Comunidad Autónoma de La Rioja, navrhuje zamietnuť túto výhradu.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

O výhrade založenej na porušení zásad právnej istoty a riadnej správy vecí verejných z dôvodu dŕžky predbežného preskúmania

291 Cámaras Oficiales de Comercio e Industria, vedajší účastníci konania vo veciach T-227/01 až T-229/01, tvrdia, že dŕžka predbežného konania je v rozpore so zásadou právnej istoty a riadnej správy vecí verejných (pozri bod 285 vyššie).

292 Čo sa týka prípustnosti tejto výhrady, treba pripomenúť, že podľa článku 40 štvrtého odseku Štatútu Súdneho dvora uplatniteľného na Súd prvého stupňa podľa článku 53 tohto štatútu návrh na vstup vedajšieho účastníka do konania môže obsahovať iba návrhy podporujúce jedného z účastníkov konania. Okrem toho podľa článku 116 ods. 3 rokovacieho poriadku vedajší účastník konania musí prijať spor v stave, v akom sa nachádza v čase jeho vstupu do konania. Aj keď tieto ustanovenia nebránia tomu, aby vedajší účastník uviedol tvrdenia odlišné od tvrdení účastníka konania, ktorého v konaní podporuje, môže tak urobiť len pod podmienkou, že tieto tvrdenia nemenia predmet sporu a že vedajšie účasníctvo smeruje stále k podpore návrhov tohto účastníka konania (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. apríla 2005, Verein für Konsumenteninformation/Komisia, T-2/03, Zb. s. II-1121, bod 52).

293 Pokiaľ ide o rozhodnutie o prípustnosti žalobných dôvodov, na ktoré sa vedajší účastník konania odvoláva, je úlohou Súdu prvého stupňa preveriť, či tieto žalobné dôvody súvisia s predmetom sporu, ako ho vymedzili hlavní účastníci konania.

294 V prejednávanej veci treba konštatovať, že žalobcovia napádajú dŕžku trvania konania v súvislosti s výhradou porušenia zásady ochrany legitímnej dôvery (pozri bod 287 vyššie).

Akokoľvek by bola výhrada predložená vedľajšími účastníkmi konania rozdielna od výhrad žalobcov, treba ju posúdiť tak, že sa viaže na predmet sporu, ako ho vymedzili žalobcovia, a že jej účinkom nie je zmena rámca tohto sporu. Je teda prípustná.

295 Vo veci samej sa Cámaras Oficiales de Comercio e Industria odvoláva na oneskorenie, ku ktorému došlo pri začatí konania vo veci formálneho zisťovania.

296 Súd prvého stupňa pripomína, že v prípade, keď sa Komisia dozvedela o dotknutých daňových ustanoveniach až do 16. apríla 1999, keď nadobudlo nariadenie č. 659/1999 účinnosť, nebola viazaná žiadnymi konkrétnymi lehotami. Mala však povinnosť neodkladne neustále vykon svojich právomocí, aby dodržala základnú požiadavku právnej istoty (rozsudky Súdneho dvora Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, už citovaný v bode 269 vyššie, bod 140, a z 23. februára 2006, Atzeni a i., C-346/03 a C-529/03, Zb. s. I-1875, bod 61).

297 V rozsahu, v akom má Komisia výlučnú právomoc posúdiť zlučiteľnosť štátnej pomoci so spoločným trhom, je totiž povinná v záujme náležitého uplatnenia základných pravidiel Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci vykonať starostlivé a nestranné preskúmanie sťažnosti, ktorá konštatuje existenciu pomoci nezlučiteľnej so spoločným trhom. Z toho vyplýva, že Komisia nemôže donekonečna predlžovať predbežné preskúmanie štátnych opatrení, ktoré sú predmetom sťažnosti. Primeranosť dĺžky skúmania sťažnosti sa musí posúdiť v závislosti od okolností každého prípadu a najmä od jeho kontextu, rôznych procesných štádií, ktoré musí Komisia vykonať, a od zložitosti prípadu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. mája 2006, Air One/Komisia, T-395/04, Zb. s. II-1343, bod 61).

298 V prejednávanej veci z napadnutých rozhodnutí vyplýva, že z informácií získaných pri začatí konaní proti štátnej pomoci poskytnutej podnikom Demesa a Ramondín, v ktorých boli podané sťažnosti 11. júna 1996 a 2. októbra 1997, Komisia vedela o daňových úpravách zavedených dotknutými daňovými úpravami.

299 Okrem toho z napadnutých rozhodnutí vyplýva, že listami zo 17. augusta 1999 Komisia oznámila Španielskemu kráľovstvu svoje rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania proti trom dotknutým schémam.

300 Doba, ktorú je možné považovať za 38 mesiacov (od júna 1996 do augusta 1999), teda plynula odo dňa, keď sa Komisia dozvedela o dotknutých schémach pomoci, do začatia konania vo veci formálneho zisťovania.

301 Po prvé je však potrebné uviesť, že dotknuté daňové opatrenia, ktoré existovali v zmenenej a doplnenej podobe až do 31. decembra 1999, pokiaľ ide o daňovú úpravu v Álave, vyžadovali zo strany Komisie podrobné preskúmanie španielskej právnej úpravy, ako aj zložitých skutkových a právnych otázok.

302 Po druhé, čo sa týka kontextu, do ktorého tieto daňové úpravy patria, Komisia až do začatia konania vo veci formálneho zisťovania 17. augusta 1999 preskúmala predovšetkým sťažnosti podané proti daňovým výhodám poskytnutým podnikom Demesa a Ramondín, po čom prijala rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, a to 16. decembra 1997 vo veci Demesa a 30. apríla 1999 vo veci Ramondín. Následne prijala rozhodnutia 1999/718 (Demesa) a 2000/795 (Ramondín).

303 Aj keby šlo o individuálnu pomoc, nič by to nemenilo na tom, že dotknuté daňové úpravy v tých veciach boli poskytované na základe šiesteho dodatku Normy Foral de Álava č. 22/1994, ktorým je dotknutý v tomto prípade Territorio Histórico de Álava (veci T-227/01 a T-265/01) a o ktorom je nepochybné, že je podobný s dotknutými ustanoveniami na Territorios Históricos de

Vizcaya a Guipúzcoa (veci T?228/01, T?229/01, T?266/01 a T?270/01).

304 Po tretie treba konštatovať, že dŕžku konania je možné aspoň s?asti pripísať španielskym orgánom.

305 Zo skutočností uvedených v spise totiž vyplýva, že Komisia mala potrebné informácie na za?atie konania vo veci formálneho zis?ovania až 2. júna 1999. Takže ?o sa týka da?ovej ú?avy uplat?ovanej na Territorio Histórico de Álava, Komisia získala informácie až prostredníctvom dvoch s?ažností týkajúcich sa štátnej pomoci v prospech podnikov Demesa a Ramondín. Navyše okrem stretnutia zo 17. marca 1997 medzi Comunidad autónoma de La Rioja a službami Komisie, na ktoré sa ú?astníci konania odvolávajú, napadnuté rozhodnutia zoh?adnili neformálne informácie, ktoré získala Komisia, týkajúce sa da?ových ú?av uplat?ovaných na Territorios Históricos de Vizcaya a Guipúzcoa (pozri bod 17 vyššie).

306 Komisia teda zaslala 15. marca 1999 španielskym orgánom žiadosť o informácie, ktorá sa týkala neoznámených schém pomoci. Tieto orgány dvakrát požiadali o pred?ženie lehoty stanovenej na odpoveď. Napokon svoju odpoveď zaslali až 2. júna 1999.

307 S ohľadom na kontext a uvedené okolnosti Komisia za?atím konania vo veci formálneho zis?ovania 17. augusta 1999 neporušila všeobecnú zásadu právnej istoty.

308 ?o sa napokon týka tvrdení o porušení zásady riadnej správy vecí verejných Komisiou, je potrebné konštatovať, že v podstate úzko súvisia s tvrdením týkajúcim sa porušení zásady právnej istoty z dôvodu dŕžky trvania predbežného preskúmania, a vzhľadom na vyššie uvedené musia byť zamietnuté.

309 Na záver výhrada založená na porušení zásad právnej istoty a riadnej správy vecí verejných musí byť zamietnutá.

O výhrade založenej na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

310 Na úvod je potrebné pripomenúť, že na legitímnu dôveru týkajúcu sa zákonnosti pomoci sa možno odvolávať len vtedy, ak bola táto pomoc poskytnutá v súlade s postupom upraveným v ?lánku 88 ES (rozsudok Súdneho dvora z 20. septembra 1990, Komisia/Nemecko, C?5/89, Zb. s. I?3437, bod 14, a rozsudok Regione autónoma della Sardegna/Komisia, už citovaný v bode 94 vyššie, bod 64).

311 Regionálny orgán a starostlivý hospodársky subjekt totiž musia byť zvyčajne schopní sa ubezpečiť, či bol tento postup dodržaný (rozsudky Súdneho dvora Komisia/Nemecko, už citovaný v bode 310 vyššie, bod 14, a zo 14. januára 1997, Španielsko/Komisia, C?169/95, Zb. s. I?135, bod 51; rozsudok Demesa, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 236).

312 Okrem toho, keďže ?lánok 88 ES nerozlišuje medzi tým, či ide o schémy pomoci alebo individuálnu pomoc, tieto zásady sa na rozdiel od toho, čo tvrdí Confebask, uplatnia aj v prípade schém pomoci (bod 276 vyššie).

313 V prejednávanej veci je nepochybné, že da?ové ú?avy uvedené v napadnutých konečných rozhodnutiach boli zavedené bez predchádzajúceho oznámenia v rozpore s ?lánkom 88 ods. 3 ES.

314 Judikatúra však nevylučuje možnosť, aby sa príjemcovia pomoci, ktorá bola protiprávna z dôvodu, že nebola oznámená, ako to bolo v prípade daných schém v tejto veci, dovolávali mimoriadnych okolností, na ktorých základe mohla byť oprávnené založená ich dôvera v súlad tejto pomoci s právom, a z toho dôvodu vzniesli námietky proti jej vráteniu (rozsudok Súdneho

dvora z 10. júna 1993, Komisia/Grécko, C?183/91, Zb. s. I?3131, bod 18; pozri v tomto zmysle rozsudok Demesa a Territorio Histórico de Álava/Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, bod 51; pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stup?a z 15. septembra 1998, BFM a EFIM/Komisia, T?126/96 a T?127/96, Zb. s. II?3437, body 69 a 70; CETM/Komisia, už citovaný v bode 148 vyššie, bod 122, a Regione autónoma Friuli-Venezia Giulia/Komisia, už citovaný v bode 245 vyššie, bod 107).

315 V prípade, že by sa žalobcovia vo veciach T?227/01 až T?229/01, ktorí nie sú hospodárskymi subjektmi, ale územnými celkami, autormi dotknutých schém pomoci, mohli odvoláva? na legitímnu dôveru (pozri v tomto zmysle rozsudok Regione autónoma della Sardegna/Komisia, už citovaný v bode 94 vyššie, bod 66), je potrebné preskúma? z h?adiska týchto zásad, či z predložených tvrdení vyplývajú mimoriadne okolnosti, na základe ktorých mohla byť oprávnená založená ich legitímna dôvera v regulárnosť dotknutých schém pomoci.

316 Žalobcovia a ved?ajší ú?astníci konania, ktorí vstúpili do konania na ich podporu, tvrdia, že konanie Komisie predstavuje mimoriadnu okolnosť, na ktorej základe mohla byť založená ich legitímna dôvera v regulárnosť týchto schém pomoci, z dôvodu po prvé jej rozhodnutia 93/337 týkajúceho sa da?ových ú?av z roku 1988, po druhé z jej postoja voči schémam z roku 1993, po tretie neprimeranej dĺžky konania a po štvrté nespomenutí niektorých skutočností v rozhodnutí o za?atí konania vo veci formálneho zis?ovania.

– O tvrdení založenom na rozhodnutí 93/337

317 Confebask tvrdí, že da?ové ú?avy z roku 1988 sú veľmi podobné s ú?avami v prejednávanej veci a že Komisia uvedené ú?avy nepovažovala za pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom, ktorá mohla vyvolať legitímnu dôveru v súlad sporných da?ových ú?av s právom. Odvoláva sa na rozhodnutie 93/337, ako aj na list Komisie z 3. februára 1995, ktorým Komisia zobrala na vedomie skutočnosť, že španielske orgány vyhovelí ?lánku 1 ods. 2 rozhodnutia 93/337, podľa ktorého mali zmeniť da?ový systém, aby boli odstránené narušenia z pohľadu ?lánku 43 ES.

318 ?o sa však týka rozhodnutia 93/337, Súd prvého stup?a konštatuje, že ako už bolo uvedené, Confebask ho nesprávne pochopil (pozri bod 241 vyššie). V tomto rozhodnutí totiž Komisia označila dotknutú pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom, nielen preto, že bola v rozpore s ?lánkom 43 ES, ale aj preto, že nedodržala rôzne pravidlá a povinnosti súvisiace s pomocou, najmä tie týkajúce sa regionálnej pomoci, sektorovej pomoci, pomoci MSP a pomoci týkajúcej sa súbehu viacerých typov pomoci (bod V rozhodnutia 93/337).

319 ?o sa týka listu z 3. februára 1995, v bode 241 vyššie už bolo konštatované, že Komisia len zobrala na vedomie, že dotknutý da?ový systém už neporušuje ?lánok 43 ES, pričom sa však nevyjadrila k otázke, či dotknutý systém dodržiava rôzne pravidlá a povinnosti súvisiace s pomocou, uvedené v rozhodnutí 93/337 (rozsudok Demesa a Territorio Histórico de Álava/Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, bod 48, potvrdzujúci rozsudok Demesa, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 237).

320 Okrem toho Confebask tvrdí, že riešenie prijaté v rozsudku Demesa a Territorio Histórico de Álava/Komisia, už citovanom v bode 45 vyššie, nebráni v prejednávanej veci zrušeniu povinnosti vymáhať už poskytnutú pomoc, keďže žalobcovia vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Demesa, sa odvolávali na zásadu ochrany legitímnej dôvery nielen preto, aby namietali proti vymáhaniu, ale aj preto, aby napadli posúdenie da?ovej ú?avy, ktorá im bola priznaná, ako štátnej pomoci. Treba však konštatovať, že také tvrdenie nemôže spochybniť záver, že Komisia nepovažovala da?ové ú?avy z roku 1988 za zlučiteľné s pravidlami v oblasti štátnej pomoci.

321 Takže, síce by sporné daťové úľavy mohli byť považované za podobné s daťovými úľavami z roku 1988, rozhodnutie 93/337 nie je možné považovať za mimoriadnu okolnosť, na ktorej by sa mohla zakladať akákoľvek dôvera v súlad dotknutých daťových úľav s právom.

322 Territorios Históricos Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, ako aj Comunidad autónoma del País Vasco zdôrazňujú, že Komisia v rozhodnutí 93/337 neuviedla nijakú výhradu voči skutočnosti, že uplatňovanie daťovej úľavy bolo podmienené vykonaním určitej minimálnej investície. Komisia tým, že sa v napadnutých rozhodnutiach domnievala, že podmienka minimálnych investícií vo výške 2,5 miliardy ESP priznáva daťovým úľavám selektívnu povahu a tým, že pritom zmenila svoje kritériá posudzovania selektívnosti, porušila legitímnu dôveru, ktorú vyvolalo rozhodnutie 93/337.

323 Súd prvého stupňa konštatuje, že daťové opatrenia uvedené v rozhodnutí 93/337 sú odlišné od tých uvedených v napadnutých rozhodnutiach. Rozhodnutie 93/337 sa totiž týka daťovej pomoci, ktorú zaviedli Normas Forales de Álava ?. 28/1988, de Vizcaya ?. 8/1988 a de Guipúzcoa ?. 6/1988.

324 Hoci tieto ustanovenia z roku 1988 zaviedli najmä daťové úľavy v Baskicku, skutočnosť, že Komisia v rozhodnutí 93/337 založila selektívnu povahu daťových úľav z roku 1988 na konštatovaní, že sa uplatňovali len na niektoré podniky a že určité hospodárske činnosti z nich nemali prospech (bod III rozhodnutia 93/337), neznamená, že Komisia nemohla rozhodnúť o selektívnosti uvedených opatrení na základe iného kritéria (rozsudok Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 99).

325 Tvrdenie založené na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, ktorého sa dovolávajú Cámaras Oficiales de Comercio e Industria, nepotvrdzuje toto konštatovanie, keďže jeden prvok stačí na to, aby bolo možné zistiť v skúmanom opatrení selektivitu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 2004, Španielsko/Komisia, už citovaný v bode 167 vyššie, body 120 a 121). Komisia teda nie je v tejto súvislosti povinná vykonať úplný rozbor.

326 Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie 93/337, ktorým sa navyše rozhodlo, že daťové úľavy z roku 1988 boli nezlučiteľné so spoločným trhom, nie je možné považovať za mimoriadnu okolnosť, na ktorej by sa mohla zakladať akákoľvek dôvera v regulárnosť dotknutých daťových úľav v prejednávanej veci.

– O tvrdení založenom na schémach z roku 1993 a na postoji Komisie k nim

327 Žalobcovia a vedľajší účastníci konania, ktorí vstúpili do konania na ich podporu vo veciach T-227/01 až T-229/01, sa odvolávajú na schémy z roku 1993 a na skutočnosť, že postoj Komisie k týmto schémam vyvolal legitímnu dôveru v regulárnosť dotknutých daťových úľav. Tvrdia, že Normas Forales z roku 1993 stanovovali oslobodenia od daní a zároveň daťovú úľavu vo výške 25 %.

328 Na jednej strane, čo sa týka oslobodenia od daní z príjmov právnických osôb zavedených článkami 14 Normas Forales ?. 18/1993, ?. 5/1993 a ?. 11/1993, ktoré sú predmetom žalôb v spojených veciach T-30/01 až T-32/01 a T-86/02 až T-88/02, nie je možné ich považovať za podobné s dotknutými daťovými úľavami v prejednávanej veci. Spôsob zdanenia a rozsah výhod sú totiž rozdielne. Dotknuté daťové úľavy v prejednávanej veci sú vo výške 45 % zo sumy investícií, na ktoré je možné poskytnúť úľavu, odpodátané od konečnej výšky splatnej dane, zatiaľ čo schémy z roku 1993 stanovovali oslobodenie od daní z príjmov právnických osôb na desať rokov pre niektoré novozaložené podniky. Podmienky uplatňovania tiež nie sú rovnaké, keďže dotknuté Normas Forales vyhradzujú daťové úľavy len pre podniky, ktoré realizujú

investície vo výške viac ako 2,5 miliardy ESP, zatiaľ čo schémy z roku 1993 môžu využiť novozaložené podniky, ktoré zaisťujú svoju obchodnú činnosť so splateným základným imanom v minimálnej výške 20 miliónov ESP, vykonávajú v určitej lehote investície v minimálnej výške 80 miliónov ESP a vytvoria aspoň desať pracovných miest. Tieto dve daňové zvýhodnenia sa rozlišujú aj svojím dopadom. Daňové úľavy boli totiž spojené s určitým zdaňovacím obdobím, hoci ich uplatnenie bolo viackrát predĺžené. Naopak schémy oslobodenia z roku 1993 mohli využiť jedine podniky, ktoré získali svoju činnosť od nadobudnutia účinnosti Normas Forales, ktoré zaviedli tieto schémy do 31. decembra 1994.

329 Takže akokoľvek by Komisia konala voči oslobodeniam od dane z roku 1993, nemôže to mať nijaký vplyv na regulárnosť sporných daňových úľav.

330 Navyše v každom prípade, ako uviedol Súd prvého stupňa vo svojom rozsudok týkajúcom sa schém oslobodenia z roku 1993, žiadny zo skutkových a kontextuálnych dôkazov predložených žalobcami a vedľajšími účastníkmi konania, ktorí vstúpili do konania na ich podporu, týkajúci sa postoju Komisie voči daňovým oslobodeniam z roku 1993 a zopakovaných v prejednávanej veci, nemôže preukázať, že tento postoj Komisie predstavoval výnimočnú okolnosť, ktorá mohla vyvolať ich legitímnu dôveru v regulárnu povahu dotknutých daňových oslobodení v týchto veciach (rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. septembra 2009, Diputación Foral de Álava a i./Komisia, T-30/01 až T-32/01 a T-86/02 až T-88/02, zatiaľ neuvverejnený v Zbierke, body 278 až 317).

331 Takže postoj Komisie voči týmto schémam oslobodenia z roku 1993 nemôže predstavovať mimoriadnu okolnosť, na ktorej by sa mohla zakladať akákoľvek legitímna dôvera v regulárnu povahu dotknutých daňových úľav v prejednávanej veci.

332 Na druhej strane, čo sa týka daňovej úľavy vo výške 25 %, na ktorú sa odvolávajú žalobcovia vo veciach T-227/01 až T-229/01, aj v prípade, že by mohla byť považovaná za podobnú s daňovými úľavami vo výške 45 % dotknutými v prejednávanej veci, žalobcovia nijako nepodporili tvrdenie, podľa ktorého by sa konanie vedené Komisiou, a teda aj jej postoj voči opatreniam oslobodenia z roku 1993, tiež vzťahovalo na daňovú úľavu vo výške 25 %.

333 Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie založené na schémach z roku 1993 a postoji Komisie k nim, nie je možné prijať.

– O tvrdení založenom na dĺžke trvania konania

334 Confebask, žalobca vo veciach T-265/01, T-266/01 a T-270/01, sa dovoláva porušenia zásady ochrany legitímnej dôvery z dôvodu „neprimeranej dĺžky konania“. Žalobcovia vo veciach T-227/01 až T-229/01 uvádzajú porušenie tej istej zásady z dôvodu dĺžky trvania konania vo veci formálneho zisťovania.

335 Treba pripomenúť, že podľa článku 13 ods. 2 nariadenia č. 659/1999 v prípade možnej protiprávnej pomoci Komisia nie je viazaná časovou lehotou stanovenou pre prípady oznámenej pomoci.

336 Primeraná dĺžka trvania konania o preskúmaní v oblasti štátnej pomoci, či už ide o fázu predbežného preskúmania alebo o konanie vo veci formálneho zisťovania, sa posudzuje s ohľadom na okolnosti každej veci, a najmä jej kontext, rôzne procesné štádiá vedené Komisiou, správania sa strán počas konania, zložitosti, ako aj význam veci pre jednotlivé dotknuté strany (rozsudok z 15. júla 2004, Španielsko/Komisia, už citovaný v bode 167 vyššie, bod 53; čo sa týka konania predbežného preskúmania, rozsudok Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid et Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Komisia, už citovaný v bode 115 vyššie, bod 122;

čo sa týka konania vo veci formálneho zisťovania, pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. novembra 2003, Regione Siciliana/Komisia, T-190/00, Zb. s. II-5015, body 136 a 139).

337 V prejednávanej veci fáza predbežného preskúmania v dĺžke trvania 38 mesiacov (pozri bod 300 vyššie) sa skončila zároveň so začatím konania vo veci formálneho zisťovania 17. augusta 1999 (pozri bod 22 vyššie). Komisia potom prijala napadnuté rozhodnutia 11. júla 2001. Konanie vo veci formálneho zisťovania teda trvalo 23 mesiacov a dĺžka trvania celého konania bola päť rokov a jeden mesiac.

338 Z preskúmania výhrady založenej na porušení zásady právnej istoty (pozri body 301 až 307 vyššie) vyplýva, že s ohľadom na okolnosti prejednávanej veci sa konanie predbežného preskúmania neprimerane nepredlžovalo.

339 Čo sa týka konania vo veci formálneho zisťovania, z okolností uvedených v spise vyplýva, že po doručení listu Komisie zo 17. augusta 1999, ktorý oznámil Španielskemu kráľovstvu začatie konaní vo veci formálneho zisťovania, Španielske kráľovstvo predložilo svoje pripomienky, ktoré Komisia zaregistrovala 12. novembra 1999. V rámci týchto pripomienok sa španielske orgány domnievali, že nebolo potrebné odpovedať na žiadosti Komisie predložené pri začatí konaní vo veci formálneho zisťovania, ktoré sa týkali rozhodnutí o poskytnutí dotknutých daňových úľav (bod 43 rozhodnutia 2002/820; bod 39 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894; pozri bod 24 vyššie).

340 Okrem toho iné subjekty predložili svoje pripomienky v marci a apríli 2000 týkajúce sa provincie Álava a v januári 2000 týkajúce sa provincií Vizcaya a Guipúzcoa. Komisia predložila tieto stanoviská španielskym orgánom v marci 2000 v súvislosti s daňovými úľavami v provinciách Vizcaya a Guipúzcoa, a v máji 2000 v súvislosti s daňovými úľavami v provincii Álava. Španielske orgány nepredložili v odpovedi na tieto stanoviská svoje pripomienky, hoci podali žiadosť o predĺženie lehoty na tento účel (bod 52 rozhodnutia 2002/820; bod 60 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894; pozri bod 26 vyššie).

341 Z vyššie uvedeného vyplýva, že svojím správaním španielske orgány prispeli aspoň čiastočne k predĺženiu konania o preskúmaní.

342 S ohľadom na tieto okolnosti a s prihliadnutím na kontext, zložitosti dotknutých opatrení a význam veci nie je možné považovať celkovú dĺžku trvania konania o preskúmaní za neprimeranú.

343 Žalobcovia vo veciach T-227/01 až T-229/01 sa odvolávajú na rozsudok RSV/Komisia, už citovaný v bode 287 vyššie, podľa ktorého zdržanie Komisie pri rozhodnutí, že určitá pomoc je protiprávna a musí byť členským štátom zrušená a vymáhaná, môže za určitých okolností vyvolať v príjemcoch tejto pomoci legitímnu dôveru, ktorá môže brániť Komisii uložiť uvedenému členskému štátu povinnosť, aby nariadil vrátenie tejto pomoci. V rozsudku RSV/Komisia, už citovanom v bode 287 vyššie, sa teda Súdny dvor domnieval, že doba 26 mesiacov na prijatie rozhodnutia v uvedenej veci Komisiou mohla vyvolať v žalobcovi legitímnu dôveru, ktorá mohla brániť inštitúcii uložiť dotknutým vnútroštátnym orgánom povinnosť, aby nariadil vrátenie dotknutej pomoci.

344 Lenže okolnosti vo veci, v ktorej bol vynesенý rozsudok RSV/Komisia, boli mimoriadne a neboli vôbec podobné s tými v prejednávanom prípade. Pomoc v uvedenej veci totiž bola, hoci až po jej poskytnutí prijímateľovi, formálne oznámená Komisii. Nadväzovala na zvýšené náklady spojené s transakciou predstavujúcou pomoc, ktorú už Komisia schválila. Týkala sa odvetvia, v ktorom boli od roku 1977 vnútroštátnymi orgánmi poskytované pomoci schválené Komisiou. Posúdenie jej zlučiteľnosti so spoločným trhom nevyžadovalo dôkladné preskúmanie. Súdny dvor na základe toho dospel k záveru, že žalobca sa za týchto okolností mohol dôvodne domnievať, že

Komisia by nemala nijaké výhrady voči pomoci (rozsudok RSV/Komisia, už citovaný v bode 287 vyššie, body 14 až 16).

345 Uvedený prípad sa na základe týchto okolností zásadne odlišuje do toho v prejednávanej veci. Daťové účavy v prejednávanej veci sa totiž netýkajú nijakého konkrétneho odvetvia ani a *fortiori* určitého konkrétneho odvetvia, v ktorom by boli poskytované schválené pomoci. Neboli oznámené a nenadväzujú na žiadne skoršie schémy pomoci, ktoré by boli Komisiou schválené. Práve naopak, boli predmetom rozhodnutí Komisie vo veciach, v ktorých boli pred začatím konaní vo veci formálneho zisťovania v prejednávanej veci vynesené rozsudky Demesa a Ramondín, už citované v bode 43 vyššie (pozri bod 43 vyššie), čo určite muselo vyvolať pochybnosti o ich zlučiteľnosti so spoločným trhom.

346 Takže osobitné vyššie uvedené okolnosti vo veci, v ktorej bol vynesený rozsudok RSV/Komisia, už citovaný v bode 287 vyššie, sú úplne odlišné od okolností v prejednávanej veci. Žalobcovia a vedľajší účastníci konania, ktorí vstúpili do konania na ich podporu, sa teda nemôžu v tejto veci užitočne odvolávať na uvedený rozsudok.

347 Na záver, celková dĺžka konania nemá, s ohľadom na okolnosti v prejednávanej veci neprimeranú povahu a nepredstavuje v prejednávanej veci mimoriadnu okolnosť, na ktorej by sa mohla zakladať legitímna dôvera v súlad pomoci s právom.

— O tvrdení založenom na nespomenutí v rozhodnutiach o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, povinnosti prerušiť uplatňovanie sporných daňových ustanovení ani rizika vymáhania

348 Žalobcovia vo veciach T-227/01 až T-229/01 sa odvolávajú na legitímnu dôveru v regulárnosť sporných schém pomoci s právom, z dôvodu neuvedenia v rozhodnutiach o začatí konania vo veci formálneho zisťovania povinnosti prerušiť uplatňovanie sporných ustanovení.

349 Ako však vyplýva z rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, ktoré okrem toho boli predmetom žalôb zamietnutých Súdom prvého stupňa (rozsudok Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, už citovaný v bode 22 vyššie), Komisia sa domnievala, že dotknuté daňové účavy predstavovali nové pomoci, ktoré bolo možné považovať za protiprávne. Také posúdenie znamená, že odkladný účinok vyplývajúci, čo sa týka novej pomoci z článku 88 ods. 3 poslednej vety ES, bol porušený. Takže skutočnosť, že povinnosť prerušenia uplatňovania dotknutých opatrení nebola výslovne uvedená v rozhodnutiach o začatí konania vo veci formálneho zisťovania nepredstavuje mimoriadnu okolnosť, na ktorej by sa mohla zakladať akákoľvek dôvera v regulárnosť dotknutých opatrení.

350 Navyše žalobcovia tvrdia, že v rozhodnutiach o začatí konania vo veci formálneho zisťovania nebolo spomenuté riziko vymáhania výhod vyplývajúcich z daňových úprav.

351 Súd prvého stupňa však uvádza, že výzvy na predloženie pripomienok, uverejnené v úradnom vestníku (pozri bod 25 vyššie) pripomínajú v rámci zhrnutia rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, že podľa článku 14 nariadenia EÚ 659/1999 môže byť vymáhaná od jej príjemcu každá protiprávna pomoc. Navyše v každom prípade z ustálenej judikatúry vyplýva, že zrušenie protiprávnej pomoci prostredníctvom jej vymáhania podľa ustálenej judikatúry je logickým dôsledkom konštatovania jej protiprávnosti (rozsudky Súdneho dvora z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, už citovaný v bode 198 vyššie, bod 66, a z 15. decembra 2005, Unicredito Italiano, C-148/04, Zb. s. I-11137, bod 113).

352 Takže výslovné nespomenutie rizika vymáhania nepredstavuje mimoriadnu okolnosť, na ktorej by sa mohla zakladať dôvera v regulárnosť dotknutých opatrení.

353 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovia a vedľajší účastníci konania, ktorí vstúpili do konania na ich podporu, nepreukázali existenciu mimoriadnych okolností, ktoré by mohli byť prekážkou vymáhania dotknutej pomoci.

O výhrade založenej na porušení zásady rovnosti zaobchádzania

354 Cámaras Oficiales de Comercio e Industria tvrdia, že Komisia vo veci podobných veciach zohľadnila *ex officio* okolnosti, ktoré vyvolali legitímnu dôveru a nenariadila povinnosť vymáhať pomoc. Dovoľávajú sa porušenia zásady rovnosti zaobchádzania.

355 Treba konštatovať, že táto výhrada založená na porušení zásady rovnosti zaobchádzania nebola predložená žalobcami a nesúvisí s predmetom sporu, ako ho vymedzili. Musí byť teda zamietnutá v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 292 vyššie.

356 V každom prípade, aj keby bola táto výhrada prípustná, nie je dôvodná.

357 Dodržiavanie zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa porovnateľné situácie neposudzovali rozdielne a rozdielne situácie neposudzovali rovnako, ak takéto posudzovanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok Súdneho dvora z 26. októbra 2006, Koninklijke Coöperatie Cosun, C-248/04, Zb. s. I-10211, bod 72 a tam citovanú judikatúru).

358 Vedľajší účastníci však nepreukázali, že by situácia týkajúca sa sporných schém pomoci bola porovnateľná s danými situáciami v rozhodnutiach, na ktoré sa odvolávajú a v ktorých sa Komisia domnievala, že nemá nariadiť vymáhanie.

359 Komisia v týchto rozhodnutiach totiž uviedla, že nevymáhanie bolo odôvodnené skutočnosťami, ktoré mohli vyvolať legitímnu dôveru v súlad skúmaných schém, na čo prihliadla. Komisia najmä zohľadnila skutočnosť, že neexistencia pomoci bola výslovne konštatovaná v iných rozhodnutiach týkajúcich sa podobných opatrení ako skúmané schémy v uvedených rozhodnutiach, čo teda odôvodnilo nevymáhanie pomoci (rozhodnutia 2003/81, 2004/76, 2003/438 a 2003/512; pozri bod 288 vyššie). V niektorých prípadoch tiež zohľadnila skutočnosť, že dŕžka daného konania nebola nijako prisúditeľná dotknutému členskému štátu (pozri rozhodnutie 2001/168, bod 288 vyššie), alebo skutočnosť, že len jednému schválenému príjemcovi dotknutej schémy nebola poskytnutá sporná výhoda, a že teda nebolo čo vymáhať (pozri rozhodnutie 2003/81, bod 288 vyššie).

360 To nie je prípad v napadnutých rozhodnutiach, v ktorých Komisia zdôraznila, že naopak podmienky týkajúce sa práva domáhať sa ochrany legitímnej dôvery neboli splnené (body 74 a 75 rozhodnutia 2002/820, body 81 a 82 rozhodnutí 2003/27 a 2002/894), čo bolo potvrdené Súdom prvého stupňa (pozri body 310 až 353 vyššie). Rozhodnutia Komisie, na ktoré sa odvolávajú vedľajší účastníci konania, sa teda týkajú opatrení a situácií, ktoré sú odlišné od tých dotknutých v prejednáwanej veci.

361 Takže nie je možné prijať výhradu založenú na tom, že napadnuté rozhodnutia tým, že nariadili vymáhanie dotknutej pomoci, porušili zásadu rovnosti zaobchádzania.

362 Preto musí byť zamietnutá ako neprípustná a v každom prípade ako nedôvodná.

363 Napokon žalobcovia vo veciach T-227/01 až T-229/01 tvrdia, že povinnosť vrátiť protiprávne pomoci sa mala obmedziť len na investície realizované po uverejnení oznámenia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v úradnom vestníku.

364 Keďže toto tvrdenie, ktoré je uvedené s ohľadom na zásadu ochrany legitímnej dôvery, sa

zaraďuje do primeranosti vymáhania, bude preskúmané v rámci posúdenia dôvodu týkajúceho sa primeranosti napadnutých rozhodnutí (pozri bod 366 a nasl.).

365 Na záver žalobný dôvod založený na procesnej vade, porušenia zásad právnej istoty, riadnej správy vecí verejných, ochrany legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania musí byť zamietnutý v celom rozsahu.

F – O žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality (veci T-227/01 až T-229/01)

1. Tvrdenia účastníkov konania

366 Žalobcovia vo veciach T-227/01 až T-229/01 tvrdia, že povinnosť vymáhania je neprimeraná. Tvrdia, že vymáhanie malo byť vylúčené voči podnikom, ktoré vyrábajú len pre lokálny trh, ako aj podnikom pôsobiacim na trhu, ktorý je uzavretý pre hospodársku súťaž. Napadnuté rozhodnutia mali tiež obmedziť povinnosť vrátenia len na tú čiastku, ktorá prekračovala maximálnu výšku regionálnej pomoci povolenej v Baskicku.

367 Okrem toho tvrdia, že povinnosť vrátiť protiprávne pomoci sa mala obmedziť len na investície realizované po uverejnení oznámenia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v úradnom vestníku.

368 Napokon, iné, menej obmedzujúce možnosti ako vymáhanie pomoci by umožnili obnovenie pôvodného stavu. Preto Komisia nemôže stanoviť vymáhanie pomoci, ak sa šľenský štát domnieva, že táto možnosť je prísnejšia ako iné opatrenie. Podľa žalobcov sa článok 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999, ktorý stanovuje vymáhanie pomoci nezlučiteľnej so spoločným trhom, týka subvencií a nemôže byť automaticky použitý v prípade pomoci, ktorá sa zakladá na selektívnom daňovom ustanovení.

369 Napokon, aby Komisia umožnila šľenskému štátu vybrať si najvhodnejšiu alternatívu, mala približne spresniť minimálnu výšku investícií, v prípade ktorej by dotknuté Normas Forales neboli považované za štátnu pomoc.

370 Článok 3 napadnutých rozhodnutí by mal byť teda zrušený.

371 Komisia navrhuje zamietnuť tento žalobný dôvod.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

372 Podľa ustálenej judikatúry zrušenie protiprávnej pomoci prostredníctvom jej vymáhania je logickým dôsledkom konštatovania jej protiprávnosti. V dôsledku toho vymáhanie protiprávne poskytnutej štátnej pomoci s cieľom obnoviť pôvodný stav nemôže byť v zásade považované za neprimerané opatrenie vzhľadom na ciele ustanovení Zmluvy v oblasti štátnej pomoci (rozsudky zo 14. januára 1997, Španielsko/Komisia, už citovaný v bode 311 vyššie, bod 47, a z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, C-298/00 P, už citovaný v bode 111 vyššie, bod 75).

373 Vrátením pomoci jej príjemca stratí výhodu, ktorú mal na trhu voči svojim konkurentom, a obnoví sa pôvodný stav, ktorý existoval pred poskytnutím pomoci (rozsudok Súdneho dvora zo 4. apríla 1995, Komisia/Taliansko, C-350/93, Zb. s. I-699, bod 22). Z účelu tohto vrátenia tiež vyplýva, že Komisia v zásade, okrem výnimočných okolností, nemôže porušiť svoju diskretnú právomoc priznanú judikatúrou Súdneho dvora, keď žiada od členského štátu, aby vymáhal sumy poskytnuté ako protiprávna pomoc, lebo tým sa len obnoví pôvodný stav (rozsudky zo 17. júna 1999, Belgicko/Komisia, už citovaný v bode 142 vyššie, bod 66, a zo 7. marca 2002, Taliansko/Komisia, C-310/99, Zb. s. I-2289, bod 99).

374 Zásada proporcionality síce vyžaduje, aby akty inštitúcií Spoločenstva neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa, pričom pokiaľ sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k tomu najmenej obmedzujúcemu (rozsudky Súdneho dvora zo 17. mája 1984, Denavit Nederland, 15/83, Zb. s. 2171, bod 25, a z 11. júla 1989, Schröder HS Kraftfutter, 265/87, Zb. s. 2237, bod 21).

375 Vymáhanie protiprávnej pomoci, keďže smeruje k obnoveniu pôvodného stavu, však nemôže byť v zásade považované za neproporcionálne opatrenie vzhľadom na ciele ustanovení Zmluvy v oblasti štátnej pomoci. Také opatrenie nemôže predstavovať sankciu nestanovenú právom Spoločenstva, aj keď sa vykoná dlho po poskytnutí predmetnej pomoci (rozsudok ESTM/Komisia, už citovaný v bode 148 vyššie, bod 164).

376 S ohľadom na tieto zásady žiadne z tvrdení predložených žalobcami v prejednávanej veci nepreukazuje, že by povinnosť vymáhania bola neprimeraná vzhľadom na ciele ustanovení Zmluvy.

377 Na úvod, keďže sa španielske orgány domnievali, že nebolo potrebné odpovedať na žiadosti Komisie predložené pri začatí konaní vo veci formálneho zisťovania, ktoré sa týkali rozhodnutí o poskytnutí dotknutých daňových úľav (pozri bod 24 vyššie), nie je možné vytýkať Komisii, že nevyužila z povinnosti vymáhania niektoré podniky či odvetvia.

378 Rovnako tvrdenie žalobcov, že napadnuté rozhodnutia mali obmedziť povinnosť vrátenia daňových úľav len na tie, ktoré sa týkali investícií realizovaných po uverejnení rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, t. j. po 4. decembri 1999 v provinciách Vizcaya a Guipúzcoa a po 11. marci 2000 v provincii Álava, sa nezakladá na nijakom odôvodnení, keďže dotknuté pomoci sú protiprávne *ab initio* a v prejednávanej veci sa nepreukázala nijaká mimoriadna okolnosť, ktorá by mohla byť prekážkou ich vymáhania (pozri bod 353 vyššie).

379 Čo sa týka medzisektorových schém pomoci, v prípade že neboli počas správneho konania poskytnuté presnejšie informácie, nemôžu byť napadnuté rozhodnutia považované za neprimerané z dôvodu, že ani neobmedzili povinnosť vymáhať dotknutú pomoc. V tejto súvislosti treba uviesť, že napadnuté rozhodnutia, ktorých výroky treba vykladať v prípade potreby s ohľadom na dôvody, ktoré viedli k ich prijatiu (rozsudok Súdneho dvora z 15. mája 1997, TWD/Komisia, C-355/95 P, Zb. s. I-2549, bod 21), výslovne upravujú „možnosť, že by individuálna pomoc bola úplne alebo čiastočne považovaná za zlučiteľnú so spoločným trhom na základe jej vlastných vlastností, či už v rámci neskoršieho rozhodnutia Komisie alebo uplatnením nariadení priznávajúcich výnimku“.

380 Okrem toho v rozpore s tým, čo tvrdia žalobcovia, článok 14 nariadenia č. 659/1999 nerozlišuje podľa toho, či dotknutá schéma pomoci je subvencia alebo daňové zvýhodnenie, pričom judikatúra uplatňuje rovnaké zásady aj v oblasti vymáhania daňových zvýhodnení (rozsudok Unicredito Italiano, už citovaný v bode 351 vyššie, bod 113). V prejednávanej veci teda vymáhanie protiprávnej pomoci predstavuje prostredníctvom vrátenia dotknutých súm

najvhodnejší spôsob, ako zmierniť účinky skreslenia hospodárskej súťaže spôsobené spornými daňovými úpravami a obnoviť pôvodný stav hospodárskej súťaže.

381 Napokon Komisii neprináleží v rámci napadnutých rozhodnutí stanoviť minimálnu výšku investícií, pri dodržaní ktorej by nešlo o štátnu pomoc v prejednávanej veci. Táto otázka patrí okrem toho do dialógu medzi španielskymi orgánmi a Komisiou v rámci oznamovania daných schém, ktorá sa však mala uskutočniť pred ich zavedením.

382 Takže žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

383 Preto treba zamietnuť žaloby v celom rozsahu.

O trovách

384 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

I – Veci T-227/01 až T-229/01

385 Keďže žalobcovia, t. j. Territorios Históricos Álava, Vizcaya a Guipúzcoa, ako aj Comunidad autónoma del País Vasco nemali vo svojich návrhoch a žalobných dôvodoch úspech vo veciach T-227/01 až T-229/01, je opodstatnené zaviazať ich znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania Komisie a Comunidad autónoma de La Rioja v súlade s návrhom, ktorý v tomto zmysle podali Komisia a Comunidad autónoma de La Rioja.

386 Confebask, Cámaras Oficiales de Comercio e Industria, vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.

II – Veci T-265/01, T-266/01 a T-270/01

387 Keďže Confebask nemal vo svojich návrhoch a žalobných dôvodoch úspech vo veciach T-265/01, T-266/01 a T-270/01, je opodstatnené zaviazať ho znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania Komisie a Comunidad autónoma de La Rioja v súlade s návrhom, ktorý v tomto zmysle podali Komisia a Comunidad autónoma de La Rioja.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Veci T-227/01 až T-229/01, T-265/01, T-266/01 a T-270/01 sa spájajú na účely vyhlásenia rozsudku.**

2. **Žaloby sa zamietajú.**

3. **Vo veciach T-227/01 až T-229/01:**

– **Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa a Comunidad autónoma del País Vasco y Gobierno Vasco znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania Komisie a Comunidad autónoma de La Rioja,**

– **Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio e Industria Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya a Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa znášajú svoje vlastné trovy konania.**

4. Confebask vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01 znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Komisie a Comunidad autónoma de La Rioja.

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. septembra 2009.

Podpisy

Obsah

Právny rámec

I – Právna úprava Spoločenstva

II – Vnútroštátna právna úprava

A – Daňová úprava zavedená daňovou právnou úpravou Territorio Histórico de Álava

B – Daňové úpravy zavedené daňovou právnou úpravou Territorios Históricos de Vizcaya a Guipúzcoa

Skutkové okolnosti

Napadnuté rozhodnutia

Konanie

Návrhy účastníkov konania

I – Vo veciach T?227/01 až T?229/01

II – Vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01

Právny stav

I – O prípustnosti žalôb

A – O prípustnosti žalôb vo veciach T?227/01 až T?229/01

1. O prípustnosti žalôb o neplatnosť vo veciach T?227/01 až T?229/01

a) Tvrdenia účastníkov konania

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

2. O prípustnosti vstupu Confebask ako vedľajšieho účastníka do konania vo veciach T?227/01 až T?229/01

a) O prípustnosti Confebasku konať ako vedľajší účastník konania

b) O prípustnosti vyjadrenia Confebasku ako vedľajšieho účastníka konania

Tvrdenia účastníkov konania

Posúdenie Súdom prvého stupňa

B – O prípustnosti aktívnej legitimácie Confebasku na podanie žaloby o neplatnosť vo veciach T?265/01, T?266/01 a T?270/01

1. Tvrdenia účastníkov konania

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

II – O dôvodnosti žalôb

A – O žalobnom dôvode založenom na neexistencii štátnej pomoci v zmysle článku 87 ES (veci T?265/01, T?266/01 a T?270/01)

1. O prvej časti založenej na neznížení daňových príjmov

a) Tvrdenia účastníkov konania

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

2. O druhej časti založenej na nenarušení hospodárskej súťaže a neovplyvňovania obchodu v rámci Spoločenstva, ako aj nedostatku odôvodnenia

a) Tvrdenia účastníkov konania

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

3. O tretej časti založenej na všeobecnej povahe daňových opatrení

a) Tvrdenia účastníkov konania

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

4. O štvrtej časti založenej na odôvodnení daňových opatrení povahou a všeobecnou štruktúrou daňového systému

a) Tvrdenia účastníkov konania

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

5. O výhrade založenej na neuplatniteľnosti článku 87 ES na dotknuté opatrenia

B – O žalobnom dôvode založenom na údajnej zluďiteľnosti Normas Forales so spoločným trhom (veci T-265/01, T-266/01 a T-270/01)

1. Tvrdenia účastníkov konania

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

C – O žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci (veci T-265/01, T-266/01 a T-270/01)

1. Tvrdenia účastníkov konania

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

D – O žalobnom dôvode založenom na existujúcej povahe dotknutej pomoci (veci T-265/01, T-266/01 a T-270/01)

1. Tvrdenia účastníkov konania

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

E – O žalobnom dôvode založenom na procesnej vade a porušení zásad právnej istoty, riadnej správy vecí verejných, ochrany legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania (veci T-227/01 až T-229/01, ako aj T-265/01, T-266/01 a T-270/01)

1. O výhrade založenej na procesnej vade

a) Tvrdenia účastníkov konania

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

2. O výhrade založenej na porušení zásad právnej istoty a riadnej správy vecí verejných, zásady ochrany legitímnej dôvery a zásady rovnosti zaobchádzania

a) Tvrdenia účastníkov konania

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

O výhrade založenej na porušení zásad právnej istoty a riadnej správy vecí verejných z dôvodu dĺžky predbežného preskúmania

O výhrade založenej na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

– O tvrdení založenom na rozhodnutí 93/337

– O tvrdení založenom na schémach z roku 1993 a na postoji Komisie k nim

– O tvrdení založenom na dĺžke trvania konania

– O tvrdení založenom na nespomenutí v rozhodnutiach o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, povinnosti prerušiť uplatňovanie sporných daňových ustanovení ani rizika vymáhania

O výhrade založenej na porušení zásady rovnosti zaobchádzania

F – O žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality (veci T?227/01 až T?229/01)

1. Tvrdenia účastníkov konania

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

O trovách

I – Veci T?227/01 až T?229/01

II – Veci T?265/01, T?266/01 a T?270/01

* Jazyk konania: španielčina.